

“.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?” /ሉቃ.12:56/

ጄኔ ያለው ደስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ

ጀርያለው
ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ጀርያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

ያለ አሳታሚው ፈቃድ አባዝቶ ማሳተምም ሆነ የተወሰነ ክፍልን በተለያዩ መንገዶች
ማራባት በጥብቅ የተከለከለ ነው።

በማንኛውም ዓይነት መልኩ መረጃዎችን ለመውሰድ ከተፈለገ ሥርዓቱን ጠብቆ በግርጌ
ማስታወሻ ሊመለከት ይገባዋል።

Copyright ©2010 by Hanfera Aligaze

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት ከ1962 ዓ.ም ከታተመው ላይ ነው።

ጀርያለው ይስማ
«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

ማውጫ

መቅድም	1
ሁሉም ያልፋል	
መግቢያ	5
ጊዜን ማወቅ	
ምዕራፍ አንድ	13
የዓለም መጨረሻ መጽኔ ነው?	
ምዕራፍ ሁለት	27
የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች	
ምዕራፍ ሦስት	43
የሚያስጨንቅ ዘመን	
ምዕራፍ አራት	71
የመጨረሻው ዘመንና ቤተ-ክርስቲያን	
ምዕራፍ አምስት	89
መነጠቅ-ለዳግም ምጽዓቱ እንዲጋጅ	

ጀርያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

መቅደም ሁሉም ያልፋል

ለሁሉም ነገር መጨረሻ አለው። የሚገርመው ለሰዎች ያማረው የዚህ ዓለም እንቅስቃሴ እንድቀን በጌታችን መምጣት የሚቆም መሆኑ ነው። የማያልፍ የሚመስለን ምድራዊ ደስታና ሀዘን፣ ኪሳራና ስኬት፣ መገፋትና መከበር ጌታ ከቅዱሳኑ ጋር ሲመጣ እንዳለፈ ውሃ ይረሳሉ። ቃሉ የዚህ ዓለም መልክ ኃላፊ ነው እንደሚለን ምንም የተዋበ ቢመስል ሁሉም ያልፋል።

አልፋና አሜጋ የሆነው የነገስታት ንጉሥ የጌቶች ጌታ በከብር ሲመጣ፤ የወጉት ሁሉ ዋይ ዋይ እያሉ ያዩታል። የልቡን ሀሣብ አውቀው ዘመናቸውን እርሱን በሚያስከብር ኑሮ ይኖሩ የነበሩ እጅጅ ሲሉ፤ ሁሉ እንዳለ ይቀጥላል ብለው ሲደክሙ ለነበሩ ግን ያልጠበቁት ዱብዕዳ ይሆንባቸዋል።

በአሁኑ ዘመን «ጌታ ኢየሱስ ይመጣል» ብሎ መናገር የማይፈጸም ተስፋ መስሎ ብዙዎች ለምጽዓቱ ያልተዘጋጀ የስግብግብ ሕይወት /አምላክ የለሽ ኑሮን/ ሲያስተናግዱ ይስተዋላሉ። ሁሉ ምኞቱን ለማድረግ ሲፈጥን፤ ሰዎች ከንቱ በሆነች ዓለም ላይ ደስታን ፈልገው ሲቅበዘበዙ፤ ያለ ጌታ ኑሮ ኪሣራ እንደሆነ አላስተዋሉም።

ያለንበት ዘመን ወደማይቀርበት በሞት መሄዳችን ብቻ ሳይሆን፤ የማይቀረው ጌታ ኢየሱስ እንደሚመጣ የምናስብበት ነው። አዎ፤ ሞት ከመቼውም ጊዜ በባለ ሁኔታ እየጨመረ ነው። ልዩ ልዩ አደጋዎች፤ አስከፊ በሽታዎች ስንቱን እናንሳ ብቻ በዓለማችን በቀን በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች እንደቅጠል ይረግፋሉ። ከእነዚህ ሰዎች መካከል አንሆንም ብለን ለመናገር ድፍረት ያለን እይመስለንም። ስለዚህም በማናቸውም ሰዓት በሞት ወደ ጌታ ልንሄድ እንደምንችል አውቀን ልክ የጌታን ምጽዓት እንደሚጠብቅ ሰው ተዘጋጅተን ልንኖር ይገባል።

ጀር ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲሲ

ምንም ስለዓለም መጨረሻ ብንገነጋር የጸሐፊው ዋና ዓላማ በጌታ ፊት ያለ ዕፍረት መፅም የሚችል ሕይወት እንዲኖረን ለማግኘት ነው። ይህ ታዲያ "ጌታ ይዘንደል" በሌላ ችላ የምንለው ወይም "ገረጅ ነው" በሌላ አገኛችንን አጣጥፈን የምንቀመጥበት ጉዳይ አይደለም። ማንም የሚጠራበትን ሰዓት አያውቅምና በየዕለቱ ተዘጋጅተን በንቃት ጌታን እንጠብቅ።

የመጨረሻው ዘመን ከቃሉ እንደምንረዳው ብዙዎች የሚሰቀበት፣ ከሕይወት ጉዳናም የሚወጡበት ፈታኝ ሰዓት ነው። በዚህ ጊዜ ከቤተ-ክርስቲያን ውጪ የሚሆነውን ዓመፅ እያዩ መገረም ብቻ ሳይሆን፤ በቅዱሳንም መካከል የሚታየውንም መልካም ያልሆነ አካሄድ ሳይደናገጡ ልብ ማለት በጥንቃቄ ደህንነትን ለመፈጸም ጠቃሚ ነው።

ክርስትና በሰዎች ልዩ ልዩ አስተምህሮችና ግለሰባዊ ፍላጎቶች ለየተመረዘ፤ ሥጋዊነትና ፍሬ አልባነት ሲበራከት የጌታን መልክ ይዞ ለመፅናት በቃሉ መጠበቅ የግድ ነው። የቤተ-ክርስቲያን አገልግሎት ከዓለማዊ ተግባሮች ባልተለየበት፤ መንፈሳዊነት የአእምሮ ብልጠት ለየሆነ ሰዎችን ግራ ሲያጋባ በእውነት ቃል መንቃት ይገባል።

ዕለታዊ አኗኗራችን ከሰማይ የምንጠብቀውን ጉሥ እንዳለን በማያሳይበት፤ ልባችን ከምድራዊ ነገሮች ጋር በተጣበቀበት በዚህ ሰዓት ከማንቀላቀት እናምልጥ። ከዚህ ዓለም አኗኗር ድንገ ለጌታ ለማደር እንድንችል መንፈሳዊ ልባምነት ያስፈልገናል።

የመጨረሻውን ዘመን ሁኔታ ማወቅ ቅዱሳን በተረዱት ወንጌል ፀንተው እንዲኖሩ፤ በከፋትና በዓመፅ እንዳይወሰዱ ይረዳቸዋል። ዘመኑን ካወቅን በጠላት ልንጠቃ ካለንበት ዘርፈ ብዙ ውጊያዎች ራሳችንን መጠበቅ ስንችል፤ እንዴት ባለ ትጋትና አካሄድ አገልግሎታችንን እንደምንወጣም መተለም እንችላለን።

የመጨረሻው ዘመን ብዙ ነገሮች ያሉበት ጠንካራና ከባድ፤ አስደናቂና አስደንጋጭ የትንቢት ፍፃሜዎችን የምናይበት ነው።

ጀር ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» / ሉቃ. 12:56/

በቤተ-ክርስቲያን ሆነ በዓለም አሉታዊ ሆነ አዎንታዊ ድርጊቶች የሚከናወኑበት ሲሆን፤ ይህ ደግሞ የዓለምን መልክ ወይም የክርስቶስ ኢየሱስን መልክ የሚያንፀባርቅ ሊሆን ይችላል። በዚህ ዘመን የእያንዳንዳችን ሕይወት በማስተዋልና በእርጋታ ተሞልቶ ፅድቅንና ቅድስናን ልንመርጥና ልንጸባርቅ ይገባል።

አግዚአብሔርን በመምሰል ለመኖር አብዝተን ራሳችንን በመስጠት፤ ከፊት ይልቅ ትጋት አናሳይ። አሸናፊነታችን ሆነ ተሸናፊነታችን የሚወሰነው የአግዚአብሔርን ቃል ሰምተን ፀጋውን ከመካፈልና ከመታዘዝ ጋር ነው። ጌታ የሚለንን ከሰማን በድል አድራጊነት ስናጠናቅቅ፤ የቃሉን እውነት ችላ ካልን ግን በመጨረሻው ዘመን ጨለማ መዋጣችን አይቀርም። ሆኖም በጽድቅ ቃል ሕይወታቸውን የሚጠብቁ ከመጨረሻው ዘመን ውክቢያና የአጋንንት ሽንገላ ያመልጣሉ።

ይህ መጽሐፍ የተዘጋጀው ስለመጨረሻው ዘመን "የጊዜ አቆጣጠር" በማብራራት፤ ከዓለም መጨረሻ በፊት ሰላሉ ምልክቶች በመዘርዘር፤ ቅዱሳን ራሳቸውን በመጠበቅ በሚያስጨንቀው ዘመን በድል አድራጊነት በማለፍ ለጌታ ዳግም ምፅዓት የተዘጋጁ እንዲሆኑ ለመርዳት ነው።

ጆሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

መግቢያ ጊዜን ማወቅ

በ21ኛው ክፍለ ዘመን ላይ ያለን ቅዱሳን ዘመኑን ልንመረምር ይገባል። ጌታ ኢየሱስ «...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/ ብሎ ሕዝቡን እንደጠየቀ፤ ዘመኑን ዋጅተን/አሸንፈን የጌታን ሀሳብ አገልግለን ለማለፍ ጊዜውን ማወቅ ግድ ነው። በእያንዳንዱ ዘመን በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕይታ ሊከናወኑ ያሉ ክስተቶች ቢኖሩም፤ የመጨረሻውን ዘመን ማወቅ ደግሞ በዘመኑ ለምንኖር ዘርፈ ብዙ ፋይዳዎች አሉት።

እርጉዝ ሴት ያላችበትን ጊዜ ካወቀች ማድረግ ያለባትንና የሌለባትን ለይታ ትኖራለች። ወታደርም ያለበት ጊዜ ምን ዓይነት የውጊያ ጥንካሬ እንዳለው ማወቁ የእንቅስቃሴውን ውጥረት እንዲረዳ ያግዘዋል። ሰዓቱ የጨዋታ ይሁን የውጥረት፤ የሀዘን ይሁን የደስታ፤ የስራ ይሁን የዝግጅት የሚወስነው አኛ ሳንሆን በዙሪያችን ያለው ሰዓት/ዘመን/ ነው።

በቅዱሳን መካከል ከቃሉ የራቁ ምልልሶች ሲታዩ፤ የክርስትና መልክ ተበላሽቶ ክርስቶስን ከማሳየት ይልቅ ድካማችን የአደባባይ መሳቂያ ሲሆን ዘመኑን ያወቅነው አይመስለንም። በእግዚአብሔር መንፈስ ሆኜ የምንኖርበትን ዘመን ከቃሉ ጋር በማስተያየት ስመረምር፤ ጌታ እንደተናገረው የዓለም መጨረሻ እንደደረሰ በምልክቶች መፈፀም አስተውላለሁ።

እግዚአብሔር በዘመኔ እንዳገለግለው ከጠራኝ፤ ቤተክርስቲያን ለጌታ ምልዓት ነቅታ መጠበቅ እንዳለባት ላስገንዝብ እፈልጋለሁ። ይህን ባላደርግ ብዙዎች በቸልታና በግራ መጋባት ከሕይወት መንገድ ቢሰናከሉ ተጠያቂ ከመሆን አላመልጥም። በየእጥቢያ ቤተ-ክርስቲያኖቻችን ልዩ ልዩ ትምህርቶች ቢሰጡም፤ መንፈሳዊ ብስለትን ከሚያሳይ ክርስትና ይልቅ ህፃንነት ሲበዛ ምን ሆነ? ያስብላል።

ጅሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ቀድሞ በመልካም ሕይወት፣ በፍቅርና በህብረት ሰንኖር የነበርን፤ ዘመኑ በጨመረና ነገሮች ባደጉ ልክ እንዴት ባለ ክርስቲያናዊ ሕይወት በማስተዋል መመለስ እንደሚገባን ረጋ ብለን አላሳብንም። ስለዚህ በየቤተ-ክርስቲያኖቻችን ከአንድነት ይልቅ መከፋፈል፣ በህብረት ፍቅርን ከመካፈል ይልቅ በጥላቻ መናቆር በዝቷል። ብዙዎች ቅድስና ከተሞላ የአገልግሎት ሕይወት ወጥተው በርኩሳት ድፍረት ሲመለሱ ሰናይ ልብ ማለት የሚገባን ዘመኑን ነው። የዘመኑን ክፋት። እውነት ዘመኑን አውቀናል? ለማምለጥ ራሳችንን እዘጋጅተናል ብለን መጠየቅ ተገቢ ነው።

በመካከላችን ሊታይ የሚገባውን የወንጌል ኃይል ለመግባት ምጥ ሲሆን፤ ዓለማዊነት በጉባኤያችን ተደላድሎ ለመቀመጥ ሲደፍር ዘመኑን አውቀን ዘመኑን ለመዋጀትና በቃሉ ለመስተካከል ጊዜው አሁን ነው።

ስለ መጨረሻው ዘመን ምልክቶች ከክርስቲያናዊ ሕይወት ጋር በማያያዝ የተፃፈው ይህ መጽሐፍ በአምስት ምዕራፎች የተከፈለ ሲሆን በውስጡ የተለያዩ ዋና ሀሳቦች ተካተውበታል። በምዕራፍ አንድ “የዓለም መጨረሻ መጽኔ ነው” የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ቃሉን በማጥናት የመጨረሻውን ዘመን ምልክቶችና ምልክቶቹን የማወቅ ጥቅምን በማብራራት፤ ስለመጨረሻው ዘመን ያሉትን የተለያዩ ሥነ-መለኮታዊ ዕይታዎችን እንቃኛለን።

በምዕራፍ ሁለት “የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች” በሚል ርዕስ ስለ አይሁዶች መቅደስ መፍረስ፤ ስለ ዓለም ፍፃሜና ስለ ጌታ ዳግመኛ ምልክት ምልክቶች በመመልከት፤ በምዕራፍ ሦስት “የሚያስጨንቅ ዘመን” በሚል ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በፃፈው መልዕክት ላይ መሰረት እድርገን በመጨረሻው ዘመን ስለምናያቸው የሰዎች ባሕሪ፣ የቤተ ክርስቲያን ሕይወትና ስለ ዘመኑ ትውልድ በቃሉ መነፅር ጠጋ ብለን እናጠናለን።

በምዕራፍ አራት የማንቁያ መልዕክት ሊሆኑን ይችላሉና፤ በመጨረሻው ዘመን በአብያተ ክርስቲያናት ሊከሰቱ የሚችሉትን ተግዳሮቶች ለማሳየት ስለሰባቱ የእስያ አብያተ-ክርስቲያናት “የመጨረሻው ዘመንና ቤተ-ክርስቲያን” በሚል የዩሐንስ ራሕይን እናያለን።

ጅሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» / ሉቃ. 12:56 /

በመጨረሻም በምዕራፍ አምስት “መነጠቅ-ለዳግም ምጽዓቱ እንዘጋጅ” በሚል ርዕስ በመጨረሻው ዘመን ላይ ጌታ ሲመጣ በአየር ልንቀበለው በቅጽበት ዓይን ተለውጠን ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባታችንን በመተንተን፤ ለዚያ ሊኖረን ስለሚገባው ዝግጅት እንመለከታለን።

በመጽሐፉ ስለመጨረሻው ዘመን ዝርዝር ጥናት ለማቅረብ ትኩረቴ አይደለም። በፋንታው ግን በቤተ-ክርስቲያን ያለው ትውልድ ስለ መጨረሻው ዘመን ግንዛቤ አግኝቶ፤ የዘመኑን መልክ በመለየት፤ ሕይወቱን ጠብቆ በፍሬያማነት ወደማይናወጠው የዘላለም መንግሥት መግባት እንዲቻል ለመምከር የተዘጋጀ ነው።

የመጽሐፉ መልዕክት የቤተ-ክርስቲያን መሪዎችን፣ አገልጋዮችንና ምእመናንን ለጌታ ዳግም ምጽዓት በሚያደርጉት ዝግጅትና የወንጌል ፍጫ ይረዳቸዋል ብዬ እምናለው።

ሀንፍሬ አሊጋዝ / ዋና ፓስተር /

ጆሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

ምስጋና

ከሁሉ በፊት ከጨለመና የተሰፋ ጭላንጭል አንኳ ከማይታይበት አስከፊ ሕይወቴ አውጥቶ በሰላምና በብርሃን ሕይወት ያትረፈረፈኝን የነፍሴ አዳኝና አረኛ አግዚአብሔር አምላኬን በጌታ በእየሱስ ክርስቶስ ስም ላመሰግነው አወዳለሁ።

እሱ የሁለንተናዬ መሰረትና ምንጭ ነው። በመቀጠልም በወጣሁበት በወረድኩበት የሕይወት ምዕራፍ ሁሉ ሳትለይ የደገፈችኝንና ያበረታችኝን ውድ ባለቤቴን የትናየት ሃይሌን (የቴን) ማመስገን አወዳለሁ።

ይህ መጽሐፍ በዚህ መልክ እንዲቀርብ አግዚአብሔር በሰጠው ፀጋ ጽሑፉን በማዘጋጀት ከጎጂ የቆመውን ቄስ ተድላ እስፋን ከልብ አመሰግናለሁ። እንዲሁም ጊዜውን ወስዶ በማረም የረዳኝን ወንድም ወርቁ ለገሰንም ጌታ ይባርከህ ማለት አወዳለሁ።

ጀሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

ምዕራፍ ኸንድ

የዓለም መጨረሻ «መቼ» ነው?

ርዕሱን ስታነቡ ዓለም መጨረሻ አላት እንዴ ሳትሉ አትቀሩም፡፡ ኢየሱስ ከፃፎችና ከፈሪሳውያን ጋር ረጅም ጉግግር ካደረገ በኋላ ከመቅደስ ሲወጣ ደቀ-መዛሙርቱ ያማረውን ቤተ-መቅደስ እንዲያይ ሲጋብዙት፤ ጌታ «*ኢግዚየ በኢግዚየ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም*» በማለት ጥልቅ ወደ ሆነ ምስጢር ይዟቸው ገባ፡፡/ማቴ.24:2/

እርሱ ከአባቱ የተቀበለውን ሰማያዊ መንግሥት ለገዛ ወገኖቹ ሲያስተዋውቃቸው፤ የልቦና ዓይኖቻቸው ስለታወረ ከመቀበል ይልቅ በግብዝነት ሲከራከሩት ይታያል ፡፡ በማቴዎስ 23 በጠቅላላ ምዕራፉ ላይ በተደጋጋሚ እንደምናየው «*እናገሉ ግብዛቸው*» በማለት ጸፎችንና ፈሪሳውያንን በልዩ ልዩ ጉዳዮች ላይ ካነጋገራቸው በኋላ መልዕክቱን ለመቀበል ፈቃደኝነትን ሳያሳዩ ሲቀር «*ለላችኋለሁ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው አስከትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ እታዩኝም*» በማለት ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፡፡

የወጣበትን መቅደስ ደቀ-መዛሙርቱ እያደነቁ ሲያሳዩት ለእርሱ የሚታየው የመቅደሱ መፍረስ ነበር፡፡ እናም ለደቀ-መዛሙርቱ «*ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም*» ሲላቸው በውስጣቸው

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

የተነሱት ጥያቄዎች ቀላል አልነበሩም፡፡ ጌታም በግል የጠየቁትን ጥያቄ ለመመለስ ረዘም ያለ ማብራሪያ በመስጠት አስረዳቸው፡፡/ማቴ.24/

ደቀ-መዛሙርቱም በማከታተል ሶስት መሰረታዊ ጥያቄዎችን አነሱ፡፡ ጥያቄዎቹም ፡-

- 1ኛ. ይህ መቼ ይሆናል? በማለት ከመቅደሱ መፍረስ ጋር የተያያዘ፤
- 2ኛ. የመምከታህ ምልክቱስ ምንድን ነው? በሚል የኢየሱስን ዳግመኛ ምልክት፤
- 3ኛ. የዓለም /የዘመናት/ መጨረሻ ምልክቱስ ምንድን ነው? የሚሉ ናቸው፡፡

የዛ ወገኖቹ ኢየሱስን ከውልደቱ ጀምሮ እስከ ሞቱ ማንነቱን ባለማመን ላለመቀበል ጠነኩ፡፡ በማቴዎስ 21 የጀመረው ጌታን ያለመቀበል ድንዳሬ በምዕራፍ 24 ላይ ባለው የፍርድ ቃል ተጠናቀቀ፡፡ ያም «ይህ ሁሉ... ሳይፈርስ በዚህ ላይታረም» በሚል ትንቢታዊ ቃል ነበር፡፡

በምዕራፍ 21 ወደ ኢየሩሳሌም በአህያይቱና በውርጫይቱ ተቀምጦ ሲገባ ሕዝቡ «ሆስዕና ሎዳዊት ልጅ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው...» እያሉ በሚጮሁ ጊዜ መቅደሱን ያገኘው የንግድ ቤት ሆኖ ሲገበያዩ ነበር፡፡ /ቁ.12-13/

በመቅደሱ አምልኮተ አግዚአብሔር ከመደረግ ይልቅ ሰዎች የራሳቸውን ጥቅም የሚያካብቱበት፣ ዕውሮችና አንካሳዎች መለኮታዊ ፈውስ ማግኘት ያልቻሉበት አሳዛኝ ጊዜ ነበር፡፡ ኢየሱስ በመቅደስ የነጋዴዎችን ዕቃ ከገለባበጠ በኋላ ወዲያው ዕውሮችና አንካሳዎች ወደ እርሱ ቀርበው ፈወሳቸው፡፡ /ቁ. 14/ ይህ ሲሆን ዳፎችና ፈራሳውያን በመቆጣት ሲቃወሙት ኢየሱስ ትቶአቸው ከኢየሩሳሌም ከተማ ወደ ቤታንያ በመሄድ በዘያ አደረ፡፡ /ቁ.17/

ከሃይማኖተኞች የተነሳ ለኢየሱስ በአባቱ ቤት /በመቅደስ/ በነፃነት የመመለስ ዕድል አልተሰጠውም ነበር፡፡ ለእነርሱም ትምክህታቸው የመቅደሱ ጌታ ሳይሆን መቅደሱ ነበር፡፡ ጌታ ኢየሱስም ይህ መቅደስ መፍረሱ የማይቀር መሆኑን በምዕራፍ 23:49 ላይ ለመጨረሻ

ጆሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

ጊዜ ከመቅደስ በመውጣት 'ኢታዩኝም' በማለት ሄደ፡፡

የዘመኑ የሃይማኖት መሪዎች፡-

- መቅደሱን የንግድ ቤት በማድረግ፤ 21:12 -17
- የአግዚአብሔርን መንግሥት ፍሬ ባለማስረክብ፤ 21:42 -46
- የኢየሱስን አገልግሎት ከፖለቲካ ጋር ለማያያዝ በመሞከር፤ 22:15 -22
- የክርስቶስን ማንነት ባለመቀበል፤ 22:41-46
- የመንግሥተ ሰማያት እንቅፋት በመሆን፤ 23:13-15
- በመንፈሳዊ ማስመለስ /በግብዝነት/ በመመለስ፤ 23:23-39
- ሙሉ ባልሆነ መንፈሳዊነት፤
- ውስጥን ባላጠራ ሕይወት፤
- መልዕክተኞችን በማይቀበል አመራር ተገልጠው ነበር፡፡

ይህን ሁሉ እውነት ኢየሱስ በምዕራፍ 21 ወደ ኢየሩሳሌም ከገባ ሰዓት ጀምሮ በምዕራፍ 23 ከመቅደሱ እስኪወጣ ድረስ ቢናገራቸውም፤ የአይሁድ ሕዝብ መሪዎች ግን የመቅደሱን ጌታ ከማሳደድ ሳይጮኩ መቅደሱን ለማስጠበቅ ይሞክሩ ነበር፡፡ በሚልከያስ ትንቢት 'ኢናንተም የምትፈልጉት ጌታ በድንገት ወደ መቅደሱ ይመጣል'፡፡/3:2/

በማለት የተፃፈው ቃል፤ አግዚአብሔር መሲሁን በመላክ ፍቅሩን ቢገልጥም፤ የአይሁድ ሕዝብ ግን የሚፈልጉትን ጌታ ለመለየት መንፈሳዊ ዓይኖቻቸው ዝግ ነበር፡፡

የአይሁድ ህዝብ መሲሁ እንዳልመጣ በማሰብ እውነተኛውን ክርስቶስ ከመቀበል እስከሃፊ ልባቸው ዘግይቷል፡፡

የመጨረሻውን ዘመን ከስተቶች በማየት ቀኒቱን ለማወቅ ባንችልም ኢየሱስ የተናገራቸውን ምልክቶች በጥንቃቄ ማየት ለመዘጋጀት ይጠቅመናል፡፡ በማቴዎስ 24 ላይ ያሉትን ምልክቶች ለማጥናት የአይሁድን መቅደስ መፍረስና የጌታ ዳግመኛ ምልክትን ነጥሎና አነፃፅሮ ማየት ያስፈልጋል፡፡ የመጨረሻውን ዘመን ለማጥናት የሚሳሳ ማንኛውም ሰው ስለ አይሁድ ሕዝብ ታሪክ በጥንቃቄ ሊመለከት ይገባል፡፡

ኢየሱስ ወደ ገዛ ወገኖቹ የመጣበት ጊዜ ከአጠቃላይ የሰው ልጆች የመንግሥታት ታሪክ አንፃር የመጨረሻው ዘመን ላይ እንደሆነ መረዳት እንችላለን። ይህም አዲስ ኪዳንዊ አስተያየታችንን ትክክል ያደርገዋል።

በዘፍጥረት 10 የሰው ልጆች የመጀመሪያውን ምድራዊ መንግሥት ከመሰረቱበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መወለድ ድረስ በነበሩ በዳንኤል ትንቢት መሰረት ብዙ መንግሥታት አልፈዋል።

1ኛ. የባቢሎን መንግሥት፤

2ኛ. የሜዶንና የፋርስ መንግሥት፤

3ኛ. የግሪክ መንግሥት፤

4ኛ. 4ኛ. የሮም መንግሥት፤

5ኛ. የሚያንሰራራው የተከፋፈለው የሮም መንግሥት

ከላይ ባየነው የታሪክ ቅደም ተከተል መሰረት፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጣው በእግዚአብሔር ሉዓላዊ ዕቅድ በምድር ላይ ከተነሱት መንግሥታት በመጨረሻው ማለትም በሮም ዘመን መንግሥት ነበር።

ከዚህ የተነሳ ኢየሱስ ወደዚህ ምድር ሥጋን ለብሰ፤ ከድንግል ማርያም የተወለደበት ጊዜ የመጨረሻው መጀመሪያ ነበር ለማለት እንችላለን። ይህን መረዳት ከብዙ ስህተት ስለሚጠብቀን በሚገባ ማጤን ጠቃሚ ነው። ስለመጨረሻው ዘመን ስናጠና የአይሁድ ሕዝብን እንቅስቃሴን መከታተል የግድ ነው። ምክንያቱም ኢየሱስ በማቴዎስ 24 ከተናገራቸው ትንቢቶች መካከል የተወሰኑት ግንኙነታቸው ከአይሁድ ሕዝብ ጋር ስለሚያያዝ ነው።

የመቅደሱ መፍረስና የአይሁድ ሕዝብ መብተን በ70 ዓ.ም ሲከናወን ብዙዎች የእግዚአብሔር መንግሥት መጥታ ጨርሰዋል፤ የምንጠብቀው የለም፤ ኢየሱስም በመንፈስ ቅዱስ መውረድ ዳግመኛ መጥቷል ብለው በሚያስት ትምህርት ውስጥ ወድቀዋልና ነው። የማቴዎስ 24ን ዝርዝር በሚገባ ለመረዳት ከሉቃስ 21 ጋር በማስተያየት ማጥናት ይረዳናል።

በሉቃስ 21 ላይ ስለ መቅደሱ መፍረስ ተመሳሳይ የሆነ ጥያቄ ሲነሳ ሐዋርያው ሉቃስ የኢየሱስን መልስ በየተራ በሚገባ አስቀምጦታል።

በማብራሪያውም፡-

• የአይሁድን ሕዝብ የሚመለከት /በለስን/

• ሌሎች አሕዛብን የሚመለከት /ዛሬችን/ እንደሆነ በመለየት መናገሩን ልናስተውል እንችላለን።ሉቃ 21:29

የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች ለአይሁድ ሕዝብና ለአጠቃላይ ለሰው ዘሮች /ለዓለም/ የሚሆን ስለመሆኑ ከንባቦቹ በእርጋታ ማግኘት ይቻላል። በሉቃስ 21 ኢየሱስ ከመቅደሱ መፍረስ ጋር አያይዞ ሲመልስ፡-

❖ ስለ ሰው ልጆች /ዓለም/ ዘመናት/ ፍፃሜ፤

"ታላቅ የምድር መናወጥ በልዩ ልዩ ሰፍራ...ከሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል።

"ሉቃ. 21:10-11

❖ ስለ ደቀ-መዛሙርቱ የአገልግሎት መከራና ስደት፤

"ከዚህም ሁሉ በፊት እጃችሁን በላያችሁ ይጻፍሉ፤ በመታገላችሁ

ነፍሳችሁን ታገኛላችሁ።" ሉቃ 21:12-19

❖ ስለ አይሁድ ሕዝብና ስለ መቅደሱ የመፍረስ ፍፃሜ፤

"ኢየሩሳሌም ግን በጭፍሮች ተከባ ሲታዩ...በይሁዳ ያሉ...

በዚህም ሕዝብ ላይ ቁጥ ይሆናል። ወደ አካዛብም ሁሉም

ይሚረካሉ የእህዛብ ዘመን እስኪፈፀም።" ሉቃ 21:20-24

❖ ስለ ራሱ በከብር ዳግመኛ ስለመምጣት፤

"በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በጌደልና በብዙ ከብር በደመና ሲመጣ ያይታል። ይህም ሊሆን

ሲጀምር... አባቶቻችሁ ራሳችሁን አንሡ" ሉቃ 21:25-28

እነዚህ ከላይ ያሉት አራት የፍፃሜ ምልክቶች የመጨረሻውን ዘመን አጠቃላይ የሚያሳዩ ምልክቶች ናቸው።

የመጨረሻውን ዘመን ምልክቶች ማወቁ እጅግ አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም ጌታ ተከታዮቹ በፊታቸው ሊገጥሟቸው ያሉትን መከራዎችንና ፈተናዎች እንዴት ማለፍ እንዳለባቸው ሊያሳስብ ይፈልጋልና ነው። በዚህም ዘመን የመጨረሻውን ዘመን ምልክቶች ማወቅ ለሁለት መሰረታዊ ነገሮች ይረዳናል።

1ኛ. አንዳንዶች ፡- ኢየሱስ ስለመጨረሻው ዘመን ምልክቶች ሲናገር ዓላማው *‘እንዲታሰቡ’* የሚል ነበር። የአነጋገሩ መሰረት ተከታዮቹ ከሚገጥማቸው ልዩ ልዩ ስህተቶች እንዲጠበቁ በማሰብ ነው። በጌታ ስም ከሚመጡት ሀሰተኛ ክርስቶሶች አንስቶ ሕይወታችንን ወደ ጨለማ ሊያስገቡ የሚጥሩ ብዙ ሐሰተኛ ነቢያት በመጨረሻው ሰዓት ላይ እንደሚነሱ በማወቅ ያስጠነቅቃል።

ከመጨረሻው ዘመን ትግሎች ውስጥ ዋነኛው መንፈሳዊ ሽንገል /ዲብስሽን/ ነው። የክርስቶስ እካል /ቤተክርስቲያን/ ለሙሽራው /ለክርስቶስ/ እንዳትዘጋጅ ወይም ከቅዱሳን መካከል በእግዚአብሔር ሰማያዊ መንግሥት ተካፋይነት ተሰጥቷቸው ያሉትን ወደ ኋላ ለማስቀረት ልዩ ልዩ የሐሰት ትምህርቶች እንደሚሰፋፉ ማወቅ ያስፈልጋል።

ስለ ዓለም መጨረሻ ያለን ዕውቀት ትክክለኛ ካልሆነ በምድር ላይ የሚኖረን የግል፤ የቤተሰብ፤ የቤተ-ክርስቲያን ሕይወት ያማረ ሊሆን አይችልም። በተሳሳተ ትምህርት አፅምሮአትን ከተያዘ የእግዚአብሔር መንፈስ ከኛ ከመራቁ በተጨማሪ ተስፋ የሌለው የመቅባዝበዝ ኑሮ እንገፋለን።

ዛሬ በየቤተ-ክርስቲያኑ የጌታን ዳግም ምፅዓት የሚያስከዱ የመጨረሻው ዘመን ትምህርቶች እየተሰፋፉ ነው። ከዚህ የተነሳ ቅዱሳን ሰማያዊ ናፍቆት እያጡ፤ ሃሳባቸው ምድራዊ ሆኖ ዓለማዊነትን ሲለማመዱ እየተመለከትን ነው።

በሥነ-መለኮቱም ዓለም ስለመጨረሻው ዘመን ልዩ ልዩ አተረጓጎሞች ሲኖሩ፤ የፕሪቴሪስቶች አፈታትን ማወቅ በዚህ ዘመን ዓይኑን ካፈጠጠ ስህተት ለመዳን ይጠቅመናል። የዚህ አመለካከት አራማጆች በቃሉ ላይ የተዘገቡትን የፍፃሜ ትንቢቶች/ምልክቶች የወንጌል

ፀሐፊዎቹ በነበሩበት ዘመን የተፈፀሙ ናቸው፤ የሚል ከበድ ያለ የስህተት አስተምህሮ አላቸው።

እነዚህ ይህን አመለካከት የሚያራምዱ በሶስት ሲከፈሉ ፡-

1ኛ. ራዲካል ፕሪቴሪዝም፡- የእግዚአብሔር መንግሥት መጥቷል፤ የምንጠብቀው ነገር የለም፤ በ70ዓ.ም ሁሉም ተፈጽሟል የሚሉ፤

2ኛ. ፕሪቴሪዝም፡- የእግዚአብሔር መንግሥት መጥታለች፤ አሸንፈን መውረስ የለኛ፤ /የቤተ-ክርስቲያን/ ድርሻ ነው የሚሉና፤

3ኛ. ሞደሬት ፕሪቴሪዝም፡- በአዲስ ኪዳን የተነገሩት ብዙ ትንቢቶች ተፈፀሟል፤ ወሳኝ ትንቢቶች ግን ገና አልተፈፀሙም የሚሉ ናቸው።

በተጨማሪ ሌሎች ሶስት ዋነኛ የመጨረሻ ዘመን አመለካከት የሚያራምዱ ከፍለኞች ሲኖሩ እነዚህም፡-

1.የወደፊት አመለካከት ያላቸው /ፊውቸርስቲክ ሺው/፡- ከተነገሩቱ ትንቢቶች ብዙው በአንድነት ወደፊት የሚፈፀሙ ናቸው የሚሉ፤

2. ታሪካዊ አመለካከት ያላቸው /ፂሰቶሪካል ሺው/፡- በፀሐፊዎቹ ዘመን የወደፊት ሆኖ ተፈፀሟል፤ ቤተ-ክርስቲያን ካለፈው የምትማረው ሊኖር ይችላል የሚሉ፤

3. ምሳሌያዊ አመለካከት ያላቸው /ፈገረቲክ ሺው/፡- በቃሉ የተነገሩት ምልክቶች በጊዜ ውስጥ ይፈፀማሉ ብለን የምንጠብቀው ሳይሆን ጊዜ የማይሸረውን አውነት ለማስተላለፍ የተፃፉ ምሳሌያዊ አነጋገሮች ናቸው በማለት ይናገራሉ።

እነዚህ ሁሉ ስለመጨረሻው ዘመን ምን ያህል ትልቅ ግራ መጋባት እንዳለ አመለካኮች ናቸው። ያም ሆነ ይህ ኢየሱስ ከትንሣኤ በኋላ በአርገት ሲጸድ ቀና ብለው ለሚመለከቱት

ጅር ያለው ይስማ

በፓስተር ሆንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ደቀ-መዛሙርቱ ነጭ ልብስ የለበሱት «ይህ ከአናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት እንዲሁ ይመጣል፤»/ሐዋ.1:11/ ብለዋልና ሳንስት ኢየሱስ እስኪመጣ በእውነት ቆመን ልንጠበቅ ይገባል።

2ኛ አንዳትደነግጡ፡- ኢየሱስ መጨረሻው ሲቃረብ ጦርና የጦርን ወሬ ሰዎች ሲሰሙ ምን ያህል እንደሚደነግጡና አዕምሮአቸው እንደሚናወጥ ስለሚያውቅ እንዳትደነግጡ በማለት ምልክቶቹን ይናገራል። በዓለም የመጨረሻ ሰዓት ውስጥ ሊሆኑ ግድ ስለሆኑ ነገሮች ከዘረዘረ በኋላ አትናወጡ ይላል።

ሥፍራን የሚያስለቅቅ ማህበረሰባዊ አለመረጋጋት፣ ልዩ ልዩ ችግሮች ሲደረጉ ሰዎች ይደነግጣሉ። ከዚህም የተነሳ አጠቃላይ የሰው ኑሮ ይረበሻል። ይህች ዓለም ብዙዎች ትመቸናለች፣ ታሰተማምናለች ቢሏትም፣ መጨረሻዋ እየቀረበ በሄደ ቁጥር ሰዎች እንደሚታዩት ሲያውቁ መረበሻቸው ከፍተኛ ይሆናል።

ቅዱሳን በእንዲህ ዓይነት የመጨረሻ ሰዓት ላይ በመረጋጋት መኖር የሚችሉት ጌታ የተናገሩት ምልክቶች በማወቅ፣ ሊሆኑ ግድ የሆኑትን በመቀበል በአምላካቸው ላይ ሲደገፉ ብቻ ነው። እግዚአብሔርን ለማመን ደግሞ ቃሉን በሚገባ መረዳትና ወደ ውስጣችን በእምነት መቀበል ያስፈልጋል።

የመከራ ስጋት ሲበዛ ፣ በእርጋታ ስፍራ ሳይለቁ የሚቀመጡ እግዚአብሔርን የሚሰሙ ብቻ ናቸው። ቃሉ "የሚሰማኝ ግን በእርጋታ ይቀመጣል፤ ከመከራም ሥጋት ያርፋል" ይላል። /ምሳ.1:33/

በዓለም ውስጥ የሚከሰቱ ልዩ ልዩ ሁካታዎች መጨረሻው እንደደረሰበት ያውቀው ዲያብሎስ የሰውን ልጆች ለማስጨነቅ የሚያደርገው መሯሯጥ እንደሆነ አውቀን ሳንሸራተት እንቅም። በግል ሕይወታችን ሆነ በቤተሰብ ፣ በሥራችን ሆነ በአገልግሎት ሊያስደነግጡን የሚችሉ ነገሮች በዙሪያችን ሲታዩ "ሊፈናወጥም" በሚል የእምነት ቃል እንፀና።

በኢየሱስ ቤተሰብ የመጣው መከራ ሚስቱን ስፍራ ሲያስለቅቅ /ሲያናውጥ/ የእግዚአብሔር

ጅር ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

ለዓላዊነት በውስጡ የገባው ኢየሱስ ግን በሚቀጥለው የእግዚአብሔር የፅድቅ በረከት ውስጥ ታግሶ ሲገባና ሲወርስ ይታያል። ስንት ሰው ከኑሮ ጫና ለማምለጥ በእግዚአብሔር ሚዛን ተመዝኖ ቀለለ?

እንደ ሃማስ ቅላታችንን ጠላት ቀጥሮ ቢሯሯጥም "ይፈራረሙት እንዲሆንላችሁ እንዲበዛላችሁ መጣሥ" ያለን ጌታ ለሞት አሳልፎ አይሰጠንምና እንሸበር። ለቅዱሳን የሞት መውጫ በኢየሱስ ትንሳኤ ተሰብሯልና ከሞት ፍርሃት ነፃ ወጥተን በመታመን እንጠበቅ።

እግዚአብሔር ጠላታችንን ወደ ተዘጋጅለት ፍርድ ሲያወርድ ለእኛ ግን በነፃነት እንድንኖር ነፃነትን ከፈቀደናል። መርዶክዮስ በንጉሥ በር ላይ ባለመነሳትና ባለመናወጥ እንደተቀመጠ እኛም በወንጌል እውነት ዘመኑ የሚያሸብር ቢሆንም በእምነት ቆመን ንጉሡን ከሰማይ ሲመጣ ለመቀበል እንዘጋጅ።

በዚህ ዘመን ጌታ በቃሉ የተናገረን ምልክቶች በዙዎቹ እንደተፈፀሙ አውቀን የመጨረሻው መጨረሻ ላይ እንዳለን በመረዳት በኃይሉ ችሎት እንበርታ። ይህ ዓለም የሰውን ልጆች የአኗኗር ሥርዓት ያበላሸና እግዚአብሔርን የማያከብር እንደሆነ በማወቅ ልባችንን ከዓመጸ እንጠበቅ። ይህ ከፋ ዓለም የእግዚአብሔር መንግሥት ሙሉ በሙሉ ሲገለጥ መሻሩ አይቀርም። /ዕብ. 12:28/

ቅዱሳን መጨረሻ ስላላት ዓለም ስናስብ ልናውቃቸው የተገቡ መሠረታዊ ነገሮች አሉ። እንደኛው ከኃጢአት የተነሣ ዓለማችን በከፋ ተፅዕኖ ሥር እንዳለችና፣ በዓለም የሚከሰቱ ልዩ ልዩ ጉዳዮች መከራዎች እግዚአብሔር ያመጣቸው ሳይሆን ስይጣን በሰው ልጆች ላይ እያፈሰሰው ያለው ቁጣ እንደሆነ ማወቅ ተገቢ ነው። /ራዕ.12:15/

ይህን ያነሳሁበት ምክንያት አንዳንድ ሰዎች ለዓለማችን እንዲህ የመሆን ምክንያት እግዚአብሔር እንደሆነ በማሰብ አመለካከታቸው የተበላሸ ስለሆነ ነው። ያም ሆነ ይህ ስይጣን በሰው ልጆች ላይ ያስቀመጠው የጨለማ አገዛዝ በእግዚአብሔር ፍርድ ፈጽሞ መሰበሩ አይቀርም። /2ተሰ15-7/

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲሲ

ሌላው የእግዚአብሔር ፍርድ በዋነኛነት የሚያነጣጥረው የሰውን ልጆች ወደ ዓመፃ ይዞ በገባው በወደቀው መልዕክትና በጭፍሮቹ ላይ ሲሆን፤ በሁለተኛነት ከጨለማው ተፅዕኖ ለማምለጥ በክርስቶስ ኢየሱስ የተከፈተውን የፀጋ የድነት በር በእምነት ለመቀበል ባመጹት ላይ ነው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፅድቅ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ከመቀበልና እርሱ ከመከተል ይልቅ ለሥጋ ምኞት በመገዛት ለማያታልላቸው ዲያቢሎስ ራሳቸውን ስለሰጡ ነው።

ሳይጣን የሰውን ልጆች በኃጢያት ከእግዚአብሔር ከለየ በኋላ የራሱን ክፉ ዓመፀኛ ሥርዓት በማስፋት የእርሱን መንግሥት በሰው ልጆች ህይወት፣ አኗኗርና አጠቃላይ እንቅስቃሴ እስገብቷል። ይህን ለእግዚአብሔር የማይገዛውን ክፉ የጨለማውን መንግሥት እግዚአብሔር በመጨረሻ ዘመን ላይ በኃይል አሠራር ያፈርሰዋል።

እግዚአብሔር ከዘላለም ያሰበውን በሰው ልጆች መልኩን የመግለጡን ዓላማ ለመፈፀም በየዘመናቱ ልዩ ልዩ ሥራዎችን አከናውኗል። በኖህ ዘመን ትውልድ በዓመፃ ሲጠመቅ ኖህንና ቤተሰቡን በማዳን አዲስን ጅማራ ለሰዎች አድርጓል። ይህ ፍርድን የመግለጥ ሥራው በሰዶምና በጎሙራ ላይ የእሳት ዲን በማውረድም ተገልጧል።

በመጨረሻውም ዘመን ከፋቶች አየጨመሩ የፍርድ ፅዋ ሲሞላ እግዚአብሔር በዓመጾች ሲፈርድ፣ እርሱን ተስፋ የሚያደርጉትን ሊያድን ይመጣል።

ያለ ጌታ ራሷን አሰማምራ ልትኖር የምትፈልገው ዓለማችን በእግዚአብሔር የፍጻሜ ቀን ተቀምጠላታል። ቃሉ “ዓለምን መውረድ ከእግዚአብሔር ጋር ጥል እንደሆነ አታውቅም” እንደሚል ግዙፉ የሰው ልጆች አኗኗር ለእግዚአብሔር ከመገዛት ይልቅ ለከፋትና ለዓመፃ መዘጋጀቱ ለማንም የተሰወረ አይደለም።

ኢየሱስ ደቀ-መዛሙርቱን ሲለይ ባለበት ጊዜ “ኢየሱስ ለእኔ ዓለምን አሸንፈለሁ” በማለት እንደ ቀን ዳግም በመፃፀጣት የዚህ ዓለም ገዥ ነኝ የሚለውን እንደሚያስወግድ ተስፋ ሰጥቷል። /2ተኛተሰ.238/

ጆሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

ታዲያ መጨረሻው መቼ ነው? በማለት አያሌዎች ቀኒቱን የማወቅ ጉጉት በውስጣቸው አለ። ሆኖም በተሰሎንቄ በነበሩ አማኞች ዘንድ እንደተከሰተው አይነት ሥራ ፈትነትና መላት እንዳይከሰት ልንጠነቀቅ ያስፈልጋል። ደጋግሜ ለማለት እንደሞከርኩት ደቀ-መዛሙርቱ ስለ መጨረሻው ዘመን ሲጠይቁት ትኩረቱ ምልክቶች ላይ እንጂ ቀናት ላይ አልነበረም።

ዓለማችን በወደቀው መልአክ አገዛዝ ሥር ወድቃ የሰው ልጆች በሞትና በእርዛት የሚማቀቁበት ዘመን ማብቃቱ ቅርብ ነው። ሐዋርያው ዩሐንስ እንደሚናገረው “ዓለምም በምላው በከፉው እንደ ተያዘ እናውቃለን” ዘኖ.ሐ.5:19/አያለን የዚህችን ዓለም ሐሰተኛ ምቾት እየናፈቅን ልንኖር አይገባም። የቅዱሳን ተስፋ በመጨረሻ በአሸናፊነት የምትገለጠው የእግዚአብሔር መንግሥት ናት።

ቃሉ “እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህ ሁሉ መሆኑን ሲታዩ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደቀረበች እውቁ።” ሉቃ 21:31/ ይለናልና ምልክቶቹን ልብ እንበል።

ምዕራፍ ሁለት

የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች

የቴክኖሎጂው ምጥቀት፣ የሥልጣኔው ፍጥነት ቅዱሳን በዓለም ላይ ተመቻችተው እንዲኖሩ ሊያባብላቸው አይገባም። መጨረሻ ባለው ዓለም ላይ እየኖርን፤ በተለይ ደግሞ የመጨረሻው ዘመን የደረሱበትን እኛ፤ ክፍሉ ያገኘውን የዘላለም ሕይወት ጠብቀን እስከ መጨረሻው ለመፅናት ቃሉን በማስተዋል አንቀበል። ዘመናት ተቆጥረው 2010 እ.ኤ.አ ሲባል ወደ ምን አየተጣጋን እንዳለን ማወቅ ከሚመጣው ጥፋት ለመዳን ያነቃናል።

ደቀ-መዛሙርቴ ያነሱትን የመቅደስ መፍረስና የዓለም መጨረሻን ጊዜ ለማወቅ ምልክቶችን መከታተል እንዲችሉ ኢየሱስ ጥንቃቄ በሚጠይቅ አገላለጥ ይነግራቸዋል። ምልክቶች በራሳቸው ትኩረት የሚፈልጉ ሳይሆን የመምጣቱ አመልካቾች ናቸው። በማቴዎስ 24 ሆነ በሉቃ 21 ጌታችን ከመቅደስ መፍረስ ጋር አያይዞ የሚናገረው፤ ተከታዮቹ በምን ውስጥ እንደሚያልፉ፤ ሊኖራቸው የሚገባውን ጥንቃቄ፤ ሊያስቡት የሚገባውን ዋና ነገር ለማሳሰብ ጠቀሜታው የላቀ ነው። የተናገረበት የመቅደስ መፍረስ በራሱ የመጨረሻው ሰዓት መቅረቡ ምልክት እንደሆነና ቀጣይ የሆነ ዓለም አቀፍ ቀውሶችን እንደሚያስከትል በማስረዳት ሁሉም ምልክቶች የኢየሱስ ክርስቶስን በክብር ዳግመኛ በዓለም ሊፈርድ መምጣቱን አመልካች እንደሆኑ ያሳየናል።

ኢየሱስ ክርስቶስ በክብር ወደ ምድራችን ዳግመኛ ከመምጣቱ በፊት ሰዓቱ እስኪሞላ ድረስ የሚሆኑ ነገሮችን/ምልክቶችን በአራት ልንከፍላቸው እንችላለን።

- 1ኛ. ከፍተኛ የሆነ የእምነት/የሃይማኖት ውድቀት፤ ማር 13:5-6፤21-22 ማቴ 24:11-12
2ኛ. ዓለም አቀፋዊ የመንግሥቱ ወንጌል መስፋፋትና ስደት፤ ማር 13:9-11፤13:19
3ኛ. በዓለም፣ በሉ አገሮች መካከል የእርስ በእርስ ጦርነትና ግጭቶች፤ ማር 13:7-8 ሉቃ 21:20
4ኛ. በተፈጥሮአዊው ዓለም የሚከሰቱ ልዩ ልዩ የተፈጥሮ ቀውሶች፤ ማር 13:8፤24-25 ሉቃ 21:11

ምንም እንኳን በዚህ መልክ ብናስቀምጣቸውም፤ ጉዳዩን ዘርዘሮ ማስቀመጥ ጠቀሜታው የጎሳ ነው። ኢየሱስ በደብረ-ዘይት ለጥያቄያቸው ሲመልስ፤ ምልክቶቹ የመቅደሱን መፍረስና የዓለም መጨረሻን የሚያመለክቱ ናቸው። የምልክቶቹ ስፋትና ትልቅነት ኢየሱስ በተናገረበት የትንቢት መንፈስ ለማየት ካልቻልን የኢየሱስ የመናገር ፋይዳውን መረዳት ይቻላል።

የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች ቅደም ተከተል
የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች በቁጥር በመዘርዘር ልናበዛቸው ብንችልም ጠቅላላ ስናደርጋቸው ዘጠኝ ናቸው። የቱ ይቀድማል? የቱ ቆይቶ ይፈፀማል? ጌታ ከተናገረ በኋላ የቱ ዋሎ ተፈፀመ? የሚሉት ጥያቄዎች እጅግ ወሳኝ ናቸው። በወንጌሉ ላይ «ይህ አስቀድሞ ይሆን ዘንድ ግድ ነውና፤ ነገር ግን መጨረሻው ወዲያው አይሆንም» በማለት የጊዜና የቅደም ተከተል ጉዳይ ከግንዛቤ ውስጥ ሊካተቱ እንደሚገባቸው ያሳስበናል።

በማቴ. 24:4-31 ያለውን በቅደም ተከተል ስናየው በእስራኤላውያን በአገር ደረጃ የሚሆንና በጌታ ሐዋርያት ላይ የሚሆነውን፤ በዓለም ሁሉ ላይ የሚሆነውና በመጨረሻው ዘመን በቤተ-ክርስቲያን ላይ የሚሆነውን ነጣጥሎ ማየት አስፈላጊ ነው።

- በሐዋርያቱ
1. የሐሰተኛው መልዕክተኞች አሉ። «እናንተን የሚጋፉ የሚቃወሙ» ቁ.4-5
2. ሰመከራ አሳልፈው ይሰጧችኋል፤ ይገድሏችኋል፤ «የሃይማኖት መሪዎች የሆነውን አለቆች» ቁ.9

- በቅዱሳን ሁሉ/በቤተ-ክርስቲያን
1. ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ፤ ብዙዎችንም ያስታሉ፤ ቁ.11
2. ብዙዎች ይሰናከላሉ፤ አሳልፈው ይሰጣሉ፤ ይጣላሉ፤ ቁ.10-11
3. ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ ቁ.14

- በእስራኤል
1. ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ቁ.6
2. ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ ቁ.15-20

- በዓለም ሁሉ
1. ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ ማቴ.24:7፤ ሉቃ 21:24
2. የእስራኤል እንደ ሀገር መመሥረት የኢየሱስም ጉዳይ ሉቃ 21:24
3. ዓለማዊ የሰው ልጆች እናኗር መጨመር ማቴ. 24:37-39
4. ርሃብ፤ ቸነፈር፤ የምድር መናወጥ በልዩ ልዩ ስፍራ ማቴ.24:7፤ ሉቃ 21:24
5. ታላቅ መከራና ስደት፤ ቀኖቹስ ባያጥሩ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ማቴ.24:21-22
6. የፀሐይ፤ የጨረቃና የከዋክብት ምልክት ሉቃ 21:25-28

ጌታ የመጨረሻውን ዘመን ምልክቶች ሲናገር፤ ከላይ የተጠቀሱትን አራት ጉዳዩ የሚመለከታቸውን በማሰብ ነውና፤ በየተደራሲያኑ ሥር ያሉትን የትንቢት ይዘቶች መለየት ተገቢ ነው። ያኔ ግልፅ በሆነ ሁኔታ የዓለምን የመጨረሻ ዘመን ምልክቶች ልናውቅና ነገሮቹም ሲከሰቱ ሳንደገግጥ ነቅተን ጌታችንን መጠበቅ እንችላለን። በቃሉ «ይህን ሁሉ ስታዩ በደጅ እንደቀረበ አውቁ» ይለናል። /ማቴ 24:33/

ምልክቶቹን በሚገባ ለማየት በቃሉ የተነገሩትን የትንቢት ቃሎች በሚገባ ከፋፍለን ማየት ይገባል። ስለዚህ ለቤተ-ክርስቲያን/ለቅዱሳን/ ሆነ ለአጠቃላይ ዓለም የተነገሩትን ምልክቶች ነጥለን ማውጣትና ማየት ያስፈልጋል። በዚህ ሂደት ዋና የሆኑ ዘጠኝ የመጨረሻው ዘመን ምልክቶችን እናገኛለን።

1ኛ. ሀሰተኛ ክርስቶሶችና ሀሰተኛ ነቢያት

ኢየሱስ ኃላፊነትን ሊሰጣቸው ላሉት ደቀ-መዛሙርቱ ስለ መምጣቱ እና ስለ መቅደሱ መፍረስ ምልክቶች ሊነግራቸው ሲጀምር የተናገረው የመጀመሪያው ምልክት የመጨረሻውን ዘመን ይበልጥ ግራ ለማጋባት በሰሙ የሚመጡ ሐሰተኛ ክርስቶሶች እንደሚነሱ ነበር። በዚህ ቦታ ላይ ኢየሱስ የተናገረውን ሃሳብ በተለያዩ መንገዶች ልናያቸው እንችላለን።

□ እኔ ክርስቶስ ነኝ የሚሉ፤ /ከእግዚአብሔር እንደተላኩ የሚናገሩ፤ በእውነተኛው ክርስቶስ ምስክርነት ራሳቸውን የሚያስገቡ/

□ በሁላችንም ክርስቶስ አለ፤ /ክርስቶስ የሚባል የተለየ ማንነት ያለው የለም፤ ሁላችንም ውስጣችን ክርስቶስ አለ፤/ ይህ የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ ተከታዮች የሚያምኑት አስተምህሮት ነው።

□ እኔ ክርስቶስ ነኝ የሚለው፤ /ሐሰተኛው ክርስቶስ/

እነዚህ የተለያዩ አገላለጥ ያላቸው ቢሆኑም አደገኛ የሀሰት ትምህርት የተሰጠላቸውና እውነተኛውን ክርስቶስ ለመሸፈን የሚፈልገው የሐሰተኛው ክርስቶስ መገለጫዎች ናቸው። እግዚአብሔር የቀባውና የላከው፤ ብቸኛ ሕይወት፤ መንገድና እውነት የሆነ የእግዚአብሔር ልጅ፤ የተሰቀለው ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ ነው።

በዚህ ዘመን ከድንግል ማርያም የተወለደው ኢየሱስ እርሱ ብቻ ክርስቶስ አይደለም። ሁላችን ክርስቶስ ነን፤ በውስጣችን ክርስቶስ አለ በማለት ለእውነተኛው ክርስቶስ ኢየሱስ ያልተገዙ ዓመፃን የሚያራምዱ እየበዙ ነው።

ይህ የከሀደት ምልክት በተለይ ደግሞ የጌታ አገልጋይ ነኝ በሚሉት መካከልም እንደሚገኝ ማስተዋል ተገቢ ነው። ታላላቅ ነገር ሲነግሩን የቆዩ አስተማሪዎች ተረዳን ገባን በማለት የምፅዓቱን እውነት እንዳንናፍቅ አየሞገቱን ይገኛል። በተገቢው ሕይወት ለጌታ ምጽዓት ተዘጋጅቶ ከመጠበቅ ይልቅ ምድራዊ በሆነና ኃላፊነትን በማይወጣ ከንቱ ዓለማዊነት ሊሞሉን

የሐሰት ትምህርታቸውን ይረጫሉ።

አንዱ የጌታን መምጣት ተረዳሁ ብሎ ሊያስከድ ሲነሳ፤ ሌላው መምጣቱ ነገ ነው ብሎ ድንጋጤን በቅዱሳን መካከል ይዘራል። በጥንቃቄ ልናጤነው የሚገባው ከእውነተኛ ወንጌል ነቅለውን በቃሉ ሳይሆን በራሳቸው መረዳት ወንጌልን የሚለውጡ መብዛታቸውን ነው። ከቅድስናና ከሰማያዊው እይታ በማውጣት በሥጋ እርኩሰትና በምድር ቁላዊ ፍቅር ላይ ቅዱሳንን የሚመሰርቱ፤ ለጌታ ዳግመኛ ምፅዓት የተዘጋጀ ኑሮን እንዳይኖሩ መሸራይቱን በመሸራው ፍቅር ሳይሆን በዓለም ፍቅር የሚያማልሱ፤ ቃል ኪዳን የሚያፈርሱ አገልጋዮች እንዳሉ መዘንጋት የለብንም። እነዚህ ሁሉ ሥራቸው ማሳት ነው። ኢየሱስም የተናገረው እንዳያስቷችሁ አትከተሏቸው የሚል ነው።

በዚህ ዘመን ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስና በገላትያ መልዕክቱ ላይ እንዳስቀመጠው፤ ቤተ-ክርስቲያን እውነተኛውን ክርስቶስ አየሰበክኝ ነው? ወይስ ሌላ ኢየሱስ? ሌላ ወንጌል? ልዩ መንፈስ? ቀስ ብሎ መገምገም ሳይሻል አይቀርም። /2ኛቆሮ.11:4 ገላ.1:6-9/

በጌታ ሰምተብለው የሚደረጉ ተዓምራቶችና ድንቆች እውነተኛውን ኢየሱስ ሊደብቁብን አይገባም። ሐሰተኛ ነቢያትና መልዕክተኛ ነን ባዮች የመምጣቱን መቅረብ ቢናገሩም ዓላማቸው ግን ለማሳት ወይም ትኩረትን ወደ ራሳቸው ለማድረግ እንጂ እውነተኛውን ክርስቶስ ማዕከል ያደረገ አይደለም።

የዓለም እንቅጥልሽ እየጨመረ ሲሄድ የመፍትሔ ፍለጋው ናፍቆት ለሐሰተኛው ክርስቶስ አጋልጦ ለመስጠት የተዘጋጀ ሊሆን ይችላልና መጠንቀቅ ይበጃል። በየጊዜው በየአህጉሩ ሕኔ ክርስቶስ ነኝ የሚሉ ተነስተዋል፤ እነ ሪቨሪንድ ሱን ሚዩንግ ሙን፤ ዴቭድ ምሰክ በርግ፤ ጉሩ ማህርጂጂ ተጠቃሽ ሲሆኑ ሪቨሪንድ ጆምስ ጆንስ 900 ሰዎች ሕይወታቸውን እንዲያጠፉ ያደረገ ነበር። በእኛም ዘመን እኔ ክርስቶስ ነኝ የሚሉ ብዙዎች አሉ። በማቴ. 24:24 እንደምናነበው «ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ» ይለናል። እነዚህ ሁሉ ግን በመጨረሻ በይፋ ሊገለጥ የሚችለው የሐሰተኛ ክርስቶስ መገለጫዎች ናቸው። /ዩሐ.2: 18/ እውነተኛውን ኢየሱስ ክርስቶስ በማመንና በማወቅ ከተጣበቅን ከዚህ የጨለማ የማሳት ዘመቻ እናመልጣለን።

ጄሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

አየሱስ ሌሎችን ምልክቶች ከመናገሩ በፊት ቅድሚያ የሰጠው በጣም አስቸጋሪና ተፈታታኝ የሆነውን በሰሙ የመምጣትን ማሳት ነው። ውጤታቸውንም ሲናገር ሐዘቦችንም ያስታሉ በማለት ወደ ሁለተኛው ምልክት ይሻገራል።

2ኛ. ጦርነትና የጦርነት ወሬ

አየሱስ መጨረሻው ከመድረሱ በፊት ይሆናሉ ብሎ ሳይሆኑ በፊት በትንቢት መንፈስ ከተናገረው ምልክቶች መካከል ሁለተኛው ጦርነት ነው። ዓለም ከጦርነት መቼ እንደምታርፍ የሁሉ ሰው ናፍቆት ነው። ከጦርነት የተነሣ ህፃናት፣ ቤተሰብ፣ ገቢ፣ ተማሪ፣ አረጋውያን ሰላማዊ ኑሮ የሚናፍቅ ሁሉ ይጎዳል። አየሱስ የመምጣቱን ምልክት ሲናገር ጦርነት እየበዛ ምድራችን ሰላማዊ አካሄድ አያጣች እንደምትሄድ ይነግረናል። የዓለም ኃያላን ሀገሮች የምንላቸው ፍጥጫ፣ ደካማ የሚመስሉ አገሮች በኒውክሌር ጦር መሣሪያ የመታጠቅ ትንቅንቅ፣ ዛሬ ነገ ይፈነዳሉ የሚባሉ የጦርነት ውጥረቶች፣ የድንበር ግጭቶች፣ የፓለቲካ እስተሳሰብ መለያየት፣ የአንዱ አገር በሌላው ተጨቅሞ መያዝ፣ የክርስቶስ ጋደል ለመቆጣጠር ሥልታዊ ቦታ ለመያዝ ጦርነት ማስነሣት፣ የአሜሪካና የሌሎች አገር የጦር ካምፖች ፍጥጫ መጨመር፣ የቻይና ከአፍሪካና ከዐረብ አገሮች ጋር መቀራረብ፣ የማይታረቁ ውስብስብ ታሪካዊ ፍጥጫዎች የሚያመሩት ወደ ጦርነት ነው። አየሱስ የሚከሰቱ ጦርነቶችና ወሬአቸውን ብቻ የምትሰሙአቸው የሚያስደነግጡም አሉ ይላል።

ቅዱሳን ጦርነት በዓለማችን እየበዛ መሄድ የጌታችን መምጣት መቅረብ አመልካች ነውና በመረጋጋት እንከታተል። የሚገርመው ጌታ ልታስቀሩት አትችሉም፤ ሲሆን ግድ ነው ይላል። የኢየሱስም መቅደስ ከፈረሰበት ጦርነት ጀምሮ ለሰብ አርማጌዶን ድረስ ምድራችን በጦርነት ስጋት እየጣዘች ትሄዳለች። አየሱስ እነዚህ ከላይ ያየናቸውን ሁለት ምልክቶች ከተናገረ በኋላ መጨረሻው ገና ነው ብሎ ወደ ሦስተኛ ምልክት ያልፋል።

3ኛ. የእርስ በእርስና የመንግሥታት ግጭቶች፡-

የሮም መንግሥት ከውድቀት በኋላ ዓለማችንን የሚመራ አንድ መንግሥት

ጄሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» / ሉቃ.12:56/

አልተነሣም። ሁሉም በየጎሣውና በየእገዛዙ ሕዝብ፣ አገር፣ መንግሥት ሆኖ ሲሰበሰብ ጦርነቱ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ሆነ። ይህም በታሪክ ውስጥ ጦርነቶች በልዩ ልዩ ቦታ እንዲነሱ አደረገ። አየሱስ እንደዚህ አይነት ግጭት እንደሚሆን ሲጠቅስ የሮም ውድቀት እንደማይቀር ተመልክቶ ሊሆን ይችላል። አንድ ፀሐፊ ሲናገር በአውሮፓ ባለፉት 300 ዓመታት ውስጥ 300 ጦርነቶች ተካሂደዋል ይላል። ይህ የህብረተሰብ አለመረጋጋት የአገሮችን ከሌላው ተሽሎ ለመኖር የሚያደርጉትን ጥረት ያሳያል።

በሩዋንዳ፣ በሱዳን፣ በሱማሌያና በሌሎች የአፍሪካና የምስራቅ አውሮፓ አገሮች የምናየው መጨፋጨፍና የዘር ማጥፋት ምን ያህል የጨለማው መንፈስ በሰዎች ልጆች ላይ በጭካኔ እንደወጣ ያመለክታል። ከዚህ ምጥ እንድንጠበቅ ልንፀልይ ልንጸም በደሙ ልንሸፈን ግድ ነው።

4ኛ. ረሃብ ቸነፈርና የምድር መንቀጥቀጥ

በማቴዎስ ወንጌል ላይ በአራተኛ የምናገኛው የመምጣቱ ምልክት ረሃብና ቸነፈር የምድር መንቀጥቀጥ ሲሆን አየሱስ ወደ መጨረሻው ስንጠጋ የሚገጥሙን ክስተቶች እንደሆኑ ተናገረ። ዓለም አቀፍ የሆነ የምግብ ዕጥረትና አስቃቂ በሽታዎች፣ ተደጋጋሚ የምድር መንቀጥቀጦች ዘመኑ እንደቀረበ ያመለክታሉ። ከ60-80ዓ.ም እ.ኤ.አ የተከሰተው ረሃብ፣ ከመቅደስ መፍረስ ጋር ሲያያዝ ቢችልም በአሁኑ ዘመን እነዚህ ክስተቶች ይበልጥ የዓለምን ሕዝብ ሥጋት ላይ ጥለውታል። በምግብ ዋጋ ንረት በየጊዜው በዓለማችን ከሚሊዩን በላይ የሚሆኑ ሰዎች ሲራሱ ማየት በሰለጠነው ዘመን አስደንጋጭ ነው።

በረሃብ ብቻ ሳይሆን የተመጣጠነ ምግብ በማጣት ብዙ ሚልዮን ህፃናት እንደ ቅጠል ሲረግፉ ይህ ደግሞ መፍትሄ እያገኘ ሳይሆን እየባሰበት ሲሄድ ጌታ በደጅ መሆኑን አመልካች ነው።

የምቶትን ኑሮ በዚህ ዓለም ማሰብ የማይቻል እየሆነ፣ ተፈጥሮአዊ ምግቦች እየተወደዱ በአጭር ጊዜ የሚደርሱ ሰው ሠራሽ ምግቦች እየተመረቁ በሰው ልጆች ጤነት ላይ ከባድ

ችግር እየፈጠሩ ነው።

በአፍሪካ ያለው የምግብ እጥረት እየተስፋፋ አሁንም በብዙ ሚልዮን የሚቆጠሩ ሰዎች በረሃብ እያለቁ ነው። በራላይ 6፡5 የምናገኘው ጥቁሩ ፈረስ ረሃብን ሲያሰፋ ኢየሱስ ይህ የምግብ ጣር መጀመሪያው ነው ይለናል። ምጡ ወደ ዋና ምልክቶች የሚያሸጋግረን ሲሆን የመሬት መንቀጥቀጡ ሆነ ልዩ ልዩ የወረርሽኝ በሽታዎች እየተባባሱ የዓለም ጤና ድርጅት በቁጥጥር ሥር ለማድረግ ሲሳኑው እየየን ነው።

ምጡ ሳይጀምር የምድር መንቀጥቀጡ፣ ረሃብና ቸንፈሩ ከመጀመሪያ ምልክቶች ውስጥ የሚካተቱ ናቸው። በጁላይ 28፣1976 በሶማሊያ ቻይና የደረሰው የመሬት መንቀጥቀጥ 655,237 ሰዎች ሲገድል ሁለተኛ ደረጃ የያዘ ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥ ነበር። በ13ተኛው ምዕተ ዓመት 84 ጊዜ የተከሰተው የመሬት መንቀጥቀጥ በ20ኛው ምዕተ ዓመት በተደጋጋሚ በመከሰት ከተሞችን፣ መንደሮችን፣ ፎቆችን ሲያወድም እያየን ነው። ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በራላ 16፣18 እንደምናነበው ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥ እስከነሰማ ከሰተቱ እየጨመረ ይሄዳል።

5ኛ. የእውነተኛ ክርስቲያኖች ስደት

የምጡ መጀመር ምልክቶችን ካየን በኋላ የጌታን ስም በተሸከመ ቅዱሳን ላይ በየዘመናቱ ስደት ቢኖርም በመጨረሻው ዘመን ላይ በተለየ ጥንካሬ መከራው ይስፋፋል። የዚህ ዓለም ልጆች የወደዱትን ዓመፃ ሲሠሩ ለምስላቸው የማይሰግዱትን ማሳደዳቸው አይቀሬ ነው። የኢየሱስ ተከታይ ከመሆን የተነሣ በሰዎች ፊት ከብር ማጣት፣ መናቅ፣ መሰደድ፣ ቦታ ማጣት የምፅዓቱ ምልክት ነው።

በጊዜው የነበሩት ደቀ-መዛሙርት ይህ ስደት ቢገጥማቸውም በምድር ሁሉ ባሉ ቅዱሳን ላይ ማን ከጌታችን ዳግመኛ ምፅዓት በፊት ከፍተኛ ስደት እንደሚከሰት ማሰብ ፀንቶ ለመቆም ፀጋውን ለመጠየቅ ይጠቅመናል። ያመንበትን አውቀን ለማናምንበት አንሰግድም ስንል፤

ዓለም በአንድ ድምፅ እንደጌታችን ልትወግረን እንደምትነሳ መረዳት ያስፈልገናል።

ይህ ከስተት የሚፀኑት ተፈትነው ሲያልፉበት እውነተኛ ያልሆኑት ደግሞ እንዲሰናከሉና ወደ ኋላ እንዲመለሱ ያደርጋቸዋል። ይህን ፈተና ለማለፍ ምን ያህሎቻችን ፀጋውን እየጠየቅን ነው? በመካከላችን ያለው አንድነት ከመከራው ብርታት የተነሳ መከፋፈልን እየፈጠረ እርስ በእርሳችን እሳፈፈን ስንጣጥና ስንጣላ ሰዓቱ መቃረቡን ልብ ማለት ይገባል።

በዚህ ስለ ጌታ ስም በሚኖረው ስደት መሀል መጠንቀቅ ያለብን ሐሰተኛ ነቢያት ብዙ ቅዱሳንን ከእውነት መንገድ ለማሳት መንቀሳቀሳቸውን ነው። ሐሰተኛ ለሆነው አንዝም ብለው ለፅድቅ የቆሙትን የሚፈታተኑ የቤተ-ክርስቲያንን የፅድቅ አቅጣጫ ለማጣመም የሚነሱ ሐሰተኛ ነቢያት እንደሚኖሩ ልናውቅ ይገባል።

ግራ መጋባቱና መደበላለቁ ሲበዛ በብዙዎች ውስጥ የነበረው የክርስቶስ ኢየሱስ መለኮታዊ ፍቅር መቀዝቀዝ ይጀምራል። ለጌታ ካለን ፍቅር የተነሣ ለወንጌል የምናደርጋቸውን ነገሮች እየተውን በተስፋ መቁረጥ ለጌታ ከመኖር እንወጣለን። ጌታ እንዳንሰት አስቀድሞ ተናግሮአልና እንንቃ።

ሐሰተኛ አስተማሪዎችና ነቢያት የቅድስናን እውነት ጥለው በግብረ-ሰዶማዊነት፣ በፍቺና በዝሙተኝነት ሕዝቡን ሊያራክሱ ሲሮጡ፤ አዎ የምጥ ሰዓት መሆኑን እውቀን የእውነትን ወንጌል እናንሳ። ሐሰተኛ ወንጌል በመድረኮች ላይ ሲነገር፤ ከደህንነት የሚያወጡት ምህርቶች እንደማር ጣፍጠው ሲቀርቡልን ላይቶ ሐሰት ነው ማለት የእውነተኛ ክርስትና ጀግንነት ነው።

አገልጋዮች ሕዝቡን ለመሸራው ለኢየሱስ ንፁህና ቅድስት አድርገው ከማዘጋጀት ይልቅ፤ ለራሳቸው ኑሮ ማደለቢያና ለገንዘብ ማግኛ ሲጠቀሙበት በዚህ ዘመን ፀንቶ ለመቆም ከጌታ ጋር መጣበቅን ይጠይቃል። ዝናና ገንዘብ፣ ተወዳጅነትና ተቀባይነት የራባቸው ከጌታ ልብ የራቁ አገልጋዮች የበዙበት ጊዜ ነው። ስለሆነም ለጌታ የነበረንን የመጀመሪያ ፍቅር እስከ መጨረሻ ለመያዝ የእምነት መጋደል ይጠየቅብናል።

6ኛ. የመንግስት ወንጌል ይሰበካል

ኢየሱስ የመምጣቱ ምልክት አድርጎ የተናገረው ስደቱና መከራው ቢበዛም፤ የቅዱሳን እንድትገን የሚፈታተኑ ነገሮች ቢኖሩም፤ ለጌታ ታማኝ/ፅኑ/ ሆነው ወንጌልን የሚያስረጩና ዓለምን በሰማያዊው መንግሥት መልዕክት የሚሞሉ ወንጌል ሰባዚዎች መነሳታቸውን ነው። እነዚህ አውነተኛውን ወንጌል ብቻ የሚናገሩና በዓለም ሁሉ የመሲሃዊውን መንግሥት የመመሥረት የምስራች የሚያወሩ ናቸው።

ኢየሱስ በመከራው ሰዓት ብዙዎች እንደሚሰቱ ተናግሮ ነገር ግን የጨለማውን ዓለም የሚያሸንፉ፤ ለነገሮች መጨረሻ የሆነውን የጌታን መንግሥት የበላይነት የሚናገሩ እንደሚኖሩ ተናገረ። የእግዚአብሔር መንግሥት በሙልአት ሳይሰበክ የክርስቶስ ኢየሱስ ዳግመኛ መምጣት እንደሚያሳይን መረዳት ተገቢ ነው።

ሐሰተኛ ወንጌል ቢበዛም አውነተኛው ወንጌል ከመቼውም ጊዜ በበለጠ በክሩሴዶች፣ በሬዲዮን፣ በቲቪና ልዩ ልዩ ሣተላይቶችን በመጠቀም ወንጌል ሊገባቸው አይችልም የተባሉትን ቦታዎች ሁሉ በመሸፈን ላይ ይገኛል።

የኮምኒዝም ከህይወት የበረታባት ቻይና ሳትቀር ታላቅ የወንጌል አሳት በየቤቱና በየጫካው እየነደደ ብዙዎች የወንጌልን ቃል እየሰሙ ነው። ይህ 21ኛው ክፍለ ዘመን ከሐሰት ጋር ያለው ትንቅንቅ ከፍተኛ ቢሆንም አስደናቂ የወንጌል ምስክርነትም እየተከናወነ ያለበት ጊዜ ነው።

የመንፈሳዊ ኮሌጆች መስፋፋት፣ የቤተ-ክርስቲያኖች ተከላ በዚህም ሆነ በዛ መጨረሻውን የሚያፋጥን የወንጌል ምስክርነት እየተከናወነ ነው። አሁንም ቃሉ ምስክር እንዲሆንባቸው ለሚድኑም ሆነ ለማይቀበሉት የወንጌሉ ቃል እየታወጀ ነው። ገንዘብ ያላቸው ለሰማያዊው መንግሥት የወንጌል አገልግሎት ገንዘባቸውን እያዋሉ ብዙዎች በወንጌል መልዕክተኝነት እየተንቀሳቀሱ ነው። ዛሬም ጌታ የመጨረሻው ሰዓት ደርሷልና በወንጌል ምስክርነት እንድንበረታ ይፈልጋል። የመጨረሻው ዘመን ዋነኛው ምልክት ይህ የመንግሥት ወንጌል ለዓለም ሁሉ የማዳረስ ሩጫ ነው።

7ኛ. የአስራ-ኤልና የኢየሩሳሌም ጉዳይ

የኢየሩሳሌም ጉዳይ የዓለም የሁልጊዜ መነጋገሪያ ጉዳይ እንደሆነ ቀጥሏል። ስለ መጨረሻው ዘመን ምልክት ስንነጋገር አስራኤልን ትኩረት ሰጥተን ልናያት ይገባል። በማቴዎስ 24:11-21 የምናገኘው በተቀደሰችው ስፍራ ስለሚቆመው የጥፋት ርኩሰት ስናነብ ጉዳዩ በዓለም ሁሉ ከሚከሰት ነገር ጋር የተያያዘ ነው። ቃሉ ከአስራኤላውያን ጋር ቢያያዝም ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ አስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ በማለት የሰፋ ጥፋትን የሚያመጣ እንደሆነ ያመለክታል። /ቁ.21/

ሐዋርያው ጳውሎስም ለተሰሎንቄ ቅዱሳን ስለ ጌታ ዳግመኛ መምጣት ምልክት ሲሰጣቸው «ማንም በማናቸውም መንገድ እያስታችሁ ከህይወቱ አስቀድሞ ሳይመጣና የዓመፅ ሰው አርሱም የጥፋት ልጅ ሳይገለጥ አይደርስምና።» 2ኛተሰ. 2:1-4 በማለት በመቅደስ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ስለሚለው ይናገራል።

የመጨረሻው ዘመን ጉልህ ምልክት የሚሆነው በኢየሩሳሌም ያለው የመቅደስ መገንባትና የሐሰተኛው ክርስቶስ መገለጥ ተያይዞም ኢየሩሳሌምን ለማጥቃት የዓለም አቀፍ የጦርነት ከበባ ልብ ሊባሉ የሚገባቸው ናቸው። የአርማጌዶን ጦርነት በአስራኤል ዙሪያ ያሉ አገሮችና ሌሎች ኃያላንን ጨምሮ አስራኤልን ለማጥቃት የሚያደርግ የከፋ ከበባ ነው።

ጌታ ዳግመኛ የሚመጣበትን ጊዜ መቅረቡ ምልክት ስናወራ የዚህ ሕዝብ ከሌላው የዓለም ሕዝብ ጋር ያለው ግንኙነትም ሊስተዋል ይገባል። በሉቃ. 21:23 ላይ «ታላቅ ችግር በምድር ላይ በዚህም ሕዝብ ላይ ቁጣ ይሆናልና» ይላል።

ወገኖች ስለ አስራኤል ጉዳይ በጥንቃቄ ልናጠና የጌታን ሃሳብም ሳንስት የትንቢቱን መልዕክት ልንረዳ ያስፈልጋል። አወዛጋቢ የሆነው የኢየሩሳሌም የባለቤትነት ክርክር አስከዛሬ አለመፈታቱ ማስተዋል የሚሻ ጉዳይ ነው። የጌታ መምጣት መቅረቡን ከአስራኤል አገራዊ አካሄድ ጋር ልንመለከት እንችላለን።

8ኛ. የሰው ልጆች አኗኗር መበላሸት

የአስራኤል ጉዳይ እየከረረ ሲሄድ ሌላው የመጨረሻው ዘመን ምልክት የሚሆነው ጌታ በቃሉ አጠንክሮ የተናገረው የሰዎች አኗኗር ብልሹ እየሆነ መሄድ ነው። ማህበራዊ ተቋሞች እየፈራረሱ አንደኛው ዘመን ማግባትና መጋባት፣ መብላትና መጠጣት የሰዎች ዕለታዊ አኗኗር ግራ ሲጋባ በድንገት የጌታ መምጣት ይሆናል። /ማቴ 24፡36-39/ ሰዎች በዓመፅ እየጨመሩ ፍቺና ጋብቻ፣ ግብረሰዶማዊነት ሲስፋፋ እያንዳንዱ አንደፈለገው ሲኖር ለግዚአብሔርን መፍራት ሲጠፋ ያን ሰዓት የመምጣቱ ዝናብ ይወርዳልና ጌቱ እንሁን።

በኖህ ዘመን ብዙዎች የቀረበላቸውን ጥሪ ችላ ብለው በራሳቸው ምድራዊ የምቶች ኑሮ ተጠምደው ሲኖሩ ጥፋት በድንገት እንደመጣባቸው፣ ዛሬም ምንም የሚሆን ነገር የለም፤ ደስ ብሎን አንኑር፤ አንብላ አንጠጣ በሚባልበት ሰዓት የጌታ ምፅዓት በድንገት ይሆናል።

ሰላም ነው ሰላም ነው እየሉ ምድርን ሊገዛ ባለው ሐሰተኛ መሲህ ሰዎች ሲታሉትና የናፈቁትን ሥጋዊ ኑሮ ሊኖሩ በሚያስቡበት ሰዓት ጥፋት በድንገት እንደሚመጣና ጌታም በፍርድ እንደሚገለጥ ማወቅ ያስፈልጋል።

ኑሮአችንን እንደፈለግን እየኖርን ምንም እንደማይከሰት በማሰብ በከህደት፣ ባለማስተዋል፣ በችልታ ለምንመላለስ ትልቅ ማስጠንቀቂያ ነው። ኢየሱስም ሲናገር መምጣቱ በድንገት የሚሆን አንደሆነ ያሳስበናል። «ሲያገቡና ሲጋቡም» የሚለው ቃል ሁለት ሀሳብን ያዘለ ሊሆን ይችላል። አንደኛው የጌታ መምጣት ሰዎች በተረጋጋ ኑሮ ውስጥ ባሉ ጊዜ በድንገት የሚሆን አንደሆነና ሁለተኛው ሰዎች አንደኛው ዘመን በርኩስት ትዳራቸውን እየፈቱ ሲላ እያገቡ ደግሞ እየፈቱ እየተጋቡ እየበሉ እየጠጡ ያለውን ከንቱ ዓለማዊነት የሚያሳይ ነው።

ዛሬስ ትውልዱ በምን አይነት አኗኗር እየኖረ ነው? በቤተ-ክርስቲያን ያለው ሕዝብ የደህንነት ምስጢሩን ለመጠበቅ እንደኖህ በመታዘዝ መርከቡን እየሠራ ነው? ወይስ ሌላ? የሰው ልጆች ዓመፅኛ አኗኗር ዋነኛው የመጨረሻው ዘመን ምልክት ነውና ማስተዋል ያስፈልጋል።

9ኛ. የፀሐይና የጨረቃ የከዋክብት ምልክት

በሉቃስ ሆነ በማቴዎስ ወንጌል ላይ የመጨረሻውን ዘመን ማለትም የጌታን ምፅዓት ከሚያመለክቱት ምልክቶች ጉልህ ሆነው የተቀመጡት በህዋው ላይ የሚሆኑት ክስተቶች ናቸው።

ከፀሐይ ግለት የተነሳ የበረዶ መቅለጥና የባህሩ መጠን መጨመር ልዩ ልዩ ወጀቦችን፣ አውሎ ገፋሶችን እያስነሳ ዓለማችንን ምን ያህል ሥጋት ላይ እንደጣላት ለሁላችን ግልፅ ነው።

ዓለም አቀፍ የመቀት መጨመር፣ በውሃ ሊዋጡ ያሉ ልዩ ልዩ ከተሞች፣ በህዋ ውስጥ የሚወረወሩ የከዋክብት ሽራፊዎች ለዓለማችን ከፍተኛ ስጋት ናቸው። ቃሉ የሚለው ከዚህና ከመሳሰሉት ክስተቶች የተነሣ ሰዎች ከፍርሃትና በዓለም የሚመጣውን ከመጠበቅ ይደከማሉ፤ የሰማያት ኃይላት ይናወጣሉ በማለት ከባድ ችግር እንደሚሆን ይጠቁመናል። /ሉቃ 21:25-26/

ይህ ከፍተኛ ውጥረት በተፈጥሮ ላይ በሚሆንበት ሰዓት የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ከብር በደመና ሲመጣ ያዩታል በማለት፤ ይህም ሊሆን ሲጀምር ቤዛችሁ ቀርቦአልና እሻቅባችሁ ራሳችሁን አንሡ። ብሎ የመጨረሻውን ምልክት ግልፅ በማድረግ የሚመጣው ጌታ ራሱ ይነግረናል።

በመቅደስ መፍረስ የጀመረው የመጨረሻው ዘመን ፍጻሜ ግለሰባዊ፣ ቤተሰባዊ፣ ማህበራዊ፣ መንፈሳዊ፣ ፓለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊ፣ ተፈጥሮአዊ ቀውሶች ከተፈራረቁ በኋላ የፍጥረቱ እውነተኛ ባለቤት በሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ መምጣት ፍፃሜ ያገኛል። የኢየሱስ ክርስቶስ ዳግመኛ መምጣት የዚህች ዓለም ከዓመፅና ከክፋት፣ ከባርነትና ከጨለማ የመላቀቂያ ብቸኛ መፍትሔ ነው።

ጄሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

ምዕራፍ ሶስት

የሚያስጨንቅ ዘመን

የመጨረሻውን ዘመን ሐዋርያው ጳውሎስ በመጨረሻው ቀን በማለት የመጨረሻውን ዘመን በውስጡ ያካትተዋል፡፡ የሚያስደንቅ አገላለጥ ነው፡፡ እግዚአብሔር በሰባተኛው ቀን እንዳረፈ የሰው ልጆች ወደ ሰንበት ዕረፍት ወደ ፍቅሩ ልጅ መንግሥት እስከነገበ ያለችው የመጨረሻው ዘመን የሚያስጨንቅ ትሆናለች፡፡ ሰባተኛ የእግዚአብሔር ዕረፍት ቀን ነውና ያቺ ቀን ሳትመጣ በፊት የምታስጨንቀው ቀን ወይም ዘመን መታየቷ ግድ ነው፡፡

ሐዋርያው ጳውሎስ ሰማዕት ሆኖ የሚያልፍበትን ቀን እየተጠበቀ ባለበት ጊዜ የወንጌልን አደራ ለሚያቀብለው ሊጢሞቴዎስ የልቡን ከተናገረ በኋላ «ነገር ግን በመጨረሻው ቀን የሚያስጨንቅ ዘመን እንዲመጣ ይህን እወቅ» ይለዋል፡፡/2ኛ ጢሞ.3:1/ ዘመኑ ምን ዓይነት መልክ እንዳለው ካላወቅን ወንጌልን በገፅህና ለማገልግል እንችገራለን፡፡ ሐዋርያው ግን ለወጣቱ ሊጢሞቴዎስ «እወቅ» በማለት የሚያስጨንቀውን ዘመን ዝርዝር ባህርዩን ያሳየዋል፡፡

የዘመኑ ፊት የሚታየው ከእግዚአብሔር አውነት ባፈነገጡ ሰዎች ላይ እንደሆነ በማስረገጥ ሰዎች ብሎ ይናገራል፡፡ ማስተዋል በጊዜ ነው፡፡ ሐዋርያው እንደዚህ ዓይነት ሰዎችን በማያምኑት መካከል ቢያይ የሚገረምና ሊጢሞቴዎስም የሚፅፍለት አይመስለኝም፡፡ ነገር ግን ወጣቱ አገልጋይ ጢሞቴዎስ የወንጌል አደራ ተቀብሎ ሲሮጥ ከእኛ የወንጌልን አሳት የሚያስጥሉ በቤተ-ክርስቲያን ውስጥ ያሉ «ወደ ቤቶች ሾልከው የገቡ» በማለት የሚገልፃቸው

ጀር ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

የበግ ለምድ የለበሱ ኃይማኖተኛ ተኩላዎችን እንዳይዘነጋቸው ያስጠነቅቀዋል። በዚህ ዘመን ለጌታ ዳግመኛ ምፅዓት ለመዘጋጀትና ሌሎችን ለማዘጋጀት የሚያስብ ካለ በቅዱሳን መካከል ያለውን የአስመሳዮችን ዓመፅና ከፋት አውቆ ራሱን መጠበቅና መጠንቀቅ እንደሚገባው መረዳት ያሻል።

በመጨረሻው ዘመን እውነተኛው የመንግሥት ወንጌል ሲሰበክ፤ በተቃራኒው ደግሞ ሀሰተኛ ወንጌልን በማስፋፋት ሰዎች ለእግዚአብሔር መንግሥት ሳይሆን ለራሳቸው እንዲኖሩ ራሱን የመውደድ መንፈስን ያስፋፋሉ። እግዚአብሔርን በመውደድ፤ ዓለምን በመጥላት ለምተልን ለመኖር ታስቦና ታምኖ የተጀመረው ወንጌል ራሱን በመውደድ ወንጌል ሲመረዝ የሰዎች ማንነት ከፍተኛ ወደ ሆነው ውድቀት ውስጥ ይወርዳል።

የማንነት መበላሸት አያደገ ሲመጣ የማንገምታቸው፤ የማንጠብቃቸው ባህሪዎችና የአኗኗር ዘይቤዎች ተገልጠው ዓለሙን ከመሙላት አልፈው የቤተ-ክርስቲያንን ማህበር ማስጨነቅ ጀምረዋል። በውጭ ያለው ከፋ ዓለም በሚያስጨንቁ መረጃዎች የሰዎችን ሰላም ሲወስድ በቅዱሳን መካከል ሊታይ የሚገባው የክርስቶስ ሰላም ሲጠፋ ጭንቀቱ በቤተ-ክርስቲያንም መሀል እንደሆነ ሊታወቅ ይገባል።

ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ከሞቱ አስቀድሞ በመጨረሻ የሕይወት ዘመኑ የሚናገረው የሚያስጨንቅ ዘመን በመጨረሻው ቀን ይመጣል በማለት ለጢሞቴዎስ እንዲያውቅ ይዘረዝርለታል።

ሐዋርያው ይህን መዘርዘር ያስፈለገው መሰረታዊ ዓላማ፡-

1ኛ. ጢሞቴዎስ እንዲያውቅ፤

2ኛ. » እንዲጠበቅ፤

3ኛ. » እንዲርቅ፤

4ኛ. » እንዲቋቋማቸው፤

ሲሆን ያኔ እውነተኛውን በመከተል እግዚአብሔርን እየመሰለ መሔድ እንደሚችል ያስረዳዋል።

ጀር ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» / ሉቃ. 12:56 /

በዚህ ዘመን ላይ ቅዱሳን የጌታን መምጣት ስንጠብቅ ሊኖረን ስለሚገባው የማንነት ንፅህና መልዕክቶች አስተማሪ ናቸውና በእርጋታ እንያቸው። ለጌታ ምፅዓት የሚመጥን ማንነት፤ መንግሥቱን የሚወርስ የበቃ ህይወት ከፀጋው ሳንካፈልና ለጌታ ሳንገዛ ይህን ከፋ ዘመን መሻገር እንችልም። ዛሬ ራሳችንን ከእነዚህ ከፋ የማንነት መገለጫዎች ጠብቀን፤ ከፋ ከሆኑ ሰዎችም ተጠብቀን እግዚአብሔርን በመምሰል ለመኖር ቃሉ እንቀበል።

1ኛ. ራስን መውደድ፡- ሐዋርያው ሲጀምር «ሰዎች» በማለት የተፈጠረው የሰው ልጅ ምን እይነት አሰራት ውስጥ እናዳለ፤ በተለይ ደግሞ በጌታ አምናለሁ የሚሉ አሁንም ራሳቸውን የሚወዱ እንደሆኑ ይናገራል። እንዳንዶች እንደሚናገሩት ይህ ትውልድ «እኔ» የሚያበዛ «ሚ ጄኔሬሽን» ይሉታል። ሌላውን ማስቀደም የማያውቅ በሚችለው መንገድ ሁሉ የራሱን እርካታ፤ ትርፍ፤ ጥቅም የሚያሳድድ፤ የሚፈልገውን ካየ ሌላን ሰው ረግጦ ለማለፍ የማይፈራ ነው።

እንዲህ እይነት ሰዎች ለራሳቸው ይመቻቸውና ይደሰቱ እንጂ ስለሌለው አይገዳቸውም። ይህ ራስን መውደድ በዚህ በመጨረሻው ዘመን በሙሉት እየተገለጠ ይምጣ እንጂ በሰው ልጆች ውስጥ ቀድሞም የነበረ መሆኑን ማወቅ ይገባል።

ሐዋርያው ጳውሎስ ልጁ ጢሞቴዎስን ሲመክረው፤ በእውነት በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ከመኖር ይልቅ ራሳቸውን ከሚወዱ ራቅ ይለዋል። የዓለም ኑሮ እየከበደ ሲመጣ፤ መካካድና ራስ ወዳድነት ሲጨምር እኛ ግን ከክርስቶስ ስለእኛ ራሱን አሳልፎ እንደሰጠ ራሳችንን ለሌሎች መስጠትን ልንለማመድ ያስፈልጋል። /ኤፌ. 5:31/

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሚያገለግላቸው «ሞቱ በኛ ሕይወቱ በእናንተ ይሠራል» እንዳለ ዋጋ በመክፈል ማገልገልን እንምረጥ። ያለዚያ ለሌሎች ብርሃን ሆነን ልናልፍ እንችልም። የእምነታችንን መሠረት እግዚአብሔር አምላካችንን በፍፁም ነፍሳችን፤ ኃይልና ልባችን እንድንወድ፤ ባልንጀራችንንም እንደራሳችን እንድንወድ ነው። በሕይወታችን የትኛውን ፍቅር እየተለማመድን ይሆን?

2ኛ. ገንዘብን የሚወዱ፡- ሐዋርያው ጳውሎስ ቀጣይ ኃላፊነትን ይዞ ለሚሮጠው ለጢሞቴዎስ ስለዘመኑ ከፋትና አስጨናቂነት ሲነግረው በአእምሮው ውስጥ ያለው በዘመኑ

የነበሩ ሀሰተኛ አስተማሪዎች ናቸው። የወንጌል አገልጋይነትን ሥራ ተቀበለው ውስጣቸው ግን የተያዘው በገንዘብ መውደድ ላይ ነበር።

ገንዘብን መጠቀም መቻልና ገንዘብን መውደድ ከፍተኛ ልዩነት አለው። ገንዘብን ስንወድ ልባችን በነገሩ ይያዛል፤ ልባችን በነገሩ ሳይያዝ ግን ልባችን ለተያዘበት መልካም ዓላማ ገንዘቡን መጠቀም አንችላለን። ገንዘብን መውደድ የክፋት ሁሉ ሥር ነው። /2ኛ ጢሞ. 6:10/ እግዚአብሔር የገንዘባችን ባለቤት መሆኑን የሚገባውን በመስጠት አንግለፅለት። ሐዋርያው ጳውሎስ ለአገልግሎቱ ገንዘብን ይጠይቅ ነበር። ነገር ግን ሐሰተኛ ሐዋርያቶችን የሚለያቸው ልባቸው በገንዘቡ ፍቅር መያዙ ነው። ይህን ደግሞ ከአካሄዳቸውና ከዓላማቸው ትኩረት ለማወቅ ይቻላል።

ወገኖች ስለገንዘብ ያለን አስተሳሰብ በዓለም አንዳሉት ሊሆን አይገባም። የመጨረሻው ዘመን ሰዎች ራሳቸውን መውደድ ብቻ ሳይሆን ምኞታቸውን ለመፈፀም አንዲያስችላቸው ከፍተኛ የሆነ የገንዘብ ፍቅር አላቸው። ጌታ “ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ ልትገዙ አትችሉም” አንዳለን ለይተን ልንመርጥ ያስፈልጋል። /ማቴ. 6:24/

ዓላማችን የወንጌል ሽክም ያለበት ሲሆን ገንዘብ ለኛ መጠቀሚያ ይሆናል። ዛሬ ልባችን በመንፈሱ ይፈተሽ። የልባችን ፍቅር ለእግዚአብሔር ወይስ ለገንዘብ? የብዙዎች የአገልግሎት ናፍቆት ለመንግሥቱ መስፋት ወይስ ገንዘብ ለማግኘት? እግዚአብሔር ውስጣዊ ግፊታችንን/ ሞቲቫችንን/ ያውቃል። ምህረት ይብዛልን።

የኢኮኖሚው ሩጫ ሲፋጠን ከእግዚአብሔር ይልቅ ገንዘብ ላይ ያለን ትኩረት አንዳያሸንፈን አንጠንቅቅ። የቤተ-ክርስቲያን፣ የሚኒስትሪ የመመሥረት ዓላማችን ገንዘብ ወይስ ልባችንን ያቃጠለን የእግዚአብሔር የልብ ሃሳብ? ሳይረፍድ ከፍርድ እናምልጥ። መኖሪያ የዘላለም አምላክ ነውና ገንዘባችንን አንታመንበት። ብዙ ገንዘብ ያላችሁ ራሳችሁን ከነገሩ ክፋት ጠብቁ፤ ገንዘብ የሌላችሁ ኃይሉን አንዳይገልጥባችሁ አሸንፋት።

ገንዘብን ለድሆች፣ ለእውነተኛው የወንጌል ሥራ፣ የእናንተን እገዛ ለሚፈልጉ በማስተዋል አድርጉት። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን ሁሉ አትረፍር። ይሰጠናል። /ፊል. 4:17-19/ የኛ

የልብ ንፅህና ግን ሊስተካከል ይገባል። አርሱ አንድያ ልጁን አስኪሰጠን ድረስ ወዶናልና ከእርሱ ይልቅ ገንዘብን ስንወድ እንዳያገኘን እንጠንቅቅ።

3ኛ. ትምክህተኞች፡- በክፉ ዓለም ሰው አለኝ የሚለው የሚመካበት ነገር ሊኖረው ይችላል። ሆኖም በእውነተኛው የክርስትና ሕይወት ሲታይ ግን ሰው ሊመካበት የሚገባው እግዚአብሔርን ብቻ ነው። በመጨረሻው ቀን ዘመኑን አስጨናቂ ከሚያደርገው ምክንያት አንዱ ሰዎች አለኝ፤ ይገራሉ የሚሉት ኃብትና ንብረት፣ ገንዘብና ስልጣንን፣ ጤናና መከናወንን ተደግፈው በእግዚአብሔር መታመን ሲተው መታየቱ ነው።

አገልጋዮች በክርስቶስ የሚገኘውን የፀጋ ወንጌል በትህትና በፍቅር ከማቅረብ ይልቅ፣ በእውቃለሁ ባይነት ተሞልተው ራሳቸውን ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ሲያወዳድሩ አሳፋሪ ነው። ጌታችን ራሱን በፈቃዱ ባዶ አድርጎ በመካከላችን የተገኘበትን የወንጌል እውነት እያወራን፤ እኔ የቤተ-ክርስቲያን ራስ ነኝ ለማለት የሚቃጣን ፈላጭ ቆራጮችና ወሳኞች ግን እኛው ነን።

በትህትና ዝቅ ብሎ ለመማር መቀመጥ ያቃታቸው ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ ይዘው ለማስተማር ሲነሱ የሚያዝን ብቻ ሳይሆን የሚያሳሱበም ሊሆን ይገባል። ይህ ማንነትን አግዝፎ ክርስቶስን የመሸፈን አካሄድ በቤተ-ክርስቲያን መካከል ዛሬ ይበልጥ ጨመረ እንጂ ድርም የታየ የመጨረሻው ዘመን ሰዎች ባህሪ ነበር። እኔ ሳንስ እርሱ ግን ሊልቅ ይገባል፤ የሚለው አስተሳሰብ በአያንዳንዳችን ካለደገ ትምክህተኝነት ቅዱሱን መንፈስ ይገፋዋል። ከላይ የመጣው ከሁሉም በላይ ነው በማለት ከዚህ የመጨረሻው ዘመን ዓመፅ እንዳን። /ፊል. 2:3-8/

ቅዱሳን ልንዘነጋው የማይገባው የተመካከለበት ጌታ ከሞት ወደ ሕይወት አሻግሮ በበረከት ሞልቶ ያቆመን እርሱ መሆኑን ነው። አስቡት ኑሮአችን፣ ትዳራችን፣ ከከፉ መናፍቅያች መጠበቃችን፣ ውበታችን፣ ክብራችን ጌታ ባይሆን ከምን እናመጣው ነበር። ለባቸው ትምክህታቸው ጌታ ብቻ ነው። እባካችሁ በዚህ ክፉ ዘመን በራሳችሁ፣ ባላችሁ ነገር ፍጹም አትመኩ አትደገፋትም፤ ቢመኩበት የማያሳፍር ጌታ ብቻ ነውና። /ሐዋር. 26:31/

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ

4ኛ. ትዕቢተኞች፡- ሐዋርያው ለጢሞቴዎስ በዘመኑ ባሉ ሐሰተኛ አገልጋዮች ሳይደናገጥ የሚጠበቅበትን እየተወጣ፤ እየተጠበቀ እንዲሄድ የሚነግረው ሌላው፤ ሰዎች ትዕቢተኞች ይሆናሉ የሚል ነው። ትዕቢት ጌታን በማያውቁ ሰዎች ብቻ የሚታይ ነው ብላችሁ እንዳትታሉሉ። ትዕቢት በኛም በአማኞች መካከል እንዳለ ልታውቁ ይገባል።

ትዕቢት የትህትና ተቃራኒ ነው። ትርጉሙም ከኛ ውጭ የሆኑትን፤ የሚበልጡንን በተሳሳተ እምነት ዝቅ እድርጎ ማየት ማለት ነው። ዲያብሎስ ቀድሞ መልአክ በነበረበት ክብሩ ለእግዚአብሔር ከመገዛት ይልቅ እንደ እግዚአብሔር ለመሆን ሲያስብ በመታየቱ ወደቀ። ትዕቢት የውድቀት ጅማሬ ናትና። /ኢሳ.14፡12-17፤ሐዘ.28/

በዚህ ዘመን እንደገና ሙሴ እንደ ኢየሱስ ታላቅ ሆኖ በትህትና የሚመላለስን ማየት ናፍቀናል። ዘመኑ እኔ ከሌለው አሻላለሁ የሚሉ ትዕቢተኞች የሞሉበት ነው። በኛ መሀከል ሊታይ የሚገባው ግን ትህትና ነው። ጌታ “ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና...” ይላል። /ማቴ.11፡29/

መሪዎችና አገልጋዮች ታላቅነትና ከፍታን ስለምንሻ ጌታችን ያስተማረን ዝቅ ብሎ እግር ማጠቡ መናቅ መሰሉናል። መንፈሳዊ ጤንነታችን ሲፈተሽ ይገባል። የሰይጣን ባህሪ የሆነውን ትዕቢትን ተሸከመን ብንዘምርና ብንሰብክ የሚገለገለው ጌታ ኢየሱስ አይደለም። የአገልግሎት መሠረት ትሁት ባህሪ ነውና።

ሁሉ ያለውን እግዚአብሔርን በማወቅ፤ የራሳችንን ባዶነት በመረዳት በፀጋው ዙፋን ፊት ረድኤቱን ለመቀበል በትህትና ካልተንበረከክን እግዚአብሔር ስለትዕቢታችን እንዳይጥሰን ልንፈራ ይገባል። እነዕዝራ በአሕዋ ወንዝ ራሳቸውን እንዳዋረዱ፤ በዚህ ዘመን በቤተ-ክርስቲያን መካከል ከመሪዎች የሚጀምር ትህትና ያስፈልጋል። /ዕዝ.8፡21/ አለዚያ መድረኮቻችን የትዕቢተኞች መወዳደሪያ፤ የዲስኩር ማቅረቢያ ብቻ ሆኖ ሕይወት የሚሰጥ ንፁህ ቃል ልናጣ አንችላለን። ጌታ በምድር በነበረው አገልግሎቱ በርቱ ሆኖ ሳለ ራሱን ዝቅ ካደረገ፤ የኛ ከሕይወት የተለየ ራሱን መግለጥ ትዕቢት ነውና ራሳችንን እንመርምር። /ዮሐ.13፡12-16፤1ኛጴጥ. 5፡5/

ጆሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12፡56/

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው የማገልገል ችሎታችን ሳይሆን ትሁት ሕይወታችን መሆኑን እንረዳ። የእውነተኛ ክርስቲያን መታወቂያው ትህትናው ነው። እግዚአብሔር እንዲሰራለትና በውስጡ ሊኖርበት የሚፈልገው ቤተ-መቅደስ ትሑት የሆነ ሰው ነው። /ኢሣ. 66፡2/

5ኛ. ተሳዳቢዎች፡- ሐዋርያው በኛ ጢሞቴዎስ በምዕራፍ 3 በቁጥር 13 «በከፋት እየባሉ ይሄዳሉ» በማለት ዘመኑ ከሰዎች ከፋት የተነሣ ይበልጥ እስጩናቂ እየሆነ እንደሚሄድ ለጢሞቴዎስ ይነግረዋል። የሰው ልጆች ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ በንስህ በመመለስ በውስጣቸው ካለ የኃጢያት ኃይል በእውነት ቃል ነፃ እስካልወጡ ድረስ ከራሳቸው ጀምረው ለቤተሰባቸው፤ ለማህበረሰቡ እንዲሁም ለአጠቃላይ ዓለም ፍፃሜ ምክንያት መሆናቸው አይቀርም።

ራሳን በመውደድ፤ ገንዘብን በማፍቀር፤ በትምክህትና በትዕቢት የተወጠረ ሰው በውስጡ የተሞላውን ከፋት በስድብ ሲገልጠው የሚያስደነግጥ አይደለም። ሰው ከውስጡ ሞልቶ የተረፈውን ያወጣልና። ንግግራችን በውስጣችን የሞላውን የሚያሳይ በር ነው። ታላቁ ነቢይ ኤልያስን በተስፋ መቁረጥ እንዲመታ ያደረገችው ኤልዛቤል አንደበቷን ተጠቅማ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ በአገልግሎቱ በርትቶ እንዲቀጥል ለሚያበረታታው ጢሞቴዎስ የሚያሳስበው ተሳዳቢዎች ሲገጥሙ ሲያንቋሽቹህ፤ ሲያሳንሱህ አትጠቃ፤ የአንደበት ስድባቸው ፍላጻቸው ነውና በማለት ያነቃዋል።

አንደበት ኃይል አለው። አንደበት በመልካም ቃል ከተሞላ ትልቅ ሥራ ሲሰራ፤ በክፉ ቃል ከተያዘም እፍራሽ ነው። ታዲያ በመጨረሻው ዘመን ሰዎች ለሌላው ሳይጠነቀቁ ለመጉዳት፤ ለማሸማቀቅ፤ በልጡ ለመገኘት፤ ለማሰር፤ ለመፍታት እንደበታቸውን በዓመፃ ይጠቀሙበታል። በተለይ በመንፈሳዊ አገልግሎት ውስጥ የተሰማራን ስለ አንደበታችን ልንጠነቀቁ ይገባል።

የምንናገረው ለማነፅ ካልሆነ ፀጋ የለበትምና የሰይጣን መገልገያ እንሆናለን። ጥንቃቄ በጎደለው እነጋገራችን ስንቱ ከአገልግሎት ተደናቀፈ፤ ከሕይወትስ ኃዳና ወጣ፤ ሐዋርያው ያዕቆብ በመልዕክቱ ሦስተኛው ምዕራፍ ላይ የአንደበት ቃል ያሰናከላል፤ አንደበት አሳት ነው፤ ትንሽ

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

እሳት ትልቁን ጫካ እንደሚያቃጥል፣ እንደበትም ሥጋን ሁሉ ያሳድፋል፤ የፍጥረትንም ሩጫ ያቃጥላል በማለት አቅሙን ያሳየናል። እንደበት ሊገራ የሚገባው ብልት ነው።

ሐሰተኞች ለእንደበታቸው ጥንቃቄ የላቸውም። ታላላቆችን ሆነ ከእነርሱ የተሻሉትን የሚያሸማቅቁት በእንደበታቸው ነው። የመጨረሻው ዘመን ምልክት የሆነው ተሳታፊነት በቤተ-ክርስቲያን ውስጥ ምን ዓይነት ደረጃ ላይ ነው? ሰዎችን የሚገዳና የሚገድል ንግግራችን እንዴት ነው የሚገራው?

ተሳታፊነት የሰነፎች የሕይወት መገለጫ ነው። የኢዮብ ሚስት ተሳድባ መሞት መረጠች። /ኢዮ.2:9-10/ ኢዮብ ግን በከንፈሩ እግዚአብሔርን አልበደለም። ሰይጣን ተሳታፊ ባህሪ ያለው ነው። /ራእ.13:5/

በክርስቲያናዊ ሕይወት የሰነፍ መንፈስ ያዘለ ንግግር ባል ሚስቱን፣ ሚስት ባልዋን፣ ልጆች ወላጆቻቸውን፣ ወላጆች ልጆቻቸውን፣ እንዲሁም በቤተ-ክርስቲያን ምዕመናን መካከል ስንጠቀምና ስንገዳዳይታል። ማንነታችን የተለወጠ እንደሆነ ካመንን በረከትም እርግጥንም ከእንድ ሰው እንደበት ሊወጣ አይገባም። እንደበታችንን ለእምነት ሥራ ብንጠቀምበት ብዙ መለኮታዊ የተሰፉ ቃል መፈፀሞች ይሆናልናል። የሰዎች ክፉ ንግግር በሚበዛበት በዚህ ዘመን ተሳታፊነት አጀግ አስጨናቂ ነውና፤ ለእንደበታችን ጠባቂ እናኑርለት።

6ኛ. ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፡- ቤተሰብ የሕብረተሰብ ማዕከላዊ ተቋም ነው። በቤተሰብ ውስጥ ያለው ሥርዓት ሲጣሰ በሕብረተሰብ ውስጥ ሰላምና መግባባት አየጠፋ ይሄዳል። ይህ ጉዳይ እግዚአብሔርን በመምሰል በሚኖረው እውነተኛ የክርስቲያን ቤተሰብ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ ነው።

በዘመኑ የነበረው የሐሰት ትምህርት ወደ እያንዳንዱ ቤተሰብ ሰርጎ በመግባት የቤተሰብ መንፈሳዊ ግንኙነትና ሥርዓትንም አበላሽቷል። ይህ ደግሞ ኢየሱስ ግብዝ ለሆኑ ፈሪሃውያን «እናንተስ ስለወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋላችሁ? እግዚአብሔር አባትህንና እናትህን አከብር፤ ደግሞ አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይመት ብሎአልና።» በማለት ምን ዓይነት ቦታ ቤተሰብ እንዳለው አመለከተ። /ማቴ 15:3-4/

ጆሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

በጤምቴዎስ ዙሪያ ያሉ ሐሰተኛ አስተማሪዎች እንደ ፈሪሃውያን በግብዝነት የተያዙ ስለነበር የሚያስተምሯቸው ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ ነበሩ። ይህ ደግሞ ዘመኑን በውጭ ብቻ ሳይሆን በአማኞች መካከል አስጨናቂ ያደርገዋል።

ወላጆች ልጆቻቸውን መምራት ሲያቅታቸው የእግዚአብሔርን ማህበር የሚያስተዳድሩበት ድፍረት ያጣሉ። /ጠጥ.3:4-5/ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ ልጆች በሚበዙበት ጊዜ የእግዚአብሔር ሐዘን እየጨመረ በትውልዱ ላይ ልዩ ልዩ እርግጥኖች መሆን ይጀምራሉ። /ዘግግም5:16/ ልጆች በሚሰሩት ሥራዎች የማይከናወንላቸው፣ ተቅባባባዮችና ዕድሜያቸው አጭር ይሆናሉ። /ኤፌ.6:1-4፣ ዘጳ.27:16/

እውነተኛ የክርስትና አስተምህሮ መሠረታዊ ቅዱስ አንፃርን የሚያፈራ እንጂ በዓመፀኛ ባህሪ የሚያሳድግ አይደለም። በውስጣችሁ በተለያዩ ሐዘን የተነሣ ወላጆቻችሁን የማትታዘዙ ካላችሁ ዛሬ ንስህ እንድትገቡና ንፁህ ግንኙነትን እንድትጀምሩ ላላሰባችሁ እወዳለሁ።

7ኛ. የማያመለከት፡- የእስራኤልን ሕዝብ በምድረበዳ ካስቀረው በደል አንዱ ማጉረምረምና እግዚአብሔርን ያለማመሰገን ነው። ከብር ለሚገባው ከብር፣ ምስጋና ለሚገባው ምስጋና መስጠት የመልካም ግንኙነት ፍሰት ነው። ሰዎች ላደረጉልን መልካም ውለታ የእኩብሮት ምስጋና መስጠት አስተዋይነት ነው። የማናመለከት ከሆነ የይገባኛል መንፈስ አለብን ማለት ነው።

ሰዎች በባሕርያችን ከማመስገን ይልቅ ስለተጎዳገባቸው ጥቂት ነገሮች ማውራት ይቀላናል። ሐዋርያው ልጆች ወላጆቻቸው ስላደረጉላቸው ነገር ከማመስገን ይልቅ «ግዴታቸው ነው» በሚል ጠንካራ ልብ ይያዛሉ በማለት ይነግረናል። ማመስገን የቅን ሰው ባህሪ ነው። አለማመስገን ግን የመጨረሻው ዘመን ሰዎች ባህሪ ነው። ይህም የተደረገላቸው ነገር ግዴታ እንደሆነና እውቅና ካለመስጠት ጋር የሚያሳዩት ግዴታ ምላሽ ነው።

የዘመናችን ስግብግብነት እግዚአብሔርንም ሆነ ወላጆቻችንን እንዲሁም በዙሪያችን ያሉ ሰዎችን አመስግንን ወደሚቀጥለው ነገር እንዳንሻገር በትምክህት ግለኛ አድርጎናል።

አጠገባችን ያሉ አገልጋዮች፣ የትዳር አጋሮቻችንና ቤተሰቦቻችንን ማመስገን ካቃተን፤ ሕይወትንና ሰላምን የሰጠንን አግዚአብሔርን ለማመስገን የተማረ ልቦና እንዴት ልናገኝ እንችላለን? በራስ መመካትና በገንዘብ መደገፍ ሲበዛ ማህበራዊ ግንኙነት የሰዎች መፈላለግና መተሳሰብ እየጠፋ ሁሉ ወደ ግሉ ጥረት ሲገባ አስጨናቂ ጊዜ መሆኑን ያሳያል። ይህን ዘመን አስጨናቂ ከሚያደርጉት ምክንያቶች አንዱ ሰዎች የማያመሰግኑ የመሆናቸው ከፋት ነው። ብዙ አመስጋኝ ልንሆን ይገባል። አስቀድመን ታላቁን አግዚአብሔርን ከዚያም ወላጆቻችንን፤ በሕይወታችንና በአገልግሎታችን ላይ እገዛ ያደረጉልንን ማመስገን ያደገ ሕይወት መገለጫ ነው። «ስለ ሁሉ አመስግኑ» /ኤፌ. 5:20/

የመጨረሻው ዘመን ትውልድ መገለጫ የሆነው ይህ የማያመሰግን መሆን በትውልዱ ላይ አየተሰፋፋ በመሆኑ ላይ ነው። ምን አደረገልኝ? ምን አደረግኩልኝ? በማለት በመልካም አይተን ከማመስገን ይልቅ ጉድለትን መቁጠር እንፈልጋለን። ስናመሰግን ሰዎች ለበሰጠ መልካም ምግባር ይነሡላሉ፤ አቅምም ያገኛሉ። አግዚአብሔር ዛሬ ይፈውሰን። ፀጋውም ይብዛልን።

8ኛ. ቅድስና የሌላቸው፡- ቅድስና ለአግዚአብሔር ብቻ መሆን፤ መለየት የሚል ትርጉም ሲኖረው በክርስቶስ ኢየሱስ ሞት በዋጋ የተገዛነውም ለዚህ የቅድስና ኑሮ ነው። ለእርሱ ብቻ ተለይተን እንድንኖር። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በዚህ አስጨናቂ ዘመን አገልግሎትህን በድል ከዳር ለማድረስ ብሎ ሦስት ትዕዛዞችን ይሰጠዋል፡-

1ኛ. ከሐሰተኞች ራቅ፤ 2ኛ. ጢሞ 3:1-9

2ኛ. እውነተኛ የሆነውን ሕይወት ተከተል፤ 2ጢሞ 3:10-12

3ኛ. በቅዱሳን መጻሕፍት እውነት ኑር፤ 2ጢሞ 3:13-17

በእስር ላይ ላለው ሐዋርያ የሚያስጨንቀው ዘመን በውጭ ባሉት ላይ ብቻ ሳይሆን በዋነኛነት በቅዱሳን /በቤተ-ክርስቲያን/ መካከል እንደሚበረታ ግልፅ ነበር። የእርሱ ሕይወት እንደ መጠጥ ቁርባን መሥዋዕት ለመፍሰስ እንደተቃረበ ያውቃል፤ ለሚተካው ወጣቱ ጢሞቴዎስ እንደሚውጥ ማዕበል በበረታው ከፋት እንዳይወሰድ ጊዜውን እውቅና ዋጀው/አሸንፈው በማለት ሽከሙን ይነግረዋል።

በተለይ በዚያን ዘመን ያሉ አንዳንድ አገልጋዮች የዓለሙን ከፋት የሚቋቋም አገልግሎት ሳይሆን ከፋትን ወደ ቅዱሳን መካከል የሚያስገባ አካሄድን ይከተሉ ነበር። እንግዲህ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ራቅ የሚለው ከእነዚህ አግዚአብሔርን ከማይመስሉ ቅድስና ከሌላቸው አገልጋዮች ነው።

ቅዱሱን እምላክ እያመለከን፤ ቅድስና ባጣ ኑሮ ስንኖርና ፀፀት ሲጠፋ ይህ አስጨናቂ ጊዜ ነው። አገልጋዩ ስለ ቅድስና ለሌሎች እየተናገረ ራሱ ግን በቅድስና ለመኖር ኃይል ሲያጣ ግራ የሚያጋግ ነው። አንዱ ከአንዱ ጋር ያለው ግንኙነት ከቅድስና ወጥቶ ርኩሳትን ሲጣራ ወደው! ማን ይቆማል ያስብላል። ትምህርቶቻችን ቅድስናን የማያፈሩ ሲሆን በተቀደሰው ማህበር ርኩሳት ሲሰለጥን በቅድስና ለመኖር ለወሰነ አስጨናቂ ጊዜ ነው።

በማቴዎስ 5:20 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “ጽድቃችሁ ከፃፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበሰጠኝ ወደ መንግሥተ-ሰማያት ከቶ አትገቡም።” በማለት የሚቀድሰውን ቃል መስማት ብቻ ሳይሆን በመታዘዝ በንፅህና መኖርን ከተከታዮቹ ሲፈልግ እናየዋለን።

ቅድስና በእርሱ በማመን በደሙ ኃይል ያገኘነው፤ በንፅህናና በመለየት የምንጠብቀው እንጂ ራሳችን የምንፈጥረው አይደለም። ከክፉ ዓለም በክርስቶስ በማመን ስንወጣ አግዚአብሔር ሊያየው የሚፈልገውን የልጁን መልክ /ሕይወት/ ባህሪ ይዘን እንድንኖር ታስቦ ነው። አግዚአብሔር በቅድስና ለቅድስና ጠርቶናል። የእርሱ ሃሳብ/ፈቃዱ መቀደሳችን ነው። /ዕብ.12:10/

ዛሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘነውን ቅድስና ለማርከስ ዓለም ልዩ ልዩ ቆሻሻ በነፍስ፤ በሥጋ፤ በመንፈሳችን ላይ ትወረውራለች። ጌታችን ዳግመኛ በከብር ሲመጣ ለመነጠቅ የምንተጋ ከሆነ ሁሉንተናችንን በቅድስና ልንጠብቅ ያስፈልጋል።/1ተሰ 5:23/ ትዳራችን፤ የእርስ በርስ ግንኙነታችን ለአግዚአብሔር በተለየነበት መንፈስ ከተጠበቀ ቅድስና ይኖረዋል። ያለ ቅድስና አግዚአብሔርን ማየት ማንም አይችልም። /ዕብ 12:14/ ዙሪያችንን እንደምናየው ዘመኑ በትዳር፤ በአገልግሎት፤ በልዩ ልዩ ግንኙነት ዙሪያ ቅድስናን ለመጠበቅ አቅም ያነሰበት ጊዜ ነው።

ጀሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ

ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

አንደበታችን፤ አይናችን፤ አዋዋላችን በመንፈስ ቅዱስ ያገኘነውን ቅድስና ሊያበላሽብን አይገባም። ውስጣዊ ንፅህናችን ላይ ዕለት በዕለት ከተጠነቀቅን የዘመኑን ርኩሳት እሸንፈን ለጌታ ቀን በድል መብቃት እንችላለን።

በተለይ ሃሳባችንን በቃሉ እውነት በቅድስና ልንጠብቅ ይገባል። ሃሳብ ከተግባር የሚቀድም የከገነውን መነሻ ነው። በተደጋጋሚ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እነዚህን አስቡ፤ ኢየሱስ ክርስቶስን አስብ፤ በላይ ያለውን አስቡ የሚሉ ቃላት ተፅዕኖ ልናል።/ፊሊ. 4:8, 2ኛጢ. 2:8, ቆላ. 3:2/ ለተቀደሰ ክርስቲያናዊ አኗኗር ማሰብ የሚገባንን ልናስብ ይገባል። ቃሉ ሰው እንደሚያስበው እንዲሁ ነው ይላልና ስለሃሳባችን ንፅህና ልንጠነቀቅ ይገባል።

ርኩሳን መናፍስቶች በመጨረሻው ዘመን ላይ እንደ እግዚአብሔር ቃል ማሰብ በማይችሉት ብርሰቲያን ነን። በሚሉት ላይ ሳይቀር ዓመፃን ሊዘፋ ወጥተዋል። በቤተሰብ መካከል፤ በአገልግሎት፤ በቤተ-ክርስቲያን ባለን ግንኙነት ሁሉ ሃሳባችንን በሚገባ ልንገዛ ይገባል። አለዚያ እንደ ይሁዳ ጠላት ሲጠቀምብን እንኖላለንና የሃሳብ ቅድስናችንን እንጠብቅ። ቅዱሳን ሃሳብን በቃልና በድርጊት ከመግለጣችሁ በፊት የሃሳቡን ምንጭ በእርጋታ ልትፈትሹት ይገባል። ሃሳቦች ከእግዚአብሔር ወይም ከሰይጣን ይመጣሉ። የራሳችን የምንለውን እንደ ቃሉ ያልሆነውን ሃሳብ ካልጣልን ሃሳባችንን በቅድስና መጠበቅ አንችልም።

የዓለማችን ሞራላዊ ውድቀት በወጣቱ ዙሪያ፤ በሰዎች የእኗር ዘይቤ ላይ፤ በትዳር ግንኙነት እየባሰ ሲሄድ እንደ ሎፕ ነፍሳችንን በጭንቅ ለማዳን እንትጋ። / 2ኛኤፕ. 2:5-10/ ትግል በበዛበት በዚህ ክፉ ዘመን በቅድስና መኖር የአሸናፊነት አቅም ነው። ዘመኑ ሰው ሁሉ እንደምኞቱ የሚሄድበት፤ ለእግዚአብሔር የተለየው ደግሞ ንፅህናችንን ጠብቀን በቅድስና የምንኖርበት ጊዜ ነው።

ቤተ-ክርስቲያን የምትኖርበት የውጭው ማህበረሰብ ብቻ ሳይሆን በመካከሏ ቅድስና የሌላቸው አስተምህሮቶች፤ ግንኙነቶች፤ አስተሳሰቦችና ንግግሮች እየታገሏት ነው። ስለዚህ አምላካችን ቅዱስ መሆኑን በሚገባ ተረድተን ከተደባለቀ ሕይወት ርቀን በቅድስና የጌታን መምጣት እንጠበቅ። ጌታ ቅዱስ ቤተ-ክርስቲያንን/ቅዱሳንን/ እንጂ በዓለም ርኩሳት የሚዋኙትን «ክርስቲያን ነን» ባዮችን ሊወስድ አይመጣም።

ጀሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ኦቃ. 12:56/

9ኛ. ፍቅር የሌላቸው፡- ቃሉ የቤተሰብ ፍቅርን ከሚገልጽ ቃል የተወሰደ ነው። እርስ በእርስ ባለን ግንኙነት ንፁህ የሆነው ፍቅር፤ ተፈጥሮአዊ ፍቅር ከውስጣችን ሲጠፋ መደንገጥ ያሻል። ዘመኑን አስጨናቂ የሚያደርገው፤ ከልጆች ለወላጆች ሊታይ የሚገባው፤ ከባል ለሚስት ሊሰጥ የሚገባው ፍቅር ከሰጪው ጋር ያለመኖር ነው። እንዴት ከባድ ነው!

ልጆች ወላጆቻቸውን ለመውደድ አቅም ሲያጡ፤ ከእናት የሚጠበቀው ፍቅር ለልጇ ሲጠፋ፤ በምን አይነት ክፋት እንደተመታን መገመት አያዳግተንም። ሴቶች ሆኑ ወንዶች ለባህሪያቸው ተገቢ የሆነውን ስህተት ለመውደድ ፍቅር ሲያጡ፤ ያልተገባውን ለመውደድ ሲጎሡ ጊዜው አስጨናቂ መሆኑ ግልፅ ነው። /ሮሜ 1:26-27, 1ቆሮ 6:9-10/

ጌታችን በማቴዎስ 24 የመጨረሻውን ዘመን ሲናገር የብዙዎች ፍቅር ይቀዝቅዛል ይላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ ለጢሞቴዎስ የሚለው ሰዎች በውስጣቸው ካለው ከፋት የተነሣ ለሌላ ሊሰጡ የተገባውን መልካምና ንፁህ ፍቅር መስጠት አይችሉም። «ፍቅር የሌላቸው» ይሆናሉ ይለዋል።

ራሳቸውን በሚወዱ ሰዎች መካከል ቤተሰብን፤ ባልደረባን፤ በመውደድ ቅዱስ ኅብረት ማድረግ ሲያቅት፤ ለቅዱሳን ፈታኝ ሰዓት ነው። እንደ ኢየሱስ በመስዋዕትነት የተሞላን ፍቅርን ልንለማመድ እንነሣ። ፍቅር ሌሎች ባደረጉልን ምላሽ ለመስጠት የምንነሣው ጉዳይ ሳይሆን እኛ ከጌታችን ጋር ካለን ግንኙነት የሚመነጭ ነው።

ቀድሞ በፍቅራችን የምንታወቀው የጌታ ልጆች ዛሬ በጥልና በክርክር እኔ እበልጣለሁ በሚል ሰንገላ ፍቅር ቀዝቅዞብን ብቻ ይሆን? ፍቅር የእውነተኛ ክርስትና መለያው ነው። ኢየሱስ “እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ደቀ-መዛሙርቱ እንደሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ።” በማለት ፍቅር መለያችን መሆኑን ይናገራል። /ዮሐ 13:35/

ዛሬ አገልግሎታችንን ምጥ እንዲሆን ያደረገብን ከምናገለግላቸው ሆነ አብረውን ከሚያገለግሉ ጋር ፍቅር ማጣታችን ነው። አገልግሎት በግዴታ የምናከናውነው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ፍቅር ተካፍለን በፍቅር የምናበረከተው የመዳን ኃላፊነት ነው።

ፍቅር አለን? ለቤተሰባችን፣ ለትዳር አጋራችን፣ አብረውን ለሚያገለግሉ? የፍቅር አምላክ በመንፈሱ ፍቅሩን በልባችን ዛሬም ሁልጊዜም ያፍሰሰ:: /ሮሜ 5:5/

10ኛ. እርቅን የማይሰሙ:- ጢሞቴዎስ በፊቱ ባለው አገልግሎት የሚገተሙትን ሰዎች አውቆ የሚመጣጠን ጠንካራ አገልግሎት እንዲሰጥ በዙሪያው ያሉ ሰዎች እርቅ የማይሰሙ እንደሆኑ ያሳስበዋል:: የመጨረሻው ዘመን መቆጣሪያ ከጀመረበት ጌታችን ኢየሱስ ሰዎችን ለማዳን ከመጣበት ጊዜ አንስቶ ዳግመኛ ለፍርድ አስከሚ መጣበት ያለው ጊዜ የሚያስጨንቅ ነው:: በተለይ በ21ኛው ክፍለ ዘመን ላሉት ቤተ-ክርስቲያን ደግሞ ከፋቱ ምን ያህል እንዳደገ ማሰብ የሚከብድ አይደለም::

እያንዳንዱ ግለሰብ በራሱ በመሰለው ሃሳብ ሲሞላ፤ ሌላውን ስህተተኛ አድርጎ እኔ ብቻ ትክክል ነኝ በሚልበት ወቅት እርቅን ማድረግ ፈታኝ ነው:: በተለይ መንፈሳውያን ነን፤ እናውቃለን በሚል የትክክለኛነቱ መስኪያ ግራ አጋቢ በሆነ ትውልድ መካከል አንድን ሰው ከሌላ ሰው፤ ልጆችን ከወላጆች፤ ባልን ከሚስት ማስታረቅ ለብዙ አስታራቂዎች ዋጋ የሚያስከፍል ሆኗል::

ሰዎች እርቅን የማይሰማ ጀር ይዘው፤ በራሳቸው ሃሳብና ትክክለኛነት ተሞልተው የራሳቸውን መንፈሳዊ ትምክህትን ሲቆጥሩ በሰላም እንዲኖሩ ወደ እርቅ መጥራት እንደመሸነፍ የመሰለበት ወቅት ነው:: የእርቅ አምላክን የሚያውቅ ሰው ግን ለእርቅ ሠፊ ልብ አለው:: ሆኖም ብዙዎች የያዙት ጥበብ የራሳቸውን ጥቅም፣ ኩባር፣ ቦታ የሚያስጠብቅ ምድራዊ /አጋንንታዊ/ ሰላሆን አሺ ባይኖር ታራቂ ገር የሆነን መንፈስ ማግኘት ይከብዳል:: /ያዕ.3:17/

ሁላችን እንደምናየው በየቤተ-ክርስቲያኖቻችን ለሚነሱ ግጭቶች የጌታ ሥራ እንዳይበላሽ ተገቢ የሆነ የጽድቅ እርቅ ለማድረግ ተቸግረናል:: ልባችን እንዲህ ሲጠነከር ጌታ ሆይ እርዳን ብለን የምንማፀንበት አስጨናቂ ዘመን ላይ እገኛለን::

ሰምን በመጨረሻው ዘመን ሰዎች እርቅ አይሰሙም? ብሎ መጠየቅ ማስተዋል ነው:: የሁላችን መወዳደሪያ እኔ ትክክል ነኝ የሚል ሲሆን ማን ለእርቅ አሺ ማለት ይችላል:: የማይሸነፍና የማይዋረድ ማንነት ይዘን በራሳችን መንገድ ስንጓዝ ያለእርቅ እግዚአብሔር በሙልዓት በእኛ

መሥራት እንዴት ይችላል? እርቅና ጓደኝነት የተለያዩ ነገር ነው:: ጓደኞቻችንን መምረጥ እንችላለን፤ እርቅን አለማድረግ ግን እንችልም፤ይህ ከርስቲያናዊ ሕይወት ነው::

የጌታን ሥራ እንደግል ንግድ ስንቆጥር እርቅ ለኛ ጉዳት ይሆናል:: ሆኖም በሰላም ማሰሪያ የመንፈስን አንድነት ለእካሉ /ለቅዱሳን/ መጠበቅ ኃላፊነታችን ሲሆን ከራሳችን ፍላጎት ወጥተን እርቅን ለመስማት አቅም እናገኛለን:: እኔ የምፈራው በውጭ ስላሉ ሰዎች ሳይሆን በቤቱ እርቅን የማንሰማ መብዛታችን ነው:: ምህረት ያድርግልን አቅምንም ይሰጠን::

11ኛ. ሐሜተኞች:- እርቅን ካለመስማት ጋር የተያያዘ ሆኖ፤ እርቅን የማይፈልጉት የሚከተሉት አቋምና አስተሳሰብ ትክክል ስለመሆኑ ለመግለፅ ሌላውን በውሸት መከሰስ ነው:: ይህ ሌላውን በውሸት ፣ ያልሆነውን እንደሆነ አድርጎ መከሰስና የሰውን እዕምሮ ስለ ወንድሞቹና ስለ አህዛቶች እንዲበላሽ ማድረግ ሐሜተኝነት ነው::

በሐሜተኝነት ውስጥ አየኖርን እንዴት ጎብረታችን ፍፁም የማይደረር ሊሆን ይችላል? ዓመፀኞችና የጌታን ሥራ ለማፍረስ የሚፈልጉ የሚጠቀሙበት እንዳያዋናው መንገድ ሐሜት ነው:: ሐሜት ስለትዳር፤ ሐሜት ስለቤተ-ክርስቲያን፤ ሐሜት ስለአገልጋዮች፤ ሐሜት ስለ መሪዎች ፤ እግዚአብሔር ይፈውሳን::

ሐሜተኝነት:-

1. ትዕቢት ነው፤
2. ፈራጅ መሆን ነው፤
3. በራሳችን መፍረድ ነው፤
4. ፈጣሪን መንቀፍ ነው፤
5. መርከስ ነው፤
6. የእግዚአብሔርን ምህረት መናቅ ነው፤
7. ከሳሽ መሆን ነው፤

የሰይጣን ሥራ መከሰስ ነው፤ የካህን ሥራ ግን ለደከመው መማለድ ነው:: እኛ ደግሞ ካህናት ነን:: ይህ ዘመን ጠላት ከመታው ይልቅ በሐሜተኞች እንደበት ተመቶ የወደቀው ይበዛል::

ሐሜተኞች ሲበዙ በቅንነት የጌታን ሥራ ለመሥራት የሚፈልግ ምን ያህል እንደሚጨነቅ አስቡ። ሰው ምን ይሰኝ ይሆን? መጽሐፋች ምን ይሉኝ ይሆን? ሐዋርያው ብውስጥ ፍርሃት የሚለው ይሄን ሳይሆን አይቀርም። ጌታ ቅዱሳንን ከዚህ ከፋ የጠላት ፍላጎ ይታደግ። ዘመኑ ሲያልቅ ሐሜተኞች ሲበዙ እኛም ከእነርሱ ጋር ስንተባበር እንዳንገኝ ሳይረፍድ ማስተዋል ይሁንልን። የቤተ-ክርስቲያን ጥንካሬዋ አንድነቷ ነው። አንድነቱ የአጥቢያ ብቻ ሳይሆን የአካልም ነው።

12ኛ. ራሳቸውን የማይገዙ፡- የመጨረሻው ዘመን ሰዎች ራሳቸውን የሚወዱና ራሳቸውን መቆጣጠር መግዛት የተሳናቸው ናቸው። ምን ይሆን የሚገፋቸው? በውስጣቸው ያለው ሥጋዊ ምኞትና ዓለማዊ ጉጉት ራሳቸውን ከመጥቀም ይልቅ ራሳቸውን እንዲጎዱ ያደርጋቸዋል። በሥርዓትና በልኩ ማድረግና ማግኘት ያለባቸውን ነገሮች አላግባብ ለማግኘት ሲጥሩ ከጥቅም ይልቅ ጉዳታቸው ይበዛል።

ዛሬ በዓለማችን በተለይ ወጣቶች «በምትፈልገው ነገር ተደሰት» በሚል ልቅነት ለበሽታ፣ ለአደንዛዥ ዕድገትና ለአልኮል ሲጋላጡ እናያለን። ራሳን መግዛት ከሃሳብ፣ ከንግግር፣ ከስሜት ጋርም የተያያዘ ነው። በቅዱሳን መካከል ስንቱ ራሱን መግዛት ይችላል። ሥጋ እንደፈለገ ሲፋንን ሲፈልግ ሥጋዬን እየጎሰምሁ አስገዛሲሁ እንዳለው ሐዋርያው የተጣልን እንዳንሆን በተቀበልነው መንፈስ ቅዱስ ራሳን በመግዛት ከዘመኑ ከፋት እንዳን። /1ኛቆሮ 9:27, 2ጢሞ 1:7/

ቀድሞ በዓለም ሳለን ራሳችንን መግዛት አንችል ይሆናል። አሁን ግን በክርስቶስ ስንሆን ራሳን ለመግዛት እቅም አለን። እንደፈለግን የምንናገር ከነበርን አሁን ግን ራሳችንን በመግዛት የምንናገረውን ልንለይ ይገባል። ቃሉ የሰረቀ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰረቅ በማለት ለተሻለ ኃላፊነት ያዘጋጃል። /ኤፌ.4:28/

ዛሬ በሥጋችን ውስጥ የተደበቁ በዓለም ሳለን የሚያሸንፉን ሱሶች ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ግንኙነት ሲያበላሹብን ይታያል። ሥጋችንን በቃሉ ላይ ባለን እምነት እየሰቀልን እንደ ክርስቶስ በን ወታደር ሆንን አገልግሎታችንን እንፈፅም። /2ኛጢሞ.2:3/

የእግዚአብሔርን መንግሥት አገልግሎን ለማለፍ የምንናፍቅ ከሆንን፤ ራሳችንን በመግዛት ሥጋችን ላይ ያለመጠን ሊንሸት ከማድረግ ይልቅ ለወንጌል ሥራ፣ ለሌሎች መታሃፅ የሚሆኑ ነገሮች ላይ እናተኩር። የግል ዲስፒሲን ከሌለን፤ ጌታ በሚፈልገን ልክ ልናገለግለው አንችልም። በአንቅልፍ፣ በገንዘብ፣ በልብስ፣ በምግብ፣ በጨዋታ ምን ያህል ራሳችንን እንገዛለን?

የምትሰሙትን በመለየት ምን ያህል ትጠነቀቃላችሁ? አንደበታችን ያለማቋረጥ ዘርን የሚዘራ ነው። ከፍሬው በጊዜው እንጠግባንና ራሳን በመግዛት አንናገር። ራሳችንን እግዚአብሔርን መምሰል ካላስለመድን የተነገረልን ላይ ሳንደርስ እንቀራለን። በጌታ ፊት ስንሆን በቃሉና በፀሎት ንፅህናችንን እንጠብቃለን። ከዚህ ዓለም ከፋትም እንጠበቃለን። እግዚአብሔር ጊዜ ከሰጠው የአሸናፊነትን ህይወት በኛ ሊገልጥ በቃሉና በመንፈሱ ይሠራል። እኛ ግን ራሳችንን በጌታ ፊት በማስገዛት እንቀመጥ። /መዝ 8:3/

መንፈስ ቅዱስ በኛ ሕይወት በነፃነት ሊንቀሳቀሱና ሊገዙን በሚፈልጉ የሥጋ ምኞቶቻችን ላይ አሸናፊ የሚያደርገንን አቅም ይሰጠናል። የቤተ-ክርስቲያን ኃይሏ መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ በኛ ሲኖር እንደ መንፈስ ፈቃድ የመኖር ዕዳ ይኖርብናል። /ሮሜ.8:12/ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ስር ስንሆን/ስንሞላ/ ሰማያዊ ነገርን እናስባለን እንጂ ምድራዊውን አይሆንም።

በዚህ ዘመን ለመንፈስ ቅዱስ ቦታ ከሰጠን በሥጋችን ጌታን አስከብረን ማለፍ አንችላለን። በሥጋችንም ላይ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ መታየት ይጀምራል። መንፈስ ቅዱስ ልባቸውን ለሚከፍቁ ሰተጠሙ ኃይልን ሊሰጥ ፈቃደኛ ነው። መንፈስ ድካማችንን ያግዛል፤ /ሮሜ 8:26/

በሚያስጨንቅ ዘመን ሰው ሁሉ እንደ ሰዶም ንመራ ሲያብድ፤ ካለው ከፋ ተፅዕኖ ተጠብቀን ትውልድን አስመልጠን ማለፍ የምንችለው በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ስንሆን ብቻ ነው።

13. ጨካኞች፡- አግዚአብሔር ያሰበውን ሠርቶ እስከሚጨርስ የሰው ልጆች እኗር ከትውልድ ወደ ትውልድ እየተሻገረ ይቀጥላል፡፡ ዘመኑ ከማለቁ በፊት ግን ከሚታዩ የሰዎች ባህሪ መካከል አንዱ ጨካኝነት ነው፡፡ ጨካኞች ሲበዙ ጊዜው ማስጨንቁ የማይቀር ነው፡፡

ራስ ወዳድ ከመሆን የተነሣ ለግል ጥቅም ሌላውን ረገጦ ለማለፍ ያለ አሉታዊ ግፊት ጨካኝነት ይባላል፡፡ ጨካኝነት ከእውሬ ፀባይ ጋር ይያያዛል፡፡ መያዝ የማይፈልግ የደለበ በሬ በሰው መንገድ ላይ ሲርጥ ራሱን ባለመግዛት ብዙዎቹን ሊጎዳ እንደሚችል ጨካኝነትም እንዲሁ ነው፡፡

የራስ ፍላጎትን ለመፈጸም በሚደረግ ሩጫ የሚቃወም ከተገኘ በእርጋታ ከመነጋገር ይልቅ ሌላውን ጎድቶና ገሎ ለማለፍ የጨካኝ የውስጥ አቋም ነው፡፡ በዓለም ውስጥ ለመኖር እድሎች ሲጠቡ፤ አንዱ በአንዱ ላይ በጨካኝነት ሲነሣ ማንበራዊ ኑሮ እየተበላሸ ይመጣል፡፡ ስለዚህም ትህትና እየወደቀ ጨካኝነት እየተሰፋፋ ይሄዳል፡፡

ለመንጋወ ከሚራሩ ይልቅ ለመንጋወ ጨካኝ መሪዎች የራሳቸውን ጥቅም የአገልግሎት መሳካት ብቻ የሚያስቡ እየበዙ ነው፡፡ ለኤፌሶን ቤተ-ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሐዋርያው ጳውሎስ የሚመከራቸው «ለመንጋወ ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፡፡ ከሄድሁ በኋላ ለመንጋወ የማይራሩ ጨካኞች ተኩሳዎች እንዲገቡባችሁ... እኔ አውቃለሁ፡፡» እያለ ከሐሰተኛ አስተማሪዎችና ነቢያት እንዲጠነቀቁ አደራ አለ፡፡ /ሐዋ 20:29-30/

ጨካኞች በውጭ ቢበዙ ብዙም አይገርምም፤ የሚገርመው በቅዱሳን ማኅበር ያሉ ራሳችንን የምንሰጣቸው፤ ውስጣችንን ገልጠን የምንገባራቸው ጨካኞች ሲሆኑ ነው፡፡

እንግዲህ በቃሉ እውነት ራሳችንን ሆነ ማኅበራችንን ማየት ለመንቃትና ለመዳን ይረዳናል፡፡ ብዙዎች የጌታ ጥሪና ሽኩቻው የሚነሱ አገልጋዮች በጨካኞች እጅ ወድቀውና ቆስለው ሞተዋል፡፡ በመንፈስ ብናይ ለአገልግሎት ምጥ የሆነብንና ረዥም እንዳንሄድ ያረገን የምዕመናን፤ የመሪዎችና የአገልጋዮች ጨካኝነት ነው፡፡ ጌታ ይፈውሰን፡፡

የሩዋንዳን ጭፍጭፍ ስናነሳ መነሻው በቤተ-ክርስቲያን ውስጥ ነበር፡፡ በየዜናው ማሰራጫው እናት ልጇን ስትገድል፤ ህፃናት ወላጆቻቸውን ሲገድሉ፤ ህፃናትና ወጣቶች ሲገዳደሉ፤ በሃይማኖት ስም እንዲሉ ሌላውን ሲያርድ፤ ለገንዘብ ትርፍ ህፃናትን ለዝሙትና ለጉልበት ሥራ ሲጠቀሙ፤ አንዱ ሀገር ለጥቅሙ ለሌላው ሀገር ሰላም ማጣት የጦር መሣሪያ ሲሸጥ ዓለማችን ምን ያህል በጭካኔ እንደተሞላች ማየት አያቅትም፡፡

14ኛ. መልካም የሆነውን የማይወዱ፡- ከእግዚአብሔር ሕይወት የተለየው የሰው ልጅ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ ሲኖረው ሚገባውን ማንነት እስካልተቀበለ ድረስ እጅግ ብዙ የማንነት መበላሸቶችን እናያለን፡፡ ሐዋርያው ለጢሞቴዎስ የሚለው ነገር በመጨረሻው ዘመን ሰዎች መልካም የሆነውን የማይወዱ ይሆናሉ ነው፡፡

መልካም፤ የእግዚአብሔር ባህሪ መገለጫ ነው፡፡ መልካምን አለመውደድ በራሱ በእግዚአብሔር ላይ መነሳት ነው፡፡ በከፉ የሚደሰቱ ሰዎች ለመልካም ነገር አክብሮት የሌላቸውና ለመልካም ነገር ዋጋ ከመክፈል ይልቅ በከፋት እየጨመሩ የሚሄዱ ናቸው፡፡

በዚህ ዘመን ከእውነተኛ ቅዱሳን የሚጠበቀው ራስን ከከፉ መጠበቅ ብቻ ሳይሆን መልካም ከሆነ ጋር መተባበርም ነው፡፡ መልካም የሆነውን ነገር ካልጠበቅንና ካላደረግን በኋላ ስናጣው መልሰን ለማጥጥት ብዙ ዋጋ ያስከፍላል፡፡ እስከ ቆም ብለን እናስብ፤ ከቤተሰብ፤ ከጎደኞች፤ ከአገልጋዮች፤ ከቤተ-ክርስቲያን ወገኖች ጋር ያሳለፍናቸው መልካም ጊዜዎች፤ ስላልጠበቅናቸው ዛሬ እምብዛም በመካከላችን አይታዩም፡፡

ዛሬም መልካም የሆነውን ጠላት ለማጥፋት ሲቸኩል እኛ መልካም የሆነውን ነገር ይዘን የመቆየት ልብ ይጥረን፡፡ በክርስቶስ የዳንን ሆነን ከፍተኛ የማንጠላ ከሆን ደህንነታችን አጠያይቁ ነው፡፡ ዛሬ መልካምን በወገኖቻችን ላይ አይተን ሰንቶቻችን ጌታን እንባርካለን? ወይስ ቅንዓት ይሰማናል? ለሌሎች ሲከናወን መንፈሳዊ ቅናት አስመለሰን ስንት ጊዜ እንቋሸናል? መልካሙን ስራ ለማድረግ በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጥረናልና መልካም የሆነውን የማንተባበርና የማንወድ ከሆንን ጤነኛ አይደለንም፡፡

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ

በመካከላችን ያለው «ከርስቲያናዊ ሚርተኝነት» መልካም ልብ ከማጣት የመጣና ራስንም ለሰይጣን መጠቀሚያ ከማድረግ ጋር የተያያዘ ነው። መልካም ስንሆን ለብዙዎች በመከራቸው ቀን መሸሻጊያ መሆን እንችላለን። «እግዚአብሔር መልካም ነው በመከራ ቀንም መሸሸጊያ ነው።» /ናሆ.17/

በማኅበራችን መካከል መልካም የሆነውን ስናይ እንደሰታለን? ወይስ እኛ ስላለደረግነው እንቀናለን? ከፋ እንዳይውጣን አርስ በአርሳችን በመልካም ነገር እንበረታታ። የዓመፀኞች መገለጫ የሆነውን መልካምን ያለመውደድ ባህሪ አናስተናግድ። ከፋ የሆነውን ስናይ በከፋ እንታገለው ከፋውን በመልካም እናሸንፍ እንጂ።

ልባችን መልካም ለሆነው ለእግዚአብሔር የተገዛ ከሆነ መልካም የሆነውን የምንተባበርና የምንወድ እንሆናለን። አማኝ ያልሆኑት አስኪጠቋቆሙብን፤ አንዳችን ለአንዳችን የከፋ ንብት ይህ ጊዜ በአውነትም እስጨናቂ ዘመን ነው። ዛሬ ሀሳባችን፣ እንደበታችን፣ ድርጊታችን ከፋችን ወይስ መልካምን ይገልጣል። /እጴጥ 3:10-13/

15ኛ. ከዳተኞች፡- ሐዋርያው ጳውሎስ በሁለተኛው መልዕክቱ ለጢሞቴዎስ ከሚነግረው ነገሮች አንዱ ታማኝነት ነው። «ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ»/2ኛጢሞ.2:2/ በዚህ ምዕራፍ «እርሱ የታመነ ሆኖ ይኖራል» /ቁ.13/ በማለት ከሰው የተፈለገው ታማኝነት የጌታ ባህሪ እንደሆነ ይገልጣል።

የታማኝነት ተቃራኒ የሆነው ይህ ከዳተኝነት ፍርድን ሊያገኝ ሰዓቱ ሲሞላ፤ የመጨረሻው ዘመን ሰዎች ባህሪ መሆኑን ያመለክታል። ከዳተኝነት በቃል ካለመፅናት፣ ቃል ኪዳንን ከማፍረስና መተማመን ካለመቻል ጋር የተያያዘ ነው።

ከዳተኝነት የሰዎቹን ግንኙነት የሚያበላሽ ነገሮችን በጋራ ለማከናወን አቅም የሚያሳጣ የፍቅርና የአንድነት ጠላት ነው። ሰዎችን ማመን ሲያቅተን፤ እኛም ለመታመን ሳንበቃ ስንቀር ማንነታዊ ውድቀት እየገጣመን መሆኑን ልብ እንበል። ልባችንን የሚያያይዝና የሚያስተሳስር ንፁህ መንፈሳዊ ሕይወት ሲጠፋ በተቀደሰው ማኅበር ሊገኝ የማይገባው የልብ መካካድ ይታያል።

ጆሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

በጌታ አንድ ነን ብለን የጀመርነው ሩጫ የግል ጥቅምና ምኞት ማስቀደም ሲመጣ መካከዱም አብሮ ይፈጠራል። ከዳተኝነት የራስን ፍላጎት ለማስጠበቅ የሚደረግ የሰዎች ያልተጠበቀ ከህደት ነው። ከህደቱ የቃል፣ የእምነት፣ የገንዘብ፣ የግንኙነት ሊሆን ይችላል።

ጳውሎስ ለወጣቱ ለጢሞቴዎስ ከዳተኞችን ሲያይ እንዳይደናገጥና እንዲህም አይነት ሰዎች ሊገጥሙት እንደሚችሉ እንዲያውቅ ጻፈለት። አስቀድሜ እንዳልኩት በፍቅርና በይቅርታ ላለመመሳሰል መብት የለንም። ጓደኞቻችንን ግን መምረጥ እንችላለን።

ዛሬ በዚህ የባህሪ ብልሹነት የተጠቃን ብንኖር ንስሐ በመግባት ወደ ታማኝነት እንመለስ። በአገልግሎታችን ሆነ በምንገባው ቃል-ኪዳኖች ታማኝ እንሁን። ከዳተኞችን ስናይም እንደናገጥ፤ በእነርሱም ባህሪ እንወሰድ።

የጌታን ሥራ ሠርተን ለማለፍ በየማህበራችን ታማኝነትን እናሳድግ። ባልና ሚስት ከዘመኑ ካለው ፈተናና ፍቺ ለመዳን ከከዳተኝነት መንፈስ እንጠበቅ። በቃሉ ላይ የተመሰረተ ህይወትን ለመምራት በየዕለቱ ራሳችንን ካሰለመድን ለእግዚአብሔር ሆነ ለሰው ታማኝ ለመሆን አቅም እናገኛለን። እንደ አውነተኛ የጌታ ተከታይ ቃላችንን፣ እምነታችንን፣ አገልግሎታችንን፣ ትዳራችንን፣ የሽርክና ሥራችንንና ጓደኝነታችንን በታማኝነት እንጠብቅ።

16ኛ. ችኩሎች፡- ዘመኑን የሚያስጨንቅ ከሚያደርጉት ነገሮች ሌላው የሰዎች ችኩልነት ነው። የችኩልነታቸው መሠረቱ ራስ ወዳድነት ሆኖ ግቡ የሥጋ እርካታና ደስታን ፍለጋ ነው። ትውልድ እርቆ ማስብ እያቃተው፤ የሚያደርገው ነገር ምን ያህል እንደሚገዳው ያለወቀ ከመሆኑ የተነሣ ማስተዋል የሌለው ጥድፈያ እንደያዘው ይታያል። እያንዳንዱ በልቦናው እግዚአብሔርን ለማዳመጥ እንቢ ከማለቱ የተነሣ ከዕረፍት ይልቅ ውስጣዊ መቅበዝበዝ ስለሚሰማው ዓላማ ቢሰ የሆነ፤ ጥንቃቄን ያላገናዘበ፤ በስሜታዊነት ላይ የተመሠረተ ፍጥነትና ሩጫ ውስጥ እንደገባ የሚታይ ነው።

በእርጋታ ጌታን ለመጠበቅ ትዕግስት ያጣ ጉባኤ ዘመናዊ ወጎችን ብቻ አከናውኖ ወደ ተለመዱ የሕይወት ዙሪት ለመመለስ የሚችኩለው ሕዝብ ቁጥር በቤተ-ክርስቲያን እየበዛ ነው። በዚህ ችኩል ልብ ላይ ምን አይነት ትምህርት ፍሬ ሊያፈራ ይችላል?

ጀርያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

በዚህ ጊዜ ኑርአችንን አንደ ቃሉ «ያለኝ ይበቃኛል» በሚል የእምነት ቃል ተገርተን ጌታን የሚያከብር መልካም ፍሬ በእርጋታ እንድናፈራ ማስተዋልን እንለምን። ለመፀለይ፣ ወገኖችን ለመጎብኘት፣ ለሌላው ለማሰብ የማይችል ሕይወት ይዘን ጌታ እንዳይመጣ በጌታ እግር ሥር መቀመጥን እናብዛ።

17. በትዕቢት የተነፋ፡- ትዕቢት ለራስ ጥቅም በማሰብ ሌላውን ወደታች አድርጎ የሚያይ ተግባራዊ እውነታ የሌለው ሀሣባዊ መወጣር ነው። በራስ በቅቶ ሌላው እንደማያስፈልገው የሚያሰብ፣ ከራሱ በላይ የሚበልጥ ቢኖርም እንደሌለ በመቁጠር ራሱን ብቻ የሚያገን ነው። ይህ ደግሞ አስቀድሞ እንዳየነው የሰይጣን ባህሪ ነው።

ዘመኑ ውስጣዊ ይዘት ሳይኖራቸው «ነን» በሚል ብቻ ሕዝብ ካላከበረን፣ ቀይ ምንጣፍ ካልተነጠፈን የሚሉ አገልጋዮች የበዙበት ጊዜ ነው። የተማርነውና የተቀበልነው ወንጌል ሙሉ የሆነውን እምላክ አግንኖ፣ ራሱን ባዶ እንድናደርግ ትህትናን ያስተማረን ሆኖ ሳለ፤ሁሉም አለን። ሞልቻለሁ ማለት ለውድቀት ያጋልጣል።

ጢሞቴዎስ እንዲጠነቀቃቸው ሐዋርያው የሚያሳስበው ከእነዚህ ባዶ ክሆኑ ትልቅ ነን ባዮች ነው። ክርስትና እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ሳንሰ ያስፈልጋል፤ የሚል ትሁት ማንነት አለበትና ልባችንን እናስተካክል። /ዮሐ.3:30/

18. ከእግዚአብሔር ይልቅ ተድላን የሚወዱ፡- ወንጌል ሲገባን በጨለማው ዓለም ለሰዎች ብርሃን ሆነን ከጨለማው ክፉ ዓለም ጋር በመዋጋት ሰማያዊውን የክርስቶስ መንግሥት በጎ ወታደሮች በመሆን እንገለጣን። በዓለም ውስጥ የክርስቶስ ተወካይ በመሆን ተልዕኮአችንን ለመፈፀም ከረለግን ራሳችንን ከማስደሰት ይልቅ የላክንን ለማስደሰት ማሰብና መሥራት አለብን።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የወንጌል አገልጋይ የመሆንን ጥሪ ሲያቀርብለት «እንደ ክርስቶስ በጎ ወታደር ሆነህ አብረኸኝ መከራ ተቀበል፤ የሚዘምተው ሁሉ ለጦር ያስከተተውን ደስ ያለኝ ዘንድ ትዳር በሚገኝበት ገግድ ራሱን አያጠላልፍም።» ይለዋል። /2ኛ ጢሞ. 2:4/ እውነትን ባላወቁ ሰዎች የሚኖረው ኑሮ ራሱን ለማስደሰት ቅድሚያ የሰጠ ነው።

ጀርያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

የዘላለሙን መንግሥት ተረዳን ያልን ግን መንግሥታችን በሙልአት እስከትመጣ መቀበል ያሉብንን መከራ እየተቀበልን ራሳችንን ሳይሆን ለጦር ያስከተተንን ደስ ለማሰናት ልንወስን ይገባል።

የጌታ ነኝ እያሉ በዚህ ዓለም ራሱን ለማስደሰት ቅድሚያ መስጠት ውጤታማ ክርስትናን እንዳንኖር ያደርገናል። በተለይ በክርስትና እናኗራችንን በእርጋታ መምረጥና መሥራት አለብን። ዕለታዊ እናኗራችን በዚህ ዓለም ልዩ ልዩ ሃሳብና ገግድ /ጉዳዮች/ እየተጠላለፉ ጌታን ለማስደሰት ብንፈልግ እንኳን ምኞት ብቻ እንሆናለን።

ሰማያዊውን ርስት በማየት ከመርካት ይልቅ በጥቃቅን ምድራዊ ስኬቶች የሚፈነጥዝ ሕዝብና አገልጋይ እየበዛ ነው። ጊዜው ሳይመሽ ደስታችንን በእግዚአብሔር ይሁን በሌላ እንመርምር። እርካታ ያለው በእግዚአብሔር እንጂ በምድራዊ ደስታዎች አይደለምና የምንወደውን እንምረጥ። በምድር ጊዜያዊ ደስታን የሚሰጡን ቢኖሩም ከእግዚአብሔር ይልቅ አንውደዳቸው። በንፅህና ብንጠቀምባቸው በቂ ነው። ዓለማዊነት ከእግዚአብሔር ይልቅ ጊዜያዊ ደስታን መውደድ ነው። እውነተኛ ክርስትና ደግሞ ከደስታው ይልቅ እምላኩን የሚወድ ሕይወት ያለበት ነው።

አንደ እርን የህዝብን ደስታ ለማስፈፀም የወርቅ ጥጃ የሚሠሩ፣ በየመድረኩ እየታዩ ባሉበት በዚህ አስጨናቂ ዘመን *የኔ ደስታ እግዚአብሔር ነው* በማለት ከደስታችን ይልቅ እግዚአብሔርን እንውደድ። ዛሬ ስናለቀስ ዓለም ባይገባትም ደስታችን እግዚአብሔር ነው። ከሁሉም በላይ የምንወደውም እርሱን ነው።

ከምድር ጊዜአዊ ደስታ ይልቅ ብድራቱን እንደተመለከተው እንደ ሙሴ እግዚአብሔርን ወደን ወደ ዘላለማዊው መንግሥት እንግባ። ለጊዜአዊ ደስታ ስንል ዘላለማዊውን እምላክ እንዳንለይ እንጠንቀቅ። ሰዎች ለነገሮች የሚሰጡት ሚዛን ሲዛባ ግራ አንጋባ፤ በሕይወታችን እግዚአብሔርን የሚተካው አይኑር። ትውልድ እግዚአብሔርን የሚወድ ወይስ ደስታውን የሚወድ እየሆነ ነው? አኛስ? ስንቱ ለደስታው ሲል ከእግዚአብሔር ሃሳብ ወድቆ ቀረ? ብልቶቻችን ሥጋዊ ደስታን ብቻ ለምደው ለእግዚአብሔር መገዛት የተሳናቸው እንዳይሆኑ እግዚአብሔርን በመውደድ ልባችን ይሞላ።

19. የአምልኮ መልክ አላቸው ኃይሉን ግን ክደዋል፡-

በመጨረሻው ዘመን ማለት የእግዚአብሔር መንግሥት የጨለማውን መንግሥት ለማፍረስ ወይዚህ ምድር ከመጣች ሰዓት አንስቶ በተለይ መንፈስ ቅዱስ ከወረደ በኋላ ድሉ የእግዚአብሔር ነው። በእግዚአብሔር ድል ውስጥ ድርሻ/ርስት/አንዲኖረን የምንፈልግ ከሆንን ማንነታችን ከመጨረሻው ቀን ዓመፀኛ ሰዎች የተለየ ሊሆን የግድ ነው። የተቀበልነው ጸጋ ኃጢያትን የሚደብቅ ሳይሆን ኃጢያተኝነትንና ዓለማዊ ምኞትን የሚያስከድ ነው።
/ቴቶ 1:11/

ለእውነተኛ መለወጥ ዋጋ መክፈል የሚከብዳቸው ማስመሰልን ግን የሚከለክላቸው የለም። በተለይ እውነትን ካወቁ በኋላ በለመዱት ኃጢያት ለመቀጠል የሚፈልጉ በመካከላችን ጥቂት የማይባሉ አሉ። ዘመኑን አስጨናቂ ካደረጉት አንዱ እነዚህ የአምልኮ መልክ ያላቸው ኃይሉን ግን የካዱት ናቸው።

ይህ ታዲያ ሰዎቹ የእውነቱን ቅርፅ፣ መልክ፣ አባባል፣ አደራረግ፣ አቋቋም ቢያውቁትም ከእውነቱ ሕይወት፣ ኃይል ጋር ግን አለመያያዣቸው ግልፅ ነው። የጌታን ስም ቢጠሩም፣ የጌታ ስም ሥራና ኃይል ግን በእነርሱ ላይ አይገለጥም። እውነቱን ቢናገሩም የእውነቱ ኃይል በእነርሱ ሲሰራ አይታይም። የሚናገሩት ተስፋ የማይፈፀም የህልም ሩጫ ነው። ሳን የሚሉትን የሚገልፅ ኑርና ከንዋኔ የሌላቸው፣ በውስጣቸው ከሚመሰክሩት ቃል ጋር የማይሄድ ክፋት የሚገለጥባቸው የበግ ለምድ የለበሱ ተኩላዎች ናቸው።

በእስር ያለው የደማስቆ ምርኮኛ የኢየሱስ ሐዋርያ የሆነው ጳውሎስ፤ ጢሞቴዎስ የሚገኙትን ሰዎችን ካላወቀ ወንጌልን ይዞ ሩጫውን መፈፀም እንደማይችል ተረድቷል። ዛሬ ቤተ-ክርስቲያን እየተጨነቀች ያለቸው በማን ሆነና? በግብዝነት የሚመላለሱ መሪዎችና አገልጋዮች ያፈሩአቸው ግብዞች አይደሉም? በቀረው ዘመናችን የሕይወት መታደስ ይሁንልን። በእስመሳይ ኑር ውስጥ ሆነን ጌታ ኢየሱስ ቢመጣ ከሚደርስብን ፍርድ ይልቅ የዛሬው የግሳይ ቃል ያሸንፈን። ያለ ጌታ ኃይል ልንሸገረው የሚከብድ ጊዜ ነውና ኃይል ያስፈልገናል። ወንጌልን በወግና በሥርዓት ተሸክመን አየጠፋ ላለው ዓለም ልናደርስ አንችልም። የወንጌል ኃይል መንፈስ ቅዱስ ነው። ያለ መንፈስ ቅዱስ ኃይል ወንጌል

የተፈለገውን ውጤት አያመጣም። ሙሉ የሆነው ወንጌል ቃሉና መንፈሱን የያዘ ነው። አሕዛብ በገስቶ የሚመለሱት የወንጌሉ ኃይል ሲገለጥ ነው። ወንጌላችን በኃይልና በብዙ መረዳት እንጂ በቃል ብቻ አይደለም። /1ተሰ. 1:5, ሮሜ. 15:18

ወንጌል በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሲሰበክ አጋንንት ሊቋቋሙት አይችሉም። ሰብኞች በእስራታቸው አይፀኑም። በሽተኞች በሽታቸውን ይዘው ወደቤታቸው አይመለሱም። በልዩ ልዩ ደዌ የተያዙ ይፈወሳሉ። ሰዎች መፍታት ያቃታቸው እንቁቅልሾች በወንጌል ኃይል ይፈታሉ።

ወንጌልን ከመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለይቶ ማሰብ የማይቻል ነው። ኢየሱስ ደቀ-መዛሙርቱን “ከላይ ኃይል አስከትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ” አለ። /ሉቃ 24:49/ በዕለታዊ ኑሮላችን ለጌታ የተገዛ ሕይወት የሚታይ ከሆነ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ከውስጣችን መገለጡ አይቀርም።

ዛሬ ኃይሉ በውስጣችን ይሰራ። በሰብከት ሞኝነት ስናምን ለአባቶቻችን ታማኝ ሆኖ ኃይሉን የላከ ጌታ ለኛም ታማኝ ይሆናል። በዚህ ዘመን የአምልኮ መልክ /የደማዋተኝነት/ ብዙ ቤተ-ክርስቲያኖችን እያጠቃ ነው። የክርስቶስ አካል የሆነች ቤተ-ክርስቲያን በዓለም በድል የምትገለጠው መንፈሳዊ ኃይል ሲኖራትና ሲሰራ ብቻ ነው።

የእያንዳንዳችን ሕይወት ኃይሉን የሚያስተናግድ ካልሆነ ክፉውን ዓለማዊውን ትውልድ በወንጌል ማርከን ለክርስቶስ ማድረግ አንችልም። ብርና ወርቅን ቤተ-ክርስቲያን ከምታሳድድ ይልቅ፤ እንደ ሐዋርያት ዘመን የወንጌሉን ኃይል ብታስተናግድ ይሻላታል። ድህረ-ዘመናዊነት /ፖስት-ሞደርኒዝም/ ትልቅ ትግል ያለበት መሆኑን እውቀን፤ ክፉውን ዓለም እንድናሸንፍ የሚያስችለን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። ባለሥልጣን የሚመስሉ፤ በአፋቸው አንችላለን የሚሉ ኃይሉ የሌላቸው በበዙበት ዘመን ከዘማሪው ጋር በጓዳችን እንዲህ እንሰል።

«አንደተቀበልኩት ምህረት፤ አንደቸርኩትህ ብዛት፤
አንዳገለግልህ አንዳኝ፤ ጌታ ሆይ ሰጠኝ የመንፈስን አሳት።»

ምዕራፍ ኸራት

የመጨረሻው ዘመንና ቤተ-ክርስቲያን

ዋረን ደብልዩ ዌርዝቢ በዮሐንስ ራዕይ ማብራሪያው ላይ ጌታ ለሰባቱ አብያተ-ክርስቲያናት የላከውን የትንቢት ቃል «የኤክስ ሬይ»ውጤት ይለዋል። እያንዳንዱን የእስያ ቤተ-ክርስቲያኖችን በትክክል መርምሮ እውነተኛውን ነገር የተናገረው ጌታ፤ በዚህም ዘመን የቤተ-ክርስቲያንን እውነተኛ መልክ በዛው ቃል ይገልጣል። ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የተላከው የትንቢት መልዕክት በጊዜው የነበሩትን የእስያ አብያተ-ክርስቲያናት የሚመለከት ቢሆንም፤ በመጨረሻው ዘመን ላይ ላሉት ለዘመናችን ቤተ-ክርስቲያን ትንቢታዊ ድምፅና መልዕክት እንዳለው መገንዘብ ይገባል።/ራዕ 1:19/

ሐዋርያው ዮሐንስ በፍጥሞ ደሴት ታስሮ በነበረ ጊዜ የቤተ-ክርስቲያን ራስ/መረ/ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ትንቢታዊ መልዕክት ከአባቱ ተቀብሎ ለአካሉ ለቤተ-ክርስቲያን ሲያስተላልፍ እናነባለን። መልዕክቱ የእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን በመጨረሻው ዘመን በምትኖርበት ዓለም ውስጥ ያላችበትን፤ ሊሆንባት ያለውንና ልትሆን የሚገባትን የያዘ ነው። የለማዩን መንግሥት ወክላ በምድር የሚገጥማትን የጨለማ እገዛ እንድትጋፈጥ ለማበርታት የተላከ መልዕክት ነው።

በመጨረሻው ዘመን ያለን ቤተ-ክርስቲያን በዓለም ውስጥ የሚከናወኑ ጉዳዮች ተፅዕኖ ላያደርጉብን እንዴት በእሸናፊነት እንደምናልፍ ለማወቅ ዘመን የማይሸረውን የጌታን ትንቢታዊ መልዕክት ልናስተውል ይገባል። በሰባቱ አብያተ-ክርስቲያናት ውስጥ የምናያቸው

በርታቶችና ድካሞች፤ መከናወኖችና ሽንፈቶች በመጨረሻው ዘመን ላይ ላለን ቅዱሳን ወሳኝ የሆኑ መልዕክቶችን ያዘሉ ናቸው። በነሐዋርያው የሐንሰ ዘመን ቤተ-ክርስቲያንን የተፈታተኑ ተግዳሮቶች፤ በዚህ ዘመን ገዝፈውና መልካቸውን ቀይረው አሉና፤ የተኛን ካለን በቃሉ በመንቃት መሽራውን ለመቀበል እንዘጋጅ።

የክርስቶስ አካል በሆነች ቤተ-ክርስቲያን ላይ እግዚአብሔር ሲገልጠው ያለው የመንግሥተ-ሰማያት ምስጢር በዘመናችን ወደ ፍፃሜ መግባቱ አይቀርም። ስለሆነም የእግዚአብሔር ትኩረቱ ቤተ-ክርስቲያን ላይ እንጂ ሌላ ነገር አይደለም። ቤተ-ክርስቲያን ኢየሱስ በገዛ ደሙ የዋጀቸው፤ ሰማያዊ መንግሥቱን የሚገልጡ፤ ለዘላለም ከኢየሱስ ጋር በሕይወት የሚነግሱ ቅዱሳን ናቸው። /ሐዋ 20:28, ኤፌ 3:10-11, ሮሜ5:17/

የሰባቱ የእስያ አብያተ-ክርስቲያናት መልዕክት በየዘመናቱ በቤተ-ክርስቲያን የሚታዩትን ትግሎች ቁልፎች አድርጎ ከማሳየቱ በተጨማሪ፤ ከፋው ዓለም በምን አይነት መንገድ እየተፋለመን እንዳለ ግልፅ አድርጎ ለማሳየት አቅም ያለው ትንቢታዊ ራሳይ ነው።

ራሳይ የሚለው ቃል፤ መከፈት፤የተሸፈነውን መግለጥ፤ ማሳየት የሚል ትርጉም አለው። ይህ መጽሐፍ እግዚአብሔር ዓላማውን ወደ ፍፃሜ ለማድረስ የሚያድበትን መንገድና ቤተ-ክርስቲያን የሚገጥማትን ልዩ ልዩ ፈተና ያሳያል። በየሐንሰ ራዕይ የተላለፈው መልዕክት በመጨረሻው ዘመን ቤተ-ክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግሥት ወከላ በምን አይነት ቅድስናና ድፍረት ልትመላለስ እንደሚገባት የሚያመለክት ነው።

የመልዕክቱ የመጨረሻ ዓላማ «ድል የሚነሱ» አሸናፊዎችን ማግኘት ነው። ከእነርሱ ጋር እግዚአብሔር በህልውናው ፈቃዱንና ሀሳቡን በማከናወን ዘላለማዊ ከብሩን ይገልጣል። ቅዱሳን፤ የተረዳነው ወንጌል ፍፃሜ የሌለበት የሴይርን ተራራ እንደመዘር አሰልፎ ሳይሆን-በን፤ በመጨረሻው ዘመን ቤተ-ክርስቲያን ልትከተለው የሚገባውን አካሄድ ልብ በማለት በድል አድራጊነት ሕይወት ይህን ዘመን እናሸንፋለን።

ስለ ሰባቱ አብያተ-ክርስቲያናት በምናደርገው ጥናት እንደ ግለሰብ ሆነ እንደ ማኅበር ሕይወታችንን በመመርመር ከጌታ ጋር ያለንን እርምጃ እናስተካክል። ጌታ ለየሐንሰ እንዳለ ቶሎ ይሆን ዘንድ የሚገባው ነውና። ዘመኑ መቅረቡን ተረድተን በሰባቱ መቅረዞች

/አብያተ-ክርስቲያንት/ መካከል የሚመላለሰውን፤ ከአፋም ሰለታም ሰይፍ የሚወጣውን፤ ፊቱ በጋይል እንደሚበራ እንደ ፀሐይ የሆነውን፤ የሞትና የሲኦልን መከፈቻ የያዘውን ጌታ እንስማ።

1ኛ. ኤፌሶን :- ወደ መጀመሪያው ፍቅር ተመለስ

በመጨረሻው መጨረሻ ላይ ያለን ቅዱሳን ከእግዚአብሔር መንግሥት ከብር እንዳንጎድል ጥንቃቄ ማድረግ የሚገባን ዘመን ይህ ነው። የውጭው ዓለም ቤተ-ክርስቲያን ላይ ተፅዕኖ ሲያደርግ በውስጣችን ያለው ቅድስናና ለጌታ ያለን ፍቅር ፈተና ሲገጥመው «የቆመ የመሰለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ» የሚለውን ቃል ልብ ማለት መንፈሳዊ ብልጠት ነው። በእስያ ከሚገኙ አብያተ-ክርስቲያናት ውስጥ በቀዳሚነት የምትነሣው በኤፌሶን ከተማ የምትገኘው የእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን/ማኅበር ናት። ኤፌሶን የሀብታሞች መናኸሪያ፤ የሐዋርያው የጳውሎስ አገልግሎት በስፋት የተካሄደበት፤ እንደዚህ ዲያና የመሰሉ የባዕድ ጣኦት አምልኮ የተስፋፋባት ከተማ ነበረች።

እነ ጵርስቅላና አቂላ፤ ጢሞቴዎስ ሌሎችም መንፈሳዊ ቅንዓታቸው በመለኮታዊ ፍቅር ተሞልተዋል፤ የጌታ ሥራ በሰፊው የሰሩበት ከተማ ስትሆን፤ መልዕክቱ በተላከበት ጊዜ ግን ለክርስቶስ የነበራቸው ፍቅር ቀዝቅዞ ነበር።

ወገኖች ቀድሞ ለጌታ ያሳየነው የመጀመሪያ ፍቅራችን ዛሬ እንዴት ይሆን? ጌታ ለእኔ ፈፅሞ ፍቅር የላችሁም ሳይሆን የሚለን የመጀመሪያውን ትኩሳ የነበረውን ፍቅር አጥቼዋለሁ ነው። የመጨረሻው ዘመን ዋነኛ ትግል ከጌታ ጋር ያለንን መቀራረብ፤ ፍቅራችንን፤ መጣበቃችንን በማበላሸት ላይ ያነጣጠረ ነው። የድርጊቶቻችን መሠረት ፍቅር መሆን አለበት።

ኤፌሶን በሥራ ብትደከምም ዋና የሆነው ለጌታ ያላት ፍቅር ግን ቀዝቅዞ ነበር። የእኛስ ፍቅር የመጀመሪያ ፍቅር ከምንም ጥቅም ጋር የማይያያዝ በሕብረት ላይ ያተኮረ ነው። እርሱን ማጣት ለጌታ ቀላል ነገር ስላልሆነ «ከወዴት እንደወደቅህ አስብ ንስህም ግባ፤ አለዚያ መቅረዝህን ከስፍራው እወስዳለሁና ይላል።

ጀር ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

በዚህ ዘመን ምን ያህል ቤተ-ክርስቲያኖች በጀመሩበት ጊዜ የነበረውን ፍቅር ዛሬም ለጌታ እያሳዩ ይሆን? የእውነተኛ ቤተ-ክርስቲያን/ማኅበር መለያው የመቅረዙ መኖር ነው። መቅረዙ የሚጠበቀው ደግሞ ከጌታ ጋር ባለን ፍቅር ነው። አገልግሎት በየቦካው ጥራትም ብንክፍት ጌታ የሌለበት ከሆነ የሰው ማኅበር እንጂ የእግዚአብሔር የተቀደሰ ጉባኤ ሊሆን አይችልም።

ቤተ-ክርስቲያን በመጨረሻው ዘመን ላይ እየተጋፈጣት ያለው ፈተና ለጌታ ኢየሱስ የነበራትን የመጀመሪያ ፍቅር ማጣት ነው። ይህ ደግሞ ጉባኤያችንን ባዶ የሚያደርግ ታላቅ ውድቀት ነው። መሪዎችና አገልጋዮች በአጠቃላይ ቅዱሳን በደህንነት ጊዜ ያሳየውን ያን የመጀመሪያ ፍቅር ምን አቀዝቅዛት ይሆን? መሰረታችን፣ መደራጀታችን፣ ማደጋችን፣ ነፃነት ማግኘታችን፣ በኑሮ ስኬታማ መሆናችን፣ ምን ይሆን?

- ዛሬ ለመመለስ የምንፈልግ ከሆነ ሦስት ነገሮችን እናድርግ፡-
- 1ኛ. የፀጥታ ጊዜ ወሰደን ከወዴት እንደወደቅን እናስብ፤ /የመንፈስ መቃተት/
- 2ኛ. የአስተሳሰብ፣ የአመለካከት ለውጥ በማድረግ ንስህ እንግባ፤ /የአእምሮ መለወጥ/
- 3ኛ. መጀመሪያ ያኔ ድሮ የምናደርጋቸውን መልካም ልምዶችን እንቀጥል፤ /የቀድሞውን መልካሙን ሥራ ማድረግ/

ለጌታ ያሳየነውን በልጅነታችን ያስለመድነውን መልካም የመጀመሪያ ፍቅራችንን በማስታወስ እንመለስ። ቀድሞ ምንም ሳይኖረን፣ ጥልቅ እውቀት ሳናገኝ፣ በቅንነት፣ በምና በፀሎት፣ በግል አምልኮ፣ በጌታ አግር ሥር ቃሉን በማጥናት ሌሊቱን ፊቱን የምናይበት ጊዜ ትዝ ይበለን።

አገልግሎት እንደ ዛሬ በዛብኝ ሳንል ፈቃዱን መከተላችን አገልግሎት ወደሆነልን ዘመን እንመለስ። በባዶነት ተሞልተን ከፍቅር በራቀ ሥራ ተወጥረን ስንሮጥ ጌታ እንዳይመጣ ቁሎ ቆም ብለን ማሰብ ይሁንልን። ብዙ አገልግላን ፍሬ ያጣንበት ምክንያት ከግንዱ ጋር አለመጣበቃችን ነውና፤ ለፍሬያማ ሕይወት በፍቅር ከጌታ ጋር ሕብረት እናድርግ።

ጀር ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዲት ነው?» /ሉቃ.12:56/

2ኛ. ስምርኔስ፡- መከራን ለመቀበል አትፍራ

ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በሁለተኛው መልዕክቱ በሦስተኛው ምዕራፍ ላይ የሚያስጨንቅ ዘመን እንደሚመጣ ይህን እውቅ ካለው በኋላ «በእውነትም በክርስቶስ እግዚአብሔርን እየመሰሉ ሊኖሩ የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ።»/ቁ 12/ ይለዋል። በዚህ ከፋ ዓለም የዘመኑን ሰዎች መልክ ሳይሆን «የልጁን መልክ» ለመምሰል በእውነተኛ ቃል ለመኖር ራሳችንን ከሰጠን፤ መከራ እንደሚያገኘን አሙን ነው።

በኃጢአት ምክንያት የሚመጣውን ሳይሆን ለጽድቅ ከመኖር የተነሣ ሰደት ሊገጥመን ይችላል። ሐዋርያው ለጢሞቴዎስ የሚለው በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰልክ ልትኖር ብትወድ ትሰደዳለህ ነው።

ለስምርኔስ ሞቶ የነበረው ሕያውም የሆነው ኢየሱስ የሚለት መከራችሁን፤ ድህነታችሁን እውቃለሁ ነው። ስምርኔስ እንደ ሰሙ ትርጉም «መራራ» የሆነውን የመከራ ፅዋ ለመጣጣት የፈቀደች፤የጌታን ማበረታቻ ያገኘች ቤተ-ክርስቲያን ናት። በከተማው ያሉ አይሁዶች ከአሕዛብ ጋር ገጥመው የኢየሱስን ተከታዮች በሚያሳድዱበት ጊዜ እንደጥፋት የተቀጠረው፤ «ቆላር ጌታ ነው፤ አለማለት ነበር። በምትኩ ኢየሱስ ጌታ ነው? በሚል የጽድቅ ድፍረት ቆሙ።

መጽሐፍ ቅዱስ ከምትችሉት በላይ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው እንደሚል፤ የስምርኔስ ቅዱሳንን ሊውጥ የተነሳ የመከራና የሰደት ማዕበል ፊተኛውና መጨረሻው የሆነው ጌታ መውጫ እንደሚያደርግለት ለመግለጽ «አስር ቀን መከራ ትቀበላላችሁ» በማለት የመከራውን ልክ ተናገረ።

ዛሬ ከጽድቅ መንገድ ያዛነፈን፤ ከቅድስና ከፍታ የጣለን «ቆላር ጌታ ነው? በሉ የሚለው ሳይሆን ንገዙብ፤ የዚህ ዓለም የምጽት ኑሮ፤ በሰዎች ዘንድ ያለን ተቀባይነት በእሞሩ «እኔ ጌታ ነኝ» የሚል ለመኖር የምናደርገው መጣጣር ነው። «ምን ላድርግ ሰዎች እንዲህ ይሉኛል» እያልን ስንት ጊዜ ከጽድቅ ሚዛን ወረድን? በዚህ ዓለም ጽድቅን ከጣልን ብዙም መከራና ሰደት አይገጥመንም።

በዚህ በመጨረሻው ዘመን በጽድቅ ስንኖር፤ ሰደቱ የሚገጥመን ከውጭ ብቻ ሳይሆን ከውስጥም ነው። ምክንያቱም ለጌታ እንደሚገባ የሚኖር ሕይወት የሌለው ክርስትና በመካከላችን ተስፋፍቶልና ነው።

ዛሬ በዚህ ከፉና ጠማማ ትውልድ መሀል በእውነት በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን ለመምሰል መከፈል ያሉብንን ዋጋ ለመክፈል ተዘጋጅተናል? ወይስ ከዓለም ጋር ተስማምተን ቅድስናችንን ጥላን በምቶት እንኑር? ለአምላካችን በሚገባ ካልኖርን አንድ ቀን በጌታ ፊት ስንቆም እናፍራለን። በዚህ ዘመን መንፈሳዊ ድፍረታችንን ያስጣለን ምንድን ነው? በጽድቅ እንዳንኖር ያስፈራሩን እነማን ናቸው? ከኋደኞቻችን ጋር ጽድቅን ጥላን ያለ ጌታ እንኑር ወይስ ጌታ ይሻለናል?

የሰምርኔስ ቅዱሳን የኢየሱስን ጌትነት አስከብረው ለመኖር በከፈሉት ዋጋ፤ ሀብት ንብረታቸው በሌሎች ተወስዶ «ድሃ» ሆኑ። ድሀነት ካለመሥራት ሳይሆን፤ ድሀነት ለወንጌል እውነት። ዛሬ የኢኮኖሚ ትግል ባለበት ዘመን ሰንቶቻችን ለጽድቅ፤ ለእውነተኛነት፤ ለቅድስና ስንጠነቀቅ ማጣት ቢገጥመን ለመቀበል ዝግጁ ነን? ሕይወታችን ክርስቶስ ወይስ የዚህ ዓለም ኑሮና ንንዘብ?

የጽድቅ፤ የቅድስናና የእውነተኛው ወንጌል ሚዛን በተገፋበት በዚህ ዘመን ራሳችንን በመመርመር አኗኗራችንን ማስተካከል ከሕይወት አክሊል እንዳንገድል ያደርገናል። «ምን አለበት» በማለት ከዓለማዊው ያን ባልተለየ አኗኗር ብልፅግናን ስናሳድድ ከዘላለም ከብር እንዳንገድል እንጠንቀቅ።

ርኩሳት በሚበዛበት፤ ሐሰተኝነት እውነተኛ በሚመስልበት ዘመን መከራን ለመቀበል መዘጋጀት ጥንካሬን እንጂ ሽንፈትን አያሳይም። ብዙ ጊዜ ጌታ ወደሚጠራን መንፈሳዊ ከፍታ እንዳንገባ እንቅፋት የሚሆነን የመከራ፤ የሰደት፤ የሞት ፍርሃት ነው። ሕያው የሆነውን ኢየሱስን እናሰብ። /ዕብ 12:2, 2ኛ ጢሞ. 2:8/ በጥሪያችን ታማኝ የምንሆነው እስኪሣካልን ብቻ ሳይሆን እስከንሞትም ሊሆን ይገባል። እስከ ሞት ድረስ የታመንክ ሁን የሕይወትንም አክሊል እስጥላለሁ። /ራሱ 2:10/

3ኛ. ጴርጋሞን፡- በዓለማዊነት አታመቻምቹ

ጴርጋሞን የሚለው ቃል መጋባት፤ ጋብቻ፤ መደባለቅ የሚል ትርጉም ያለው ቃል ነው። ጴርጋሞን በትንሹ እስያ ታላቅ ከተማ ተብላ የምትታወቅ ስትሆን ንጉሣዊ ኑፋቄን በማስፋፋት ቀደምት ናት። በዚህች ከተማ ለሚኖሩ የክርስቶስ ቤተሰቦች/ቤተ-ክርስቲያን/ የቄሣር ንጉሣዊ ኑፋቄ ብቻ ሳይሆን «ኤስኩላፕቶስ» የተባለ የፈውስ አምላክ ጣኦት ተግዳሮቶቻቸው ነበሩ።

በህክምና ስም በበትር ላይ የተጠመጠመ አባብ እንደመለያ አድርገው የህክምና ካህናት ጠንካራ አምልኮን በጴርጋሞን ያካሂዱ ነበር። ጌታ ይህን ጠበቅ ያለ የባዕድ አምልኮ «የሰይጣን ዙፋን ባለበት» በማለት ቤተ-ክርስቲያኑ በምን አይነት ሁኔታ ውስጥ እንዳለች ይገልጻል።

በጴርጋሞን የሚገኙ ቅዱሳን ከውጭ ጠላት የሚያደርግባቸውን ተፅዕኖ ለመቋቋም በእምነታቸው ቆመው አንሰግድም ባሉበት ወራት «ኢንቲጶስ» የተባለ የታመነ ሰው ሰማዕት ሆኖ ነበር። ያ በእምነት የመጽናት ዘመን ግን ቀጥሎ እንዳይሄድ ጠላት ስልታዊ ወጊያን በክርስቶስ ቤተ-ክርስቲያን ላይ አቀነባበረ። ያም እውነተኛ የመንፈስ ውልደት ያላገኙና በእእምሮአቸው ሳይለወጡ ከፉውን ዓለም የሚመስሉ የከፉው ዓለም አፍቃሪያን ወደ ውስጣቸው ሰርገው እንዲገቡ በማድረግ ቤተ-ክርስቲያን እንድትደባለቅ አደረገ።

ይህ አካሄድ ጌታ «የበለዓም ትምህርት፤ የኒቆላውያን ትምህርት» ሲለው እንመለከታለን። በለዓም በባለቅ ገንዘብ ተሸንፎ የእግዚአብሔርን ህዝብ ለመርገም ሲነሣ፤ እግዚአብሔር እርግማኑን ወደ በረከት በመገልበጥ ስርዓቱን ከንቱ ያደረገበት ነባይ ነው። ሳይጣንም እንደ አንበሳ ሲዞረን ተዋግተን ብናሸንፈውም፤ ተመልሶ እንደ አባብ ወደ መካከላችን ሊገባ እንደሚፈልግ መዘንጋት የሉብንም።

«ልታጠቃቸው ካልቻልክ ከእነርሱ ጋር ወዳጅነትን ፍጠር» በሚባለው ስልት፤ በለዓም የእስራኤልን ህዝብ ለማስረገም የሚቻልበትን ሁለተኛውንና ከባዱን ዘዴ ለባላቅ አስተማረው። ያም፤ ወዳጅ ሁኔታቸው የሚል። አይሁዶች ከባላቅ ጋር ጥሩ ወዳጆች ሆነው

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

በወጥመዱ ውስጥ ወደቁ። ለጣኦት የተሰዋውን በመብላት፤ እንደ አረማውያን የአምልኮ ስርዓት በወሲብ ርኩሰት ተሳተፉ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ /2ቆሮ.6:14-18/ ብሎ እንደሚናገር፤ ይህን አውነት በመተላለፍ ሃያ አራት ሺህ ሰዎች በመቅሰፍት ሞቱ። /ዘኁ. 25: 1-9/ በጴርጋሞን ቤተ-ክርስቲያን ውስጥ የተወሰኑ ቡድኖች የቁሣርን ጌትነት በሚገልጠው የመሠዊያ አምልኮ ላለመጋጨት ብንሳተፍስ? ከሮም ጋር መስማማት ስህተቱ ምኑ ላይ ነው። በማለት ቤተ-ክርስቲያን ቀስ በቀስ፤ ትንሽ በትንሽ ወደ «መንፈሳዊ አመንገራት» ለማስገባት የሚንቀሳቀሱ «ክርስቲያን ነን» ባዮች ነበሩ።

ጌታ ደግሞ «.....ባላችን ያስተማረ የበለጸገውን ትምህርት የሚጠብቁ በዚያ ከእናንተ ጋር ስላሉ የምንቅፍብህ ጥቂት ነገር አለኝ።» ይላል /ራዕ. 2:14/ ዓለማዊነት በውጭ እንዳለ የምናስብበት ጊዜ አልፎ የተደባለቀ ህዝብ በጉባኤያችን ሲዘምርና አባል ነኝ ሲል ችግሩ «የትምህርት» ነው። ንፁህ የወንጌል ቃል እውነት ሲጠፋ የተለየ ህዝብ ጠብቆ መያዝ ይከብዳል። የምንሰበስበውን ጉባኤ የምንመግበው ትምህርት የቤተ-ክርስቲያንን ንፁህና የጥያቄ መጣ፤ የሰው ቁጥር ብቻ የምንፈልግ ከሆነ ከኒቆላውያንና ከበለጸገው ትምህርት በምን እንለያለን? ኒቆላውያን የሚለው ቃል «ሕዝብን መግዛት» ማለት ሲሆን፤ በሰው የሚለው እንዲሁ «የህዝብ ጌታ» የሚል ትርጉም አለው። በእግዚአብሔር ህዝብ ላይ ራሳችንን ለማንገሥ፤ ኑሮአችንን ለመመሥረት፤ ጌታ ልንሆን የምንፈልግ ከሆነ፤ ኒቆላውያን ሩቅ ሳይሆኑ አኛው ነን።

እውነተኛው የወንጌል እውነት ሰዎችን ለጌታ ለኢየሱስ እንዲገዙና በፅድቅ ኑሮ በመለየት ሳያመቻምቹ ሰማያዊውን መንግሥት በመግለጥ እንዲኖሩ የሚያስችል «የክርስቶስ ትምህርት» ነው። ለእግዚአብሔር የተገዛ ዓለማዊነትን የሚገንቅ ኃይል አለው። /ያዕ. 4:4-10/ ዛሬም ቅዱሳን ሰዎችን ላለማስቀየም፤ ወዳጆችን ላለማጣት፤ ዝምድናን ለማጥበቅ ምንክልበት በማለት ንፁሁን ወንጌል፤ ከዘላለም ፍርድ ያዳኝንን በማንጥቀቻችን እናቃለው።

ክርስቲያን እንደሆናችሁ እያወቁ እንብላ፤ እንጠጣ፤ እንጨፍር የሚሉትን እንደ ባላቅ በእግዚአብሔር ቁጣ ያስመጣል እንጂ እውነተኛውን ደስታ አይሰጣችሁም። እኛ

ጆሮ ያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ. 12:56/

የእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን ስንሆን ለእርሱ ዓላማ ከሌላው የተለየን፤ ክርኩሳት የራቅን ንፁህ ህዝብ ነን። በዚህ ክፉ ዘመን፤ አመንገራት በበዛበት ጊዜ በወንጌል የገባነውን ቃል-ኪዳን አክብረን እውነተኛ መንፈሳዊነት ከሌለበት ዓለማዊነት እንለይ።

የግል ጥቅም ለማግኘት በክርስቶስ ያገኘውን የቅድስና ክብር አንጣል። እኛ የክርስቶስ መሸራ ነንና ከበጥ ሠርግ እንዳንገድል ንፁህናችንን እንጠብቅ። /2ቆሮ 11:2-3/

በእግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያን ውስጥ ሆነን አንድ ሰዓምን መንፈሳዊ፤ አንድ ሰዓምን ደግሞ አለማዊ እየሆንን እንፍገምገም። ይህ አለመፅናት የሚያዘጋጀን ለፍርድ እንጂ ለጽድቅ አይደለም።

በጴርጋሞን ቤተ-ክርስቲያን ለሰርገን ገቦች ጌታ የሚላቸው «በአፈም ሰይፍ አዋጋቸዋለሁ» ነው። ከእግዚአብሔር ጋር መታገል ከፈለግን እንደቃለን እንጂ እናታልለውም፤ እናሸንፈውም። በዚህ ዘመን በማህበራችን መካከል የጌታ የእፍ ሰይፍ በቃሉ ይገለጥ፤ ልዩነትንም ያደርግ፤ ይኔ ቤተ-ክርስቲያን በዓለም እንድትገለጥ በምትጠበቅበት ክብር ትገባለች።

4ኛ. ትያጥሮን፡- የሰይጣንን ስውር መልክተኞችን አትተዋቸው

በጴርጋሞን የክርስቶስ ቤተ-ክርስቲያን ከዓለማዊ ርኩሰት ጋር ለማጋባት በአእምሮአቸው ለከፋት የበሰሉ ሰዎች ሰርገው ገብተው ነበር። ጌታ ስለእነርሱ የሚለው በአፈ ሰይፍ አዋጋቸዋለሁ ነው። በትያጥሮን ያለው ሴሶኝነት የሚመራው ደግሞ ረቀቅ ባለ መንገድ «ነቢይ ነኝ» በምትለው በኤልዛቤል ነው። /ራሉ. 2:20/

ለንግድ ጠቃሚ በሆነችው ትያጥሮን በሥራ ውጤታማ ለመሆን በንግድ ሙያ ማህበራት ውስጥ አባል ሆኖ፤ በሚዘጋጁ ግብዣዎች ላይ መገኘት የግድ ነው። በግብዣዎቹ ላይ የተለመዱ ባዕድ አምልኮዎችና የወሲብ ኃጢአቶች በሥርዓቱ ውስጥ ይከተታሉ።

በትያፕሮን የምትገኘው ቤተ-ክርስቲያን በአገልግሎት፣ በፍቅር፣ በትዕግሥት፣ በእምነት እየጨመረች ብትሄድም ስውር የሆነ የሰይጣን ዱካ እንዳለ ኩላሊትንና ልብን የሚመረምረው ኢየሱስ ለይቶ ሲያሳያት እናገኘዋለን። /ራእ.2:23-24/ በመንፈሳዊነት ቅባት ተሸፍኖ፣ የነበረበትን ስም እንደማሸማቀቂያ ደርቦ ሕዝብን ለጽድቅ ሳይሆን ለኢኮኖሚ ስኬት ሲባል ወደ ርኩሳት ግብዣ እንዲሄድ አልዛቤል ምሪት በመስጠትና በማስተማር ታስት ነበር።

በትያፕሮን የነበሩ ክርስቲያኖችም ሥራቸውን፣ ሕይወታቸውንና ኑሮአቸውን ላለማጣት ትምህርትን ይቀበሉ ነበር። የሙያ ማህበራቱን ለይስሙላ እየተቃወሙት፤ በመንፈሳዊ ማታለል ግን እንዴት ተስማምተው እንደሚሰሩ በማስተማር ብዙ ተከታዮች ነበሩት።

በኤፌሶን የምትኖረው ቤተ-ክርስቲያን ሐሰተኞችን ለይታ ሲታስወጣ፤ ትያፕሮን ግን ሀሰተኛዋን ነብይት ተሸከማ ትኖር ነበር። እንደአሳት ነበልባል የሆኑ አይኖች ያሉት ጌታ ግን ስለምትተዋት የምነቅፍህ ነገር አለኝ በማለት ሐሰተኛዋን ለይቶ የሚገጥማትን ፍርድ ይናገራል።

ለክርስቶስ እንድንኖር የሚያስተምረንን ወንጌል ገልብጠው በስኬትና በብልጥግና ለራሳችን እንዴት መኖር እንዳለብን የሚያስተምሩን በዚህ ዘመን ጥቂቶች አይደሉም። ስኬትና ብልፅግናን አግኝተን ለወንጌሉ መልሰን በጽድቅና በቅድስና እንድንኖር ብንማር ባልከፋ ነበር። ነገሩ ግን በወንጌል ስም ለራሳችን በዓለም ተመችቶን ንፅህናችንን ጥለን ትርፍን እንዴት እንደምናገኝ የሚያስተምር ጥልቅ የሆነ የሰይጣን ትምህርት ነው።

ቃላቸውን እንደ እግዚአብሔር ቃል አድርገው ያልኩትን ካላደረጋችሁ የሚሉ ትምህርታቸው ሰውን ከክርስቶስ ጋር የሚያቀራርብ ሳይሆን ውስጣዊ ፍላጎትን ለዓለማዊ ምኞትና ስኬት የሚያስርቡ ሐሰተኞች ናቸው። ቲፎዞ የሚያበዛ ይህን ዓለም የማይሻገር የወንጌል ትምህርት ጥልቅ የሰይጣን አሰራር ይኖርበታልና በእርጋታ መፈተን መልካም ነው።

በነበያት አገልግሎት የምናገኘው የትንቢት መንፈስ በዚህ ዓለም ኑሮን እንዴት እንደምንገፋ

የሚያስተምር ሳይሆን፤ ቅዱሳን በክርስቶስ እንዲታነፁ፣ እንዲመከሩና እንዲጽናኑ የሚያደርግ የኢየሱስ ምስክር ነው። /ራእ.19:10/ በመጨረሻው ዘመን በዚህ አካሄድ ሰይጣን ክፉ መርዘን በቤተ-ክርስቲያን ሊረጭ ይፈልጋልና ለደህንነት የሚሆንን የወንጌል እውነት አጥብቀን እንያዝ።

5ኛ. ሰርዴስ:- ከመንፈሳዊ መታነት ንቁ

ከኤፌሶን በስተ-ምስራቅ ሰማንያ ኪ.ሜ ርቀት ላይ የምትገኘው ሰርዴስ ታላቅ የንግድ ከተማ ነበረች። ሰርዴስ በተራራ ላይ የተመሠረተች ወታደራዊ ጠቀሜታ ያላትና በሱፍ ልብስ አምራችነት የምትታወቅ ናት። ሐዋርያው ዮሐንስ በሰርዴስ ላለችው ቤተ-ክርስቲያን የጌታን መልዕክት በሚያስተላልፍበት ወቅት ግን የቀድሞ ዝናዋና ውብቷ ደብዝዞ በጥንት ታሪኳ ብቻ የምትሞካሽ ነበረች።

በሰርዴስ ያለችው ቤተ-ክርስቲያንም እንዲሁ ስም ብቻ ሆኖ መታነት ሊጨርሳት እየታገላት ነበር። የእግዚአብሔር ክብር እንደራቀው መቅደስ፤ ያኔ ድር በሚል ትዝታ ህያው ነኝ ምንም አልሆንኩም የምትል ሆናለች።

መንፈሳዊ ግለት ያላቸው ሰዎች እንቅልፍ እንቅልፍ ብሎአቸው፤ ልዩ ልዩ ከንውኖችና ፕሮግራሞች ዕዳ ይሆንባቸዋል። የአሠራር ሥርዓት/ዘዴ/ ቢቀይሱም፤ የእግዚአብሔር ፍላጎት ህያው ሰው መሆኑ አልገባቸውም። በትዝታ ለሞተ ነገር ሐውልት እንደሚያቆም፤ ሰርዴስ ሐውልት የማቆም ሥነ-ሥርዓት ላይ ደርሳ ነበር። ዛሬ ሲባል መነቃቃት አቅቶት የትላንትን ትረካ የምታነሣ «ታሪካዊ ቤተ-ክርስቲያን» ሰርዴስ ስም ብቻ ሆናለች።

ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ያለው፤ ሰባቱ የእግዚአብሔር መናፍስትና ሰባቱ ከዋክብት በእጁ ያሉት ጌታ ለውጥ ሊመጣ እንደሚችል አስቦ ቤተ-ክርስቲያኒቱን ሊያነቃ በመልዕክቱ ይወዘውዛታል። የኔ ነገር አበቃ፤ የኛ ጉባኤ አበቃለት የምትሉ ካላችሁ ድምፁን ስሙት እንጂ፤ ዛሬም ህያው ሊያደርጋችሁ ጌታ እየጠበቃችሁ ነው።

የኛ ሰው ሠራሽ ብልሃቶች ለቤተ-ክርስቲያን መንፈሳዊ መነቃቃት ፋይዳ የላቸውም። የቤተ-ክርስቲያን ሕይወት፣ የመሰብሰባችን መዓዛ የመንፈስ ቅዱስ ሕልውና ነው። መንፈስ ቅዱስ በሚያዝንበት ጊዜ ቤተ-ክርስቲያን ኃይል አልባ ትሆናለች። የሰርዴስ ቤተ-ክርስቲያን ችግር ስደት ወይም ሐሰተኞች ሳይሆኑ፣ የሕይወት ምንጭ ከሆነው ከጌታ መንፈስ ቅዱስ መራቅ ነው።

ዋልት ኬሊ የተባለ አስቂኝ አንዴ፣ ጠላታቸውን ሲፈልጉ ደከጓቸው ከተመለሱ ሰዎች አንዱ «ጠላታችንን አገኘነው፤ ጠላታችንም አኛው ነን» እንዳለ ይናገራል።

የሰርዴስ ቤተ-ክርስቲያን በህያውነት ለመቀጠል ደህንነትን እንዴት እንደተቀበሉ፣ ወንጌልን እንዴት እንደሰሙ እንዲያስቡ ጌታ ይመክራቸዋል።

በገላትያ የነበሩ ቅዱሳን ከአምነት ጋር በሆነ መስማት መንፈስን ተቀብለው ሳለ፤ ከጊዜ በኋላ የህግ ትምህርት ሲገባ የተሰቀለውን ኢየሱስ ማየት እንዲቃታቸው፤ የመጀመሪያው መነካታችን በመንፈስ እንደሆነ አስከ በመጨረሻ በመንፈስ ልንሄድ ያስፈልጋል። በመንፈስ ከጀመርን በመንፈስ ለመጨረስ እንጨከን።

በተደጋጋሚ ጌታ በሰርዴስ ላለችው ቤተ-ክርስቲያን የሚለት ጋቁ ነው። ብዙ የፈረሱ ነገሮች አሉ። ሆኖም መሠረቱ አለና በመንቃት ቀጥለው እንዲሄዱ ይነግራቸዋል። ከመንፈሳዊ መታነት ለመንቃት የሌለንን፣ የተወሰደብንን፣ የጣልነውን ከማሰብ፣ ከመቆዘምና ከመፍዘዝ ይልቅ የቀሩትን ነገሮች ማፅናት የመጀመሪያው እርምጃ ነው።

እንዴት እንደተቀበልንና እንደሰማን ማሰብ፣ መያዝና አካሄዳችንን፣ አስተሳሰባችንን ማስተካከል ተገቢ ነው። ከዛም በአምነት እንጂ በራሳችን ብቃት እንዳልተቀበልን በማሰብ በአምነት የወንጌልን አውነት እንደ ቀድሞው ለማስተናገድ እጃችንን እንዘርጋ።

በዚህ ዘመን አብያተ-ክርስቲያናት በሰመ ገናናነታቸው እየተመኩ ወደ መታነት እየገቡ ነው። ከመታነት ለማምለጥ የምንፈልግ ከሆነ ግን፤ እያንዳንዳችን ኃጢአታችንን ለመናዘዝ፣ ከእግዚአብሔርና ከእርስ በእርሳችን ጋር ስምምነት እያደረግን መንፈስ ቅዱስን በቅድስና

እናስተናግድ። የጌታ ህልውና እንደማይሸትባቸው «ታሪካዊ ቤተ-ክርስቲያኖች» እንዳንሆን መንፈስ ቅዱስ መነቃቃትን እንዲያመጣ ፊቱን እንፈልግ።

በተለይ ልናስተውለው የሚገባው ነገር በሰርዴስ ጥቂት ሰዎች ቤተ-ክርስቲያኒቱ ፈፅማ እንዳትሞት ቅሬታ እንደሆነ፤ ላለንበት ማህበት ቅሬታ ሆነን እንቁም። ቅድስናቸውን ከጌታ ጋር ባላቸው መቀራረብ የጠበቁት የሰርዴስ ቅሬታዎች፣ የተሀድሶ ተስፋ ነበሩ። ዛሬም ከመንፈሳዊ መታነት ቤተ-ክርስቲያን እንድትወጣ ቅሬታዎች በንቃት ሊቆሙ ያስፈልጋል።

በመጨረሻው ዘመን ብዙዎች በመንፈሳዊ መታነት ሲጠቁ፤ እንደ ቅሬታ ከስም ባለፈ ህያውነት ከጌታ ጋር ተጣብቀን ወደ ዘላለማዊ ሀሳቡ በንቃት እንገስግስ።

6ኛ. ፊልድልፍያ:- «በክፈትኩላችሁ በር ግቡ»

የአስቆሮቱ ይሁዳ ጌታ ኢየሱስን አሳልፎ ሊሰጠው ሥጋውንና ደሙን ከወሰደ በኋላ በሌሊት ሲወጣ «አሁን የሰው ልጅ ከበረ» ካለ በኋላ አዲስ ትእዛዝ ይሰጣቸዋል። ትዕዛዙም «እርስ በእርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ» በማለት የእርሱ ደቀ-መዛሙርት መሆናቸውን ሰዎች በፍቅራቸው እንደሚያውቁ ይነግራቸዋል። /ዮሐ.13:30-35/

«ፊልድልፍያ» ማለት «የወንድማማቾች ፍቅር» የሚል ትርጉም አለው። በፊልድልፍያ ያለችው ቤተ-ክርስቲያን ከአይሁዶች ምንም ስደት ቢገጥማት በእውነተኛ የደቀ-መዛሙርነት እቋም ላይ ነበረች። የጌታ ተከታዮች መሆናቸው ቃሉን የሚሰሙ ብቻ ሳይሆን የሚጠብቁም እንደሆኑ ቅዱስና እውነተኛው ጌታ ራሱ መስከሮላቸዋል።

የተረዱትን ቃል በትዕግስት በመጠበቃቸው፤ ጌታ ለእነርሱ ያለውን ፍቅር በዙሪያቸው ባሉት ተቃዋሚዎች ላይ ተፅዕኖ በማድረግ እንደሚገለጥ «እነሆ መጥተው በእግሮችህ ፊት ይሰግዱ ዘንድ፤ እኔም እንደወደድሁህ ያውቁ ዘንድ እደርጋቸዋለሁ።» ይላል። /ራዕ 3:9/

ፊልድልፍያ ያልተለወጠ ሰዎች የሞሉባት ሳትሆን፤ ደቀ-መዛሙር የሆኑ የጥቂቶች ስብስብ

ናት። ጌታም ለእነርሱ የሚላቸው «ኃይልህ ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሊን ጠብቀህልና ስሜንም አልካድህምና የተከፈተ በር ሰጥቼህለሁ፤ ማንም ሊዘጋው አይችልም።» ይላቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር የፍቅርና ራስን የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሃት መንፈስን አልሰጠንም ብሎ ልጁን ጢሞቴዎስን እንደሚያበረታታው፤ ኢየሱስም በፊልድልፍያ ያሉትን ልጆቹን በሚያበረታታ ቃል ይናገራቸዋል።

- እኔ መከፈቻ አለኝ፤
- በእንተ ፊት የተከፈተ በር ሰጥቼአለሁ፤
- ማንም ሊዘጋው አይችልም፤
- ከሰይጣን ማህበር አንዳንዶቹን አይሁዶች ምርኮ እድርጌ አሰጥሃለሁ፤
- ከፈተናው ሰዓት እጠብቃለሁ፤

የሚሉ ሲሆኑ፤ ቅዱሳን ተበረታተውበት በሚያገኙት አጋጣሚ እየተጠቀሙ ስሙን በመግለጥ እንዲያገለግሉት ይናገራል። በዚህ ክፉ ዘመን ጌታን ከመከተል እንድንመለስ ለማድረግ የሚፈታተኑን ቢበዙም፤ በእውነተኛ ደቀ-መዝሙርነት ልንኖር ወደ ቃሉ መጠጋት አማራጭ የለውም። የሰም ክርስትናን ትተን ብዙ አጃቢዎች ባይኖሩንም ስሙን በሥራችን እናክብር።

በትህትና “እኔ ትንሽ ነኝ” ማለታችን ጥሩ ቢሆንም፤ ጌታ ግን የሚከፍትልንን የወንጌል እገልግሎት በርቶ እንደሚገባ በድፍረትና በእምነት እንጠቀምባቸው። ማንም ሊሠራበት የማይችልበት ሰዓት ሳትደርስ በፊት ቀን ሳለ እርሱን በመከተል እናገልግል። ስለ ራሳችን የሚሰማን ትንሽነት፤ አለመብቃትንና ፍርሃትን አስወግደን ጌታ በሚያየን ልክ እንዘርጋ።

ኢየሱስ በቁጥር በዝተን፤ እርሱን በመከተል ግን ደከመን ሊያየን አይፈልግም። ትንሽ ብንሆን እንኳን የእግዚአብሔር መንግሥት ደቀ-መዝሙር መሆናችንን በመረዳት በዙሪያችን ባለው ክፉ ዓለም ላይ ተፅዕኖ እንድናደርግ ይፈልጋል። ታማኝ ሆነን ከጠበቅነው በመጨረሻው ዘመን ከሚገለጠው የመከራ ሰዓት ሊጠበቅን ታማኝ ነው።

ከሰማይ የምትመጣ ከተማ አለችንና፤ በምድር በምንኖርበት በዚህ ዘመን እግዚአብሔርን

በማስደሰት እንነር። ለእርሱ ተለይተንና በቶሎ እንደሚመጣ አውቀን ለመነጠቅ/ለዳግም ምፅዓቱ እንዘጋጅ።

7ኛ. ሎዶቂያ፡- ድምፄን ከሰማችሁ ደጃን ክፈቱልኝ

«መንፈስ ለአብያተ-ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ» በ250 ዓ.ዓ እ.ኤ.አ የተመሠረተችው የሎዶቂያ ከተማ ከውሃ ችግር በስተቀር ታላቅ የንግድ ከተማ ነበረች። በንጉሡ ሚስት ስም የተሰየመችው ሎዶቂያ ባለጠጋ ህዝብ ያላባት፤ ራሷን በብቃት የምታስተዳድር፤ በልብስ ዲዛይን ተወዳዳሪ የማይገኝላት፤ በህክምናውም ቢሆን የዓይን በሽታን የሚታደግ ፍቱን መድሐኒት የምታዘጋጅ ነበረች።

በዚህች ከተማ የነበረችው የክርስቶስ ማህበር /ቤተ-ክርስቲያን/ በውጭ ባለው ተፅዕኖ ሥር ወድቃ ከጌታ ጋር በሰላምና በፅድቅ ለመኖር አቃታት። ከዚህም የተነሳ የግሳፄ የትንቢት ቃል መጣለት። ቅጣት የፍርድ ምልክት ሳይሆን የፍቅር መሆኑን ልጆች ያላቸው ወላጆች ያውቃሉ።

ለሎዶቂያ የመጣው መልዕክት ጌታ በሎዶቂያ ከተማ ተፅዕኖ ሥር ያሉትን ቅዱሳንን/ቤተ-ክርስቲያኑን/ ስለሚወድ የላከው እንጂ ተስፋ የተቆረጠባት ቤተ-ክርስቲያን አይደለችም። በመጨረሻው ዘመን ያለች ቤተ-ክርስቲያን ጌታምን ያህል እየተጠባበቃት እንዳለች ልታውቅ ያስፈልጋታል። ድካም አለብን፤ አዎ፤ሆኖም ጌታ ተስፋ እድርን ዕድልን ሰጥቶ፤ የግስን ለቀልን አሁንም «እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፄን ቢሰማ በሩንም ቢከፍትልኝ ወደ እርሱ እገባለሁ፤ ከእርሱም ጋር እራት አበላለሁ።» ይላል።/ራዕ.3:20/ ይህን መልካም የፍቅር ዕድል መጠቀም የማንችል ከሆነ ግን ልንተፋ እንደምንችል ማወቅ ተገቢ ነው።

ከተራራ የሚወርደው የሞቀ የምንጭ ውሃዋ ከሌላ አቅጣጫ በሚመጣው ቀዝቃዛ ውሃዎች እየበረደ ለብ ያለን ውሃ የምታገኘው የሎዶቂያ ከተማ፤ የቤተ-ክርስቲያንን የሕይወት ደረጃ የሚያሳይ ነው። ለሆድ የማይሰማ ግንር ሲጠጣ ወደ ላይ እንደሚል የተደበለለቀው የሎዶቂያ ቅዱሳን/ቤተ-ክርስቲያን/ ሕይወት ጌታ ልተፋችሁ ነው እንዲላት አደረገው። ለኢየሱስ በሎዶቂያ ያለች ቤተ-ክርስቲያን የምትኖረው ሕይወት አላስደሰተውም።

ስለ ቤተ-ክርስቲያን ደካማ ጎን ማናችንም ብንሆን ከጌታ ልንደብቅ አንችልም። እርሱ ሁሉንም ነገር ገልጦ ያያልና። ለነገሮች ምን አይነት እሴት /የምንሰጠውን ዋጋ/ እንዳለን ለእርሱ የተሰወረ አይደለም።

የሎዶቂያን ቤተ-ክርስቲያን ወደ መንፈሳዊ ድህነት የጨመራት የአቆጣጠር መሳሳት ነው። ቁሳዊ ሀብትና በራስ መመካት አልፎም ያለ እግዚአብሔር ለመሆን ያለው አካሄድ በዙሪያቸው ባለው ዓለም የመዋጥ ምልክት ነበር።

ዛሬስ?

የጌታን ፊት በመፈለግ ፈቃዱን አግኝተን ከምንሰራው ሥራ ይልቅ ራሳችን ፈጥረን የምናከናውናቸው ሥራዎች በዝተዋል። እግዚአብሔር የማይወደው ግን ለራስ ብቻ ስለተመቸ ለማድረግ መድፈር ከጽድቅ የራቀ ሕይወት ነው። መንፈሳዊ ቅንዓትና መለኮታዊ ፍቅር በጠፋበት ሁኔታ ነገሮችን እንዳሰናኝ ማድረግ፤ ይህ በሎዶቂያ የታየው ለጌታ ቦታ የሌለው ራስ ገዝ አካሄድ ነው።

ይህ የሕይወት ጉዞ በዚህ ዘመን በብዙ ቤተ-ክርስቲያኖች ይታያል፤ ሆኖም ጌታ ዕድል ሊሰጠን ይፈልጋል። ያላንተ አይሆንልንም ብለን በራችንን እንደ ማህበር አንከፈትለት። የራሳችን አመለካከትና ጥረት ለውጥ እንደማያመጣ አውቀን ልባችንን ለጌታ አንስጠው። ህዝቡ የእርሱ ነውና በሮች ይከፈቱ።

የ21ኛው ክፍለ ዘመን ቤተ-ክርስቲያን የሎዶቂያን ቤተ-ክርስቲያን መስላላችና፤ ጌታ እንድትነሣና በሩን እንድትከፍት እያንኳኳ ነውና፤ ምላሽ ትሰጥ። ከክርስቶስ የራቀች ቤተ-ክርስቲያን ይህን ዘመን በድል አድራጊነት ልታልፍ አትችልምና፤ ከጌታ ጋር ያቋረጠችውን መለኮታዊ ህብረት የመንፈሱን ድምፅ በመስማት ዳግመኛ ትታድስ።

ምዕራፍ ኸምስት

ለዳግም ምዕዓቱ
እንዘጋጅ

ጀርያለው ይስማ

«.....ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?»/ሉቃ.12:56/

ምዕራፍ አምስት

ለዳግም ምፅዓቱ እንዘጋጅ

ሃይማኖተኝነትንና ዓለማዊ ከሕይወቶች ሲበዙ፤ የሰው ልጅ አኗኗር በዓመፃ እየተሞላ ሲሄድ፤ እግዚአብሔር በፅድቅ ሊፈርድ መምጣቱ አይቀርም። በመጨረሻው ዘመን የለጆች ክፉ ባህሪ፤ የማንበራዊና የመንፈሳዊ ውድቀቶች ሲጨምሩ፤ የክርስቶስ እካል የሆነችው ቤተ-ክርስቲያን በከፍተኛ ውጥረት ውስጥ ታልፋለች። በቅዱሳን መካከል የሚታየው ትግል ደግሞ ከውጫዊው ዓለም የሚመጣ ብቻ ሳይሆን በመካከላችንም የሚከሰቱ ናቸው።

እግዚአብሔር ሰማያዊ መንግሥቱን በምድር ሁሉ ላይ እንዳይተክል የጨለማው ዓለም መንግሥት የሚቻለውን ሁሉ ያደርጋል። ሆኖም አምላካችን በበቀል ሊሥራ ሲሥራ ሊቋቋመው የሚችል የለም።

እግዚአብሔር ሰማያዊ መንግሥት መቅረብ ጋር ተያይዞ በዓለም ላይ ልዩ ልዩ የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች ቢታዩም፤ በዛ ውስጥ ግን የጌታ ትኩረት የራሱ ሕዝብ ነው። ርስቱ የሆነውን ሕዝቡን ደግሞ በዓለም ላይ ሙሉ የሆነ የቁጣውን ፍርድ ከማፍሰሱ በፊት፤ ከዚህ ዓለም ሊያወጣ ጌታ ኢየሱስ በእግዚአብሔር መለከት ከሰማይ ይወርዳል።

ይህ ሰዓት ጌታን በአየር ለመቀበል ከሙታን ከተነሱት ጋር በደመና የምንጠቅበት ሲሆን፤ ከምድር ክልል ወጥተን ከጌታ ጋር የምንሆንበት ነው።

ጆሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ይህን የጌታን መምጣትና እኛም በእየር እርሱን ለመቀበል፤ ከእርሱ ጋር ለመሆን የምንሄድበት/ የምንወስድበት ሁኔታ “መነጠቅ” ይባላል።

መነጠቅ በእንግሊዝኛው ራብቸር የሚባለው፤ በላቲኑ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ካለው ራፒዬ ከሚለው ቃል የተሳበ ሲሆን፤ “መወሰድን፤ መነጠቅን” የሚገልጽ ነው። ይህ መነጠቅ የኢጋጣሚ ከስተት ሳይሆን የጌታን መምጣት ተከትሎ የሚከናወን ነው። በተስፋፋ ላሉ ቅዱሳን ስለ ጌታ ዳግም ምፅዓት ሐዋርያው ጳውሎስ በመልዕክቱ እንዳብራራው፤ በጌታ የሆኑ ሙታንና በሕይወት ያሉ፤ ከጌታ ጋር ለመሆን በእየር እንደሚወሰዱ ይናገራል።

መነጠቅ ጥልቅ ብለን ሥነ-መለኮታዊ ከርከር የምናደርግበት ርዕስ ሳይሆን፤ ለአባቶች በተለይ ለሐዋርያው ጳውሎስ የተገለጠ መንፈሳዊ ምስጢር ነው። ስለሆነም ጉዳዩን በተገለጠው ልክ ተነጋግረን የሕይወትን ትርፍ በምናገኝበት ልክ ልንይዘው ይገባል።

በዚህ ምዕራፍ ላይ ስለ መነጠቅ አጠቃላይ እይታ እንድንይዝና ከዚህም ጋር ተያይዞ፤ ከጌታ ዳግም ምፅዓት እንዳንጎድል ምስጢሩን በመረዳት በማንኛውም ሰዓት ሊሆን ይችላልና፤ ራሳችንን አዘጋጅተን እንደንኖር ለማሳሰብ የተሳፈነ ነው።

የቅዱሳን ወደ እግዚአብሔር የመወሰድ ጉዳይ በብሉይ ኪዳን ውስጥም የምናገኘው ሲሆን፤ ሄናክ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ስለደረገ በእምነት መወሰዱን፤ ኤልያስም በአሳት ሰረገላ ወደ ሰማያዊው ቤት እንደገባ ቃሉ ይነግረናል። (ዘፍ.5:24, ዕብ.11:5, 2ኛነገ.2:9-11/ በመጨረሻው ዘመን ላይ የምንኖር ቅዱሳን ታዲያ፤ መነጠቅ ወይም የጌታ መምጣት ሳንዘጋጅ ቢደርስብን የሚገጥመን የሕይወት ኪዳን እንዲህ ቀላል አይሆንምና እውነቱን በእርጋታ እንመልከት።

የጌታ በደመና መምጣት ወይም መነጠቅ፤ የዓለማችን የመጨረሻ ሰዓቷ ሳይሆን ከመጨረሻ የፍርድ ቁጣ መፍሰስ በፊት እግዚአብሔር ቤተ-ክርስቲያኑን ወደ ራሱ የሚወስድበት ጊዜ ነው። እንግዲህ ይህ ቤተ-ክርስቲያንን ከዚህ ዓለም የመውሰድ ጉዳይ በብዙ ነገሮች የታጀበ ድርጊት ነው። ይህ የመምጣቱ ክስተት እንደ ሊባ እንደሆነ ጌታም፤ ሐዋርያው ጳውሎስም ተናግረውታል። ሳንዘጋጅ የጌታ መምጣት ቢሆን አዚህ መቅረታችን ከባድ ጉዳት አለው።

ጆሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» / ሉቃ.12:56/

የጌታ መምጣት ወይም መነጠቅ ለጌታ ተከታዮች ትልቅ መጽናናት ሲሆን፤ ለሌሎች ግን የህዘን ጅማራ ነው። ይህ ጊዜ ጌታችንንና እዳኞችንን ፊት ለፊት የምናይበት፤ ዕንባዎቻችን ለእንዴና ለመጨረሻ ጊዜ የሚታበሱበት ነው። በዓለም ላይ ሊጀምር ካለው የፍፃሜ ጦርነትና መከራ በፊት የሰማያዊው መንግሥት እምባሳደር የሆነችው ቤተ-ክርስቲያን ወደ ሰማያዊው ቤት ትጠራለች። መነጠቅ የሚበሰብሰውን ሥጋ የምንተውበት፤ እዲሱን መንፈሳዊ አካል የምንቀበልበት፤ ከዘላለም ቁጣ የምናመልጥበት አስደናቂና አስገራሚ ክስተት ነው።

በማቴዎስ 24:31 ላይ በሰማይ ልዩ ልዩ ምልክቶች ይታዩና የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣና፤ መላዕክቱን ከታላቅ መለኮት ድምፅ ጋር ልክ ለእርሱ የተመረጡትን እንደሚሰበሰቡ ጌታ ራሱ ይነግረናል። ይህ ወቅት ኢየሱስ በምድር ላይ ሲነግሥ የሚገባበት ሳይሆን፤ እንዳይነግሥ እንቅፋት የሆነውን የጨለማውን ዓለም እገዛ ለመጨረሻ ጊዜ የሚዋጋበት የፍርድ ጊዜ ነው።

ኢየሱስ በመቅደስ የጀመረውን ንግግሩን በመቀጠል፤ በምን ሰዓት እንደሚመጣ ማንም አያውቅምና፤ በመንቃት ተዘጋጅተን እንድንጠብቀው ያሳስባል። ኢየሱስ በማቴዎስ 25 ላይ እንዳስተማረን፤ መንግሥተ-ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መሽራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቅንጃጅትን ትመስላለች፤ በማለት ነቅቶ ተዘጋጅቶ መጠበቅ እንዴት እንደሆነ ይነግረናል። ስለ መሽራው መምጣት ማወቅ በራሱ በቂ አይደለም። የእርሱን መምጣት ማስተናገድ የሚችል ሕይወት ይዘን ልንጠብቀው ይገባል።

መቼም መሽራውን የሚጠብቁት ዓለማውያን ሳይሆኑ «ቤተ-ክርስቲያን» ናት። እናም ያልተዘጋጁት አምስቱ መግባት እንዳልሆነላቸው፤ እንደ ቃሉ በሆነ ዝግጅት ራሳችንን ለመነጠቅ ካላቀረብን ግማሽ በግማሽ መቅረት ሊሆን እንደሚችል መገንዘብ ጠቃሚ ነው። አንተ፤አንቺ ከሚወሰዱትትሆኑ? ወይስ ከሚቀሩት? ሳይረፍድ ራስን በትህትና በቃሉ ትምህርት መፈተን ተገቢ ነው።

አምስቱ ያልገቡትን “ሰነፎች” ሲለቸው፤ እነዚህም የመሽራውን መምጣት በሚገባ ሳይዘጋጁ የሚጠብቁ፤ ተገቢውን የቅዱሳን ኑሮ ያልኖሩ ናቸው። አስሩም መብራታቸውን ይዘው፤ አምስቱ ሰነፎች ግን ከመብራታቸው ጋር በማስረጃቸው ዘይት አልያዙም ነበር። ጌታን

ጄሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ለመጠበቅ የተዘጋጀ ህይወት ሳይኖረን መጠበቅ አይጋው የከፋ ነው።

ሁላችን ጌታን እንጠብቃለን፤ ምፅዋቱን ለማየትም እንጓዳለን እንላለን አንጂ፤ ምን ያህል ዋጋ በመክፈል እየኖርን ነው? ነገ ለጌታ እኖርለታለሁ እያልን ቀን እንቀጥር ይሆን? ልባሞች ከመብራታቸው ጋር ዘይትን በማሰር ይዘው ነበረርና በትዕግስት እስከ ማንኛውም ጊዜ ሊሻገር የሚችል የህይወት ብቃት ይዘው ነበር። መሸራው ቢዘገይም መብራታቸው ሳይጠፋ የበራላቸው ወደ ሠርተ ሲገቡ፤ የመብራታቸው ዘይት አልቆ ማብራት ያቃታቸው ግን በሩ ተዘጋባቸው።

ክርስቶስ ስለ ትላንት ህይወት፤ አገልግሎት፤ ትጋትና ፅንሰት የምንተርክበት ታሪክ ሳይሆን፤ ዛሬም በህያውነት እንድንፀና የሚጠበቅብን ነው።

«ጌታ ይዘገያል» የሚለው ልባዊ ሰውር አስተሳሰቦችን ጌታን በእውነተኛ ፍቅር በፅንሰት መከተል ያለመቻላችንን ማሳያ ነው። ዕለታዊ አኗኗራችን ጌታ አሁን ቢመጣስ በሚል የተዘጋጀ እንዲሆን አምላካችን ይፈልጋል። ያኔ ስሜታችን፤ አስተሳሰባችን ኑሮአችን፤ አገልግሎታችን፤ ፀሎትና አምልኮችን ርኩሰት ያልተቀላቀለበት መስዋዕት ሆኖ በጌታ ፊት ሊታይ ይችላል።

በማቴዎስ 24:48 እና በማቴዎስ 25:4 ሳይ የምናገኘው ዋና ቃል መዘግየት ነው። ጌታ የዘገየ ቢመስል እንኳን ቅድስናችንን ቀጥለን ይዘን መሄድ እንችላለን? ወይስ ቅድስናችን ጥርሳችንን ነክሰን የምንታገለው የራሳችን ፈጠራ? በመንፈስ ቅዱስ/በዘይቱ/ ማንነታችን እስካልተያዘ የክርስቶስን ሕይወት እጽንተን መያዝ እንችልም።

ጌታ ከመምጣቱ በፊት በመዘግየቱ፤ ሰነፎች እንሁን ልባሞች ውስጣዊ ማንነታችንን ሊፈትሽው ይፈልጋል። ጌታ ሲዘገይ ሁሉም እንቅልፍ እንቅልፍ ቢለውም፤ እንደ ሰው የተለመደውን ኑሮ ቢቀጥልም፤ የሰነፍ ኑሮ መኖርና የልባም ኑሮ መኖር የተለየ ነው። የልባም ኑሮ ዘይትን ይዞ ሳያቋርጡ ለጌታ መኖር የሚችል እውነተኛ መለወጥ ያለው ክርስቶስን የሚያመለክት ነው።

ጄሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» / ሉቃ. 12:56/

ሰነፎቹ ልባሞቹን ዘይት እንዲሰጡላቸው ሲጠይቁ እንዳልሰጡላቸው፤ ክርስቶስን ማለትም ጌታን መከተላችን የግል አቋም፤ ውሳኔና ምርጫ ነው። ጌታን በቡድን ሆነን ልንጠብቀው እንችልም። በግል እንጂ። ዛሬ ብዙ አማኞች የጌታ መምጣት ብቻ ሳይሆን፤ የተሰጣቸው ተስፋ ዘገየ ብለው ወደማይገባ ኑሮ ሲገቡ ይታያል። ክርስቶስን ብስለት ሊኖረው ይገባል።

ጌታን የተከተልነው አዳኞችንና ጌታችን ስለሆነ፤ ከእርሱ ጋር መሆን ስለምንናፍቅና አምላካችን ስለሆነ እንጂ፤ ለራሳችን ጊዜአዊ ፍላጎት ሊሆን አይገባም። እንዲህ አይነት የተሳሳተ አስተሳሰብ ያላቸው ሳይረፍድ ንስህ በመግባት አካሄዳችሁን አስተካክሉ። ቃሉ የሚለው «እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል» ነው። /ማቴ 24:13/

በዘመኔ ብዙ ሰዎችን አይቻለሁ፤ ጌታን መከተል ይጀምራሉ፤ በቤተ-ክርስቲያን ይወጣሉ፤ ይገባሉ፤ በኃላ የሉም። ዘይት መብራቱ ቀጥሎ እንዲነድ አቅም የሚሆን ነው። እኛም ቀጥለን ጌታ አስከመጣ ድረስ በፅድቅ አኗኗር ዕለት በዕለት እንደ አምባሳደር መኖር ከፈለግን የእግዚአብሔርን የፀጋ ዘይት እንሞላ። ለዚህም በእግዚአብሔር አግር ሥር ተረጋግተን እንቀመጥ።

ለማይሞላ የኑሮ ሽለቆ፤ ለማይረካ የሥጋ ፍላጎት ላይና ታች እያልን እግዚአብሔርን አናሳዝን። ዘይት የመትነን፤ የመቅጠን፤ የመሸተት ባህሪ አለው። እኛም ከጌታ አዲስን ዘይት ዕለት ዕለት እንቀበል። ዘይት ያለን መስሎን የሕይወት ብቃታችንን ጨርሰን እንዳንሰናከል በፀሎት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለንን ኅብረት እንፈትሽ።

ሰነፎች ያለጊዜው ዘይት ለመግዛት ሲሄዱ መሸራው መጥቶ የተዘጋጁትን ብቻ ወደ ሰርተ ይዘ ገባ። ሕይወታችን የምናዘጋጀው ነገ ሳይሆን ዛሬ ነው። ዋጋ በመክፈል ጌታን የምንፈልገው፤ የምናገለግለው፤ የምንቀደሰው ነገ ሳይሆን አሁን ነው። በሩ ሳይዘጋብን፤ ዕድሉ ሳያመልጠን ለጌታ ተዘጋጅተን እንኑር።

የጌታ ሐዋርያት መንፈስ ቅዱስ ከወረደ በኃላ በብርታትና በውጤት ጌታን አገለሉ። እግዚአብሔር የሚደሰተው በትጋት ስናበራ እንጂ፤ በስንፍና ጭል ጭል ስናደርግ አይደለም።

መንፈስ ቅዱስ በዓለም የእግዚአብሔርን መንግሥት ወክላን በሚኖረን እንቅስቃሴ እቅማችን ነው። የስም ክርስትና ለጌታ መብራራ ሆነን ለበጥ ሰርግ እንድንገባ አያበቃንም። በመንፈስ ቅዱስ የሚመራን ሕይወት ጥላን የእግዚአብሔር ልጅ ነን ማለት ከንቱ ነው።

በእግዚአብሔር ቃል ሰንገራለን፤ በፀሎት ሰንተጋና በመልካም ኑሮ ስንመላለስ ያኔ የመንፈስ ቅዱስ ዘይት በህይወታችን እየጨመረ ይሄዳል። ቃሉን መስማት ብቻ ሳይሆን ዋጋ ቢያስከፍልም ቃሉን በተግባር እንኑረው። /ማቴ 7:21/ እግዚአብሔር በቃሉና በፀሎት በሚሰጠን ፀጋ የጌታን ምፅዓት ተዘጋጅተን እንድንጠብቅ ያስችላል።

በቲቶ 2:11-13 ጀምሮ ሰዎችን ሁሉ የሚያድነው የእግዚአብሔር ፀጋ እንዴት የተባረከውን ተስፋ፣ የእየሱስ ክርስቶስን በኩብር መገለጥ እንደምንጠብቅ እንደሚያስተምረን ይዘረዝራል። ፀጋው፡-

1. ኃጢአተኝነትን ከደን፤
2. ዓለማዊን ምኞት ከደን፤
3. ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርን በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል፤ ይላል።

ወደ ጌታ የመነጠቃችንን ሰዓት እየጠበቅን፤ ከኃጢአት፣ ከዓለማዊ ምኞትና ከልቅነት የሚጠብቀን ፀጋው እንደሆነ ይነግረናል። ምን ያህል ወደ ጸጋው የመጠጋት ጊዜ አለን? ምን ያህል ሰዓት ከጌታ ጋር በጾምና በፀሎት እናሳልፍ ይሆን? ኢየሱስ በድካማችን ሲራራልን የሚችል ሊቀ-ካህናችን ነው። ሆኖም ምህረትን እንድንቀበል በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ ለማግኘት ወደ ጸጋው ዙፋን ፊት በእምነት እንቅረብ። /ዕብ 4:14-16/

የጸጋው በር ተከፍቶ አለመግባት የኛ ዓመፃ እንጂ ድካም አይደለም። ለድካማችንም የጸጋው ዙፋን ተዘርግቶ አለ። ድካሜ ነው፤ የእኛ ቤት እንዲሁ ነን፤ እያልን ድካማችንን ከፀጋው በላይ እንደሆነ አናግዝፈው። የጌታ ተከታዮች ከሆንን በፅድቅ መኖርን በሥጋችን ልንለማመድ ይገባል።

እግዚአብሔርን መምሰል በክርስቶስ የተሰጠን ታላቅ ጥሪ ነው። ለዚህ ደግሞ የሥጋችን ዓለማዊ ልማዶች መንፈሳዊውን ልማድ አይተኩብን። ሉብላቴናው ጢሞቴዎስ ሐዋርያው ጳውሎስ የሚለው «እግዚአብሔርን ለመምሰል ግን ራስህን አስለምድ።» ነው። /1ኛ ጢሞ. 4:7-8/ በጌታ የተዘጋጀልንን ብዙ ዕድሎች ከልማድ ብልሹነት የተነሣ ስንት ጊዜ አሳለፍናቸው? በጭንቅ ጊዜ ዘይት ፍለጋ ከመሔድ ዛሬ ራሳችንን በፅድቅ ልማድ በጾምና በፀሎት በጌታ ፊት እናስገዛ። ሆኖችን አለመብላትን ይልመድ፤ ሌሊታችን ለፀሎት ይቃኝ፤ እንደበታችን መልካምን በመናግር ይሞላ፤ ሃሳባችን ቅን የሆነውን ያስብ፤ ዓይናችንን ንፁሁን ይመልከት፤ አግራችን ለሰላም ይፍጠን።

በዚህ ከፋ ዓለም ተመቸቶን ለመኖር ባህሪያችንንና እናፈርታችንን እናጥፋለን። በዘላለም የተዘጋጀልን የፅድቅ መኖሪያ አገር አለንና ረሃባችንን ሰማያዊው መንግሥት ይሁን። ዘይታቸው ሙሉ የነበረ እምስቱ ልባሞች ተዘጋጅተው ነበርና፤ ከመብራው ጋር ወደ ሠርጉ ገቡ። የምድሩን ኑሮ ስናሳድድ ከሰማዩ ክብር እንዳንገድል እንደ እግዚአብሔር ሕዝቦች ለኑሮአችን ልጓም እናብጅለት። እንደ አባቶቻችን ኑሮዬ ይበቃኛል ማለትን በወንጌል እንማር። በመጠኑ መኖርን ካላወቅን ከዚህ ዓለም ሰዎች ጋር ለሞት እንዳናንቀላፋ እንንቃ። /1ኛ ተሰ. 5:3-10/

ጌታ ሲመጣ እነማን ይነጠቁ ይሆን?

1ኛ. በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ የሚያምኑ ይነጠቃሉ።

ማመን የአዕምሮ ጉዳይ ሳይሆን የውስጣዊ ማንነት፣ የልብ፣ የመንፈስ ምስጢር ነው። /1ኛ ጴጥ. 10:9/ እንዳንዶች የእግዚአብሔርን እውነት በወንጌል ቃል ከሰሙ በኋላ በማመን እውነቱን ከመቀበል ይልቅ በእውቀት ነገሩን ሊይዙት ይፈልጋሉ። ክርስትና ጌታን እውቃለሁ ብለን በአዕምሮ የምንመክበት ሳይሆን፤ በማመን የሚጀመር የሕይወት ቅብብሎብ ነው።

ይህን የሕይወት ቅብብሎብ ደግሞ የወንጌልን ቃል ከሰማን በኋላ ውሳኔ በማድረግ የማን ወገን እንደሆንን፤ የጨለማውን መንግሥት በመካድ የእግዚአብሔርን መንግሥት

ጄሮ ያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ለመቀላቀል የደህንነትን ቃል ኪዳን እናደርጋለን። ያለ ቃል-ኪዳን በመንፈሳዊ ዓለም ምንም እይነት ግንኙነት አይካሄድም። ጌታን ሳይቀበሉ በእጋጣሚ ተቀላቅሎ የቤተ-ክርስቲያን እባል በመሆን ውሳኔ ሳያደርጉ፤ በልብ ያመኑበትን በአፍ ሳይመሰክሩ የሚኖሩ ሰዎች አይታጡም።

ለሐዋርያት በኢየሩሳሌም የተሰበሰቡት ሰዎች ምን እናድርግ እንዳሉላቸው፤ ጌታን መርጠን ግልፅ በሆነ አቋም ልንቀበለው ያስፈልጋል። እንዲህ በአውነትና በመንፈስ ከወሰንን ለጌታ ዳግመኛ ምፅዓት ተዘጋጅተናልና ሲመጣ ከሚነጠቁት መካከል እንሆናለን።

የእግዚአብሔር ልጆች የምንሆነው የእግዚአብሔርን ልጅ ኢየሱስን በመቀበል ሲሆን፤ ያኔ ዳግመኛ እንወለዳለን። ከተወለድን ደግሞ እናድጋለን። ጌታም ሲመጣ እንነጠቃለን። ስንቶቻችሁ ጌታን የተቀበላችሁበት ጊዜ ትዝ ይላችኋል? ልትከተሉትስ በአውነት ጉበቷችሁ ወስናችኋል? ስንወሰን ስማችን በሕይወት መዝገብ ላይ ይጻፋል። ያኔ የደህንነትን ልዩ ልዩ በረከቶች ተካፋይ እንሆናለን።

2ኛ. በፀሎት ሁል ጊዜ የሚጠበቁ ይነጠቃሉ። /ሉቃ.21:36/

በዚህ ዓለም በምትችሉ ለመኖር፤ በምድር ውስብስብ ሁኔታዎች ውስጥ ገብተን ኑሮን እንዴት እንደምናቀለው በማሰብ ነገሮች ከከበዱበት፤ ውስጣችን ለመነጠቅ ንቁ አይሆንም። የጌታን መንግሥት የማስፋትን ሥራ ወደ ዳር አድርገን ስለ ራሳችን ምድራዊ ምቹት ስንጨነቅ በድንገት የጌታ መምጣት ቢሆን አስደንጋጭ ይኖንብናል። በጌታ ፊት ለመቆም የምንችለው ከእርሱ ባገኘነው በጽድቅ ሚዛን ልክ ከኖርን ብቻ ነው።

ያኔ በምድር ሁሉ በሚቀመጡት ላይ እንደ ወጥመድ ከሚደርስባቸው የመምጣቱ ፍርድ ማምለጥ እንችልም። ጌታ የሚነግረን «ሲመጣ ካለው ሁሉ ለማምለጥ፤ በሰው ልጅም ፊት ለመቆም እንድትችሉ፤ ስትጸልዩ ሁል ጊዜ ትጉ።» ነው። /ሉቃ.21:36/

ጄሮ ያለው ይስማ

«...ይህን ዘመን የማትመረምሩ እንዴት ነው?» /ሉቃ.12:56/

ፀሎት የእግዚአብሔር ቤተ-መቅደስ እንደሆንን ከተረዳን፤ ከጌታ ጋር የምናደርገው ፊቱን የመፈለግ፤ የአምልኮ፤ የስግደት፤ የግንኙነት ሕይወት ነው። በየሐ.2 ላይ ወደ መቅደስ ሲገባ በፀሎት ቤት ውስጥ ከአምልኮና ከፀሎት ይልቅ ንግድና ለሰው ትርፍ የሆኑ የዚህ ዓለም ቁሳዊ ነገሮች ጊዜን፤ ቦታን፤ ትኩረትን፤ ሃሳብን ይዘው ነበር። ቤተ-መቅደስ የግንኙነት ሕይወት የሚፈለግበት፤ የአምልኮ መሰዊያ ሆኖ ሳለ ሰዎች የራሳቸውን ኑሮ የሚገፉበት የግርግር ስፍራ አደረጉት።

ዛሬም የእኛ ሕይወት የዕለታዊ ኑሮ፤ ሥራ፤ ትዳር፤ ገንዘብ... ያጨናነቀው የንግድ ቦታ ይሆን? ወይስ ጌታን የመፈለግን ሕይወት በተግባር የምንለማመድበት? በድንገት በሚሆነው መነጠቅ ለመወሰድ፤ እንደ ኖህ ከኑር ላይ ትኩረታችንን ቀነሰ አድርገን ከጌታ ጋር ለመሆን በጸሎት እንትጋ።

ትጋት የማሰብ ትግል ብቻ ሳይሆን፤ ያሰቡትን በሚያጋጥሙ ተግዳሮቶች አልፎ ተግባራዊ ለማድረግ የምናሳየው ፅኑ ፍላጎትና ዋጋ መክፈል ነው። ባሉን ጊዜዎቻችን ምን ያህል ስለጌታ መምጣት፤ ስለአገልግሎት፤ ስለቅዱሳን መታነጽ እናስባለን?

ይህ ከፋ ዓለም የግል ኑሮአችንን በእርካታ እየኖርን፤ ለጌታ የምንጠቅም እንዳንሆን የእርስ በእርስ የኑሮ ውድድር ውስጥ አስገብቶናል። የሚገርመው አገልጋዮች ሳይቀሩ አስተማማኝና የተመቸን ኑሮ ለመግፋት በኑሮ ውድድር ሩጫ ውስጥ ገብተዋል። እግዚአብሔር ምህረት ያድርግልን።

ጌታ ሲመጣ ከእርሱ ጋር የምንሄድ እንድንሆን የሚመጣውን ዓለም እናስብ። አባቶቻችን ሁሉን የተውበት፤ የተሰቃዩበት፤ የተገረፉበት፤ የተደበበቡበት፤ የሞቱበት እውነት የሰማያዊው መንግሥት ተካፋዮች ለመሆን ነው። እኛም ዛሬ በጌታ ፊት በፀሎት በማሳለፍ ለመነጠቅ ራሳችንን እናዘጋጅ።

3ኛ. በአገልግሎት በታማኝነት የቆሙ ይነጠቃሉ

እግዚአብሔር ለዓለማዊ ከክፉ ዓለም ለይቶ ያወጣው የራሱ ሕዝብ አለው። ይህን ሕዝብ ደግሞ ለዘላለማዊው መንግሥት በተሰጣቸው ፀጋ የሚያዘጋጁ አገልጋዮች አሉ። ጌታ በማቴዎስ ወንጌል ላይ «ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተሰቦቹ ላይ የሾመው...» በማለት በታማኝነት አገልግሎት መፈጸም ለመጠቀም እንደሚያዘጋጅ ይናገራል። ቅዱሳን ሁላችን አገልጋዮች ብንሆንም፤ ቅዱሳንን ለአገልግሎት የሚያዘጋጁ ጌታ የሾማቸው ደግሞ አሉ።

ሐዋርያው ጳውሎስ «ሰሌዎች ከሰበከሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን...» እንደሚል /1ኛቆሮ.9:27/ አገልጋዮች የተሰጠንን ኃላፊነት እስከ መጨረሻ በታማኝነት ለመፈጸም ልባምነት ያስፈልገናል። ልባምነት ማስተዋል ነው። እያንዳንዳችን በምድር ስንኖር እንደተሰጠን መክሊት /እንደአቅማችን/ በሕይወት ዘመናችን በእግዚአብሔር መንግሥት ሥራ ላይ እንሳተፍ። በተቀበልናቸው ልዩ ልዩ ስጦታዎችና በምናገኛቸው ዕድሎች እግዚአብሔርን የሚያከብር ፍሬን በዘመናችን እናፍራ። የአገልግሎት ቅንፋታችንን ካልጣልን፤ ጌታ በመክሊታችን እያገለገልነው ሊያገኝን ይፈልጋል። «የማይጠቅመውን ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት» እንዳለ ሳይሆን በገንዘብ ከክርስቶስ ጋር ሞቼአለሁ ካልን እርሱን ለማገልገል እንበርታ። /ማቴ.25:30/ ጌታ ሲመጣ ፈቃዱን ሲያገለግሉ የሚያገኛቸውን ወደ ሠርጉ ግብ ይዞ ይገባል። ድካማችን ዋጋ እንደሌለው አናስብ። “ዋጁ ከአኔ ጋር አለ” ብሎልና። /ራሳ.22:12/

ዛሬ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁትን መክሊት የአገልግሎት ኃላፊነት እንዴት እያደረጋችሁት ይሆን? አንድ መክሊት የተቀበላው ስለ ጌታ የተሳሳተ መረዳት በመያዙ እንደቀበረው እንዳንሆን በትህትና ለጌታ በመግዛት አናገልግል።

ሐዋርያው ጳውሎስ «ኑሜውን ጨርሼአለሁ» /2ኛጢሞ.4:7/ ብሎ ወደሚወደው ጌታ ሄዶ ለመኖር እንደሚገባናቸው፤ 15 አኛም ወደ ሰማያዊው አገራችን እስከንሄድ ድረስ ስለታዩ ደከሙኝ ሳንል በአገልግሎት እንትጋ። ወረተኛ ሳንሆን ሰውንና ሁኔታን ሳናይ በተከፈተልን በርና በተሰጠን ፀጋ አናገልግል። ጌታ ሲያገለግሉት የሚያገኛቸውን ታማኝ ልጆቹን ወደ ዘላለማዊ ቤታቸው ይወስዳቸዋል።

4ኛ. ቅድስናቸውን የጠበቁ ይነጠቃሉ

በዓለም ውስጥ ከምንምተውና ከምናስበው በላይ የኛን ቅድስና ሊያንድፉ ብዙ ርኩሳቶች ከበውናል። ቴሌቪዥኑ፣ መንገዱ፣ የሥራ ቦታዎች ቅድስናችንን የሚፈታተኑ ናቸው። ቅድስና በዋነኝነት ከጌታ የተካፈልንው ንዕህናና ከክፉ ዓለም ለእግዚአብሔር ለመሆን መለየት የሚለውን ትርጉም የያዘ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ለእግዚአብሔር ተለይቶ የመንግሥቱ ካህናት፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ሲሆን፤ ያ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ኑሮን እንድንመራ መሠረታችን ነው። /1ኛጴጥ.2:9-10/

ሐዋርያው ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ሰዎች ስለጌታ መምጣት ከነገራቸው በኋላ በቅድስና እንዲኖሩ ይለምናቸዋል። «ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና፤ ከዝመት እንድትርቁ...» ይላል። /1ኛተሰ.4:3/ እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ሊያየው የፈለገው ሕዝብ ቅዱስ ሕዝብ ነው። የክርስቶስ መሸራ የሆነች ቤተ-ክርስቲያን ድንግልናዋን ጠብቃ፤ ለሠርግ ቀን ልትዘጋጅ የምትችለው በቅድስና ነው። /ኤፌ.5:26/

ዓለም በርኩሳት ስታበድ፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ /ቤተ-ክርስቲያን/ ለመክጠቅ የምትናፍቅ ከሆነ ቅድስናን እንጠብቅ። በዓለም ውስጥ በቅድስና መኖር ከባድ ቢሆንም እንደ እግዚአብሔር ቃል ልንመራ ራሳችንን ከሰጠን ቅድስና እንደ መልካም መዓዛ በሕይወታችን ላይ ይሸታል።

ጌታ ለእርሱ ያልተለየችን፤ በዓለማዊ ርኩሳት የተጠላለፈችን ቤተ-ክርስቲያን ሊነጥቅ አይመጣም። አስተውሉ፤ ቅዱስ ሆነን የመኖራችን ምስጢሩ ከጌታ ጋር ያለን የመጣበቅ ሕይወት ነው። ከጌታ ርቀን ቅድስናን ከየትም ልናመጣ አንችልም። ቅድስና የዕለታዊ የአናጀር ዘይቤአችን ሊሆን ይገባል። አስተሳሰባችን፣ ስሜታችን፣ አነጋገራችን፣ ለዝሮች ያለን ሚዛን/አሴታችን/ ጌታን ማዕከል ያደረገ ከሆነ ቅድስናችን የተጠበቀ ይሆናል። ማንነታችን፣ ቤተሰባችን፣ አገልግሎታችን በቅድስና ሊታጀብ ይገባል።

ጀርያለው ይስማ

በፓስተር ሀንፍሬ አሊጋዝ
ዋሽንግተን ዲ.ሲ.

ችግሩ ለጌታ ይልተለየን፤ ጎህህናችንን የጣልን፤ የሰም ክርስቲያኖች መሆናችን ነው። እኛ ግን በጌታ ፀጋ ቅድስናችንን በመጠበቅ ለጌታ መምጣት እንዘጋጅ። ዓለሙ በከፉ ተሞልቷልና፤ እኛም ቅድስናችንን ጥላን የእግዚአብሔር ምህረት ብዙ ነው እያልን፤ በርኩሰት ፀንተን ልንኖር ብንፈልግ ፍርዱ የከፋ ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ ነው። ያለ ቅድስና ፊቱን ልናይ እንችልም። /ዕብራይስጥ 14-17/

እግዚአብሔርን በራሳችን መለኪያ ልንገምተው አንችልም። የሁሉ ነገር መለኪያ/ሚዛን/ ያለው በእርሱ ዘንድ ነው። እግዚአብሔር እንደ ቃሉ ብቻ ነው። ብዙሃኑ በርኩሰት ለመኖር ቁልቁል ሲሮጥ፤ እግዚአብሔር የቅድስናውን መሰፈርት ከሚያከብሩለት ከጥቂቶች ጋር በቅድስናው ከፍታ ላይ ይቀመጣል።

የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁም፤ ነፍሳችሁም፤ ስጋችሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመጣ ጊዜ ያለ ነቀፋ ፈጽመው ይጠበቁ። የሚጠራችሁ የታመነ ነው፤ እርሱም ደግሞ ያደርገዋል። /1ኛ ተሰ. 5:23/

ይህ ዘመን የጌታ መምጣት በደጅ እንደሆነ ያሳያል። ኢየሱስ ለደቀ-መዛሙርቱ የዓለም መጨረሻን ለይተው በማወቅ አገልግሎታቸውን እንዲፈጽሙ እንዳሳሰበ፤ ለእኛም በተዘጋጀ ሕይወት እንድንጠብቀው በቃሉ ይመከረናል። በጌታ የመጨረሻ የፍርድ መምጣት ላይ ድንጋጤ እንዳይሆንብን ምልክቶቹን በጥሞና በመከታተል ራሳችንን እንጠብቅ።

ዘመኑ ምንም የሚያስጨንቅ ቢሆን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ባገኘነው አዲስ ማንነት በቅድስና ጌታን ለመገናኘት እንዘጋጅ። በዚህ ዘመን ቤተ-ክርስቲያን በተለያዩ ዓለማዊ ውጊያዎች ብታልፍም፤ ድል በመጋሳት እግዚአብሔር ሊያየው የሚፈልገውን ሕይወት ይዘን በከብሩ ፊት መቆምን ይሰጠን።

አዎን፤ በቶሎ አመጣለሁ ይላል።

አሜን፤ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ና።

2014

ጆሮ ያለው ደስማ

በጌታ ፊት ያለ ዕፍረት መቆም የሚችል ሕይወት እንዲኖረን ለማግኘት ነው፡፡

<<....ይህን ዘመን የማትመረምሩ ስንዴት ነው? >>/ቁጥ. 12/56/

በ21ኛው ክፍለ ዘመን ላይ ያለን ቅዱሳን ዘመኑን ልንመረምር ይገባል፡፡ ጌታ ኢየሱስ «....ይህን ዘመን የማትመረምሩ አንዴት ነው?» (ሉቃ. 12:56) ብሎ ሕዝቡን እንደጠየቀ፡፡ ዘመኑን ሞቅተን/አሸንፈን የጌታን ሀሣብ እንልግለን ለማለፍ ጊዜውን ማወቅ ግድ ነው፡፡ በኢየሱስ ጳውሎስ ዘመን በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ዕድህ ሊከናወን ያለ ከሰቶች ቢኖሩም፤ የመጨረሻውን ዘመን ማወቅ ደግሞ በዘመኑ ለምንኖር ዘርፈ ብዙ ፋይዳዎች አሉት፡፡ እርጉዝ ሲት ያለችበትን ጊዜ ካወቀች ማድረግ ያለባትንና የሰላላባትን ሊይታ ትኖራለች፡፡ ወታደራዊ ያለበት ጊዜም አይነት የውጊያ ጥንካሬ እንዳለው ማወቁ የእንቅስቃሴውን ውጥረት እንዲፈርድ ያግዛዋል፡፡ ሰዓቱ የጨዋታ ይሁን የውጥረት፤ የህዝን ይሁን የደሰታ፤ የስራ ይሁን የዝግጅት የሚወስነው እኛ ሳንሆን በዙሪያችን ያለው ሰዓት ዘመኑን ነው፡፡

በቅዱሳን መካከል ከቃሉ የራቁ ምልልሶች ሲታዩ፤ የክርስትና መልክ ተበላሽቶ ከርስቶስን ከማሳየት ይልቅ ድካማችን የአደባባይ መሳቂያ ሲሆን ዘመኑን ያወቅነው አይመስለንም፡፡ በእግዚአብሔር መንፈስ ሆኜ የምንኖርበትን ዘመን ከቃሉ ጋር በማስተያየት ስመረምር፤ ጌታ እንደተናገረው የዓለም መጨረሻ እንደደረሰ በምልክቶች መፈጸም አስተውላለሁ፡፡ እግዚአብሔር በዘመኑ እንዳለግለው ከጠራኝ፤ ቤተክርስቲያን ለጌታ ምዕራባት ነቅታ መጠበቅ እንዳለባት ላስገንዝብ አደልጋለሁ፡፡ ይህን ባለደርግ ብዙዎች በየብርታና በግራ መጋባት ከሕይወት መንገድ ሲሰናከሉ ተጠያቂ ከመሆን አላመልጥም፡፡ በየአጥቢያ ቤተ-ክርስቲያናቸውን ልዩ ልዩ ትምህርቶች ቢሰጡም፤ መፈክራዊ ብስለትን ከሚያሳይ ክርስትና ይልቅ ህግነትን ሲበዛ ምን ሆነች? ያሰብላል፡፡

ቀድሞ በመልካም ሕይወት፤ በፍቅርና በሀብረት ስንኖር የነበርን፤ ዘመኑ በጨመረና ነገሮች ባደጉ ልክ እንዴት ባለ ክርስቲያናዊ ሕይወት በማስተዋል መመላለስ እንደሚገባን ረጋ ብለን አላስብንም፡፡ ስለዚህ በየቤተ-ክርስቲያናቸውን ከአንድነት ይልቅ መከፋፈል፤ በሀብረት ፍቅርን ከመካፈል ይልቅ በጥላቻ መፍቀር በዝታል፡፡ ብዙዎች ቅድስና ከተሞላ የአገልግሎት ሕይወት ወጥተው በርኩሳት ድፍረት ሲመላለሱ ሲይዩ ልብ ማለት የሚገባን ዘመኑን ነው፡፡ የዘመኑን ከፋት፤ እውነት ዘመኑን እውቀትም ለማምለጥ ራሳችንን አዘጋጅተናል ብለን መጠየቅ ተገቢ ነው፡፡ በመካከላችን ሊታይ የሚገባውን የወንጌል ጋደል ለመግለጥ ምት ሆናን፤ ዓለማዊነት በጉባኤያችን ተደልድሎ ለመቀመጥ ሲደፍር ዘመኑን እውቀትን ዘመኑን ለመዋጀትና በቃሉ ለመስተካከል ጊዜው አሁን ነው፡፡

ስለ መጨረሻው ዘመን ምልክቶች ከክርስቲያናዊ ሕይወት ጋር በማያያዝ የተፃፈው ይህ መጽሐፍ በአምስት ምዕራፎች የተከፈለ ሲሆን በውስጡ የተለያዩ ዋና ሀሳቦች ተካተውበታል፡፡ በምዕራፍ አንድ "የዓለም መጨረሻ መቼ ነው" የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ታላቅ በማጥናት የመጨረሻውን ዘመን ምልክቶችና ምልክቶቹን የማወቅ ጥቅምን በማስብራራት፤ ስለመጨረሻው ዘመን ያሉትን የተለያዩ ሥነ-መለኮታዊ ዕድታዎችን እንታዩለን፡፡ በምዕራፍ ሁለት "የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች" በሚል ርዕስ ስለ አይሁዶች መቅደስ መፍረስ፤ ስለ ዓለም ፍግሚያ ስለ ጌታ ዳግመኛ ምዕለት ምልክቶች በመመልከት፤ በምዕራፍ ሦስት "የሚያስጨንቅ ዘመን" በሚል ሐዋርያው ጳውሎስ ሲጠላቅጥ በሃፈው መልዕክት ላይ መሰረት አድርገን በመጨረሻው ዘመን ስለምናየው ሶዕዎች ባሕሪ፤ የቤተ ክርስቲያን ሕይወትና ስለ ዘመኑ ትውልድ በቃሉ መነሻ ጠጋ ብለን እናጠናለን፡፡

በምዕራፍ አራት የማንቲያ መልዕክት ሲሆን ይችላሉ፤ በመጨረሻው ዘመን በአብያተ ክርስቲያናት ለከሰቱ የሚችሉትን ተግዳሮቶች ለማሳየት ስለሰባቱ የእስያ ኦብያተ-ክርስቲያናት "የመጨረሻው ዘመንና ቤተ-ክርስቲያን" በሚል የዮሐንስ ራእይን እናያለን፡፡ በመጨረሻው በምዕራፍ አምስት "መንጠቅ-ለዳግም ምጽዓቱ እንዘጋጅ" በሚል ርዕስ በመጨረሻው ዘመን ላይ ጌታ ሲመጣ በሰላዩ ልንቀበልው በቅጽበት ዓይን ተለውጠን ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባታችንን በመተንተን፤ ለዚያ ሊኖረን ስለሚገባው ዝግጅት እንመለከታለን፡፡ በመጽሐፉ ስለመጨረሻው ዘመን ዝርዝር ጥናት ለማቅረብ ትኩረቱ አይደለም፡፡ በፋንታው ግን በቤተ-ክርስቲያን ያለው ትውልድ ስለ መጨረሻው ዘመን ግንዛቤ አግኝቶ፤ የዘመኑን መልክ በመለየት፤ ሕይወቱን ጠብቆ በፍሬያማነት ወደማይናወጠው የዘላለም መንግሥት መግባት አንዳችል ለመምከር የተዘጋጀ ነው፡፡ የመጽሐፉ መልዕክት የቤተ-ክርስቲያን መሪዎችን፤ አገልጋዮችንና ምእመናንን ለጌታ ዳግም ምጽዓት በሚያደርጉት ዝግጅትና የወንጌል ፋጫ ይረዳቸዋል ብዬ እምናለው፡፡

